Úřední věstník L 341

Evropské unie

Svazek 58

České vydání **Právní předpisy** 24. prosince 2015

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2421 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu** 1

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2015/2422 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění Protokol č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie** 14

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2423 ze dne 16. prosince 2015 o změně nařízení Rady (ES) č. 1215/2009, kterým se zavádějí mimořádná obchodní opatření pro země a území účastnící se procesu stabilizace a přidružení zavedeného Evropskou unií či s tímto procesem spjaté, a o pozastavení jeho použitelnosti, pokud jde o Bosnu a Hercegovinu** 18

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)** [1] 21

[1] Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2421

ze dne 16. prosince 2015,

kterým se mění nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 81 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ([3]) zavedlo evropské řízení o drobných nárocích. Uvedené nařízení se vztahuje na sporné i nesporné přeshraniční občanskoprávní a obchodněprávní nároky v hodnotě nepřesahující 2 000 EUR. Nařízení rovněž zaručuje, že soudní rozhodnutí vydaná v tomto řízení jsou vykonatelná bez jakéhokoli mezitímního řízení, zejména bez nutnosti prohlášení vykonatelnosti v členském státě výkonu (zrušení doložky vykonatelnosti). Obecným cílem nařízení (ES) č. 861/2007 bylo zlepšit spotřebitelům i podnikům přístup ke spravedlnosti, a to tím, že se pro ně sníží náklady a zrychlí občanskoprávní řízení u nároků, jež spadají do oblasti jeho působnosti.

(2) Ve zprávě Komise ze dne 19. listopadu 2013 o uplatňování nařízení (ES) č. 861/2007 se uvádí, že se obecně má za to, že evropské řízení o drobných nárocích řešení přeshraničních soudních sporů týkajících drobných nároků v Unii usnadňuje. Zpráva však také konstatuje, že není plně využit potenciál evropského řízení o drobných nárocích ku prospěchu spotřebitelů a podniků, zejména malých a středních podniků. Tato zpráva dospěla mimo jiné k závěru, že nízký strop stanovený v nařízení (ES) č. 861/2007, pokud jde o hodnotu nároku, zbavuje mnoho potenciálních žalobců v přeshraničních sporech možnosti využít zjednodušené řízení. Dále uvádí, že

([1]) Úř. věst. C 226, 16.7.2014, s. 43.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. října 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 3. prosince 2015.
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 1).

v zájmu snížení nákladů a zkrácení doby trvání soudních sporů by navíc bylo možné ještě více zjednodušit několik aspektů řízení. Komise ve své zprávě dospěla k závěru, že tyto překážky by mohly být nejefektivněji odstraněny změnou nařízení (ES) č. 861/2007.

(3) Spotřebitelé by měli mít možnost využít příležitostí, které jim nabízí vnitřní trh v největší možné míře, a jejich důvěra by neměla být omezována nedostatkem účinných právních prostředků nápravy v případě sporů, v nichž je přítomen přeshraniční prvek. Zlepšení evropského řízení o drobných nárocích, která jsou navrhována v tomto nařízení, mají za cíl poskytnout spotřebitelům účinné prostředky nápravy, a tím přispět k praktickému prosazování jejich práv.

(4) Zvýšením stropu, pokud jde o hodnotu nároku, až do výše 5 000 EUR by se zlepšil přístup k účinnému a nákladově efektivnímu prostředku soudní ochrany u přeshraničních sporů, zejména pro malé a střední podniky. Lepší přístup ke spravedlnosti by posílil důvěru v přeshraniční transakce a přispěl by k co největšímu využívání příležitostí, které nabízí vnitřní trh.

(5) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na přeshraniční případy. Za přeshraniční by se měl určitý případ považovat tehdy, pokud alespoň jedna ze stran má bydliště nebo místo obvyklého pobytu v členském státě, pro který je toto nařízení závazné, a to v jiném členském státě, než je členský stát soudu, u něhož byla podána žaloba.

(6) Evropské řízení o drobných nárocích by mělo být dále zlepšeno tím, že se využije technologický vývoj v oblasti justice a nové nástroje, které mají soudy k dispozici a které mohou pomoci překonat zeměpisnou vzdálenost a její důsledky, pokud jde o vysoké náklady a délku řízení.

(7) Za účelem dalšího snížení nákladů řízení a zkrácení řízení by se mělo ještě více podporovat využívání moderních komunikačních technologií stranami a soudy.

(8) Pokud jde o dokumenty, které se doručují stranám evropského řízení o drobných nárocích, mělo by být elektronické doručování postaveno na stejnou úroveň jako poštovní doručování. Za tímto účelem by toto nařízení mělo stanovit obecný rámec, který umožní využití elektronického doručování, jsou-li dostupné nezbytné technické prostředky a je-li jeho využití v souladu s vnitrostátními procesními pravidly dotyčných členských států. Pokud jde o všechny ostatní písemnosti sdělované mezi stranami nebo jinými osobami zúčastněnými na řízení a soudy, měly by se v maximální možné míře upřednostňovat prostředky elektronické, jsou-li tyto prostředky dostupné a jsou-li přípustné.

(9) Nemají-li strany nebo jiní adresáti povinnost podle vnitrostátního práva akceptovat pro doručování elektronické prostředky, měli by mít možnost si zvolit, zda se pro doručování dokumentů nebo jiných písemností se soudem mají používat prostředky elektronické, jsou-li dostupné a jsou-li přípustné, nebo zda se mají používat prostředky tradičnější. Akceptací doručení dokumentů elektronickými prostředky některou stranou není dotčeno její právo odmítnout přijetí dokumentu, který není vyhotoven v úředním jazyce členského státu, ve kterém má bydliště nebo místo obvyklého pobytu, nebo není opatřen překladem do takového jazyka, nebo, pokud je v daném členském státě více úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa, v němž má uvedená strana bydliště nebo místo obvyklého pobytu, nebo v jazyce, kterému rozumí.

(10) Jsou-li elektronické prostředky používány pro doručování dokumentů nebo jiných písemností, měly by členské státy uplatňovat stávající osvědčené postupy, aby bylo zajištěno, že obdržené dokumenty a jiné písemnosti po obsahové stránce věrně odpovídají odeslaným dokumentům a jiným písemnostem a že použitý způsob potvrzení o přijetí obsahuje potvrzení o přijetí adresátem a o datu přijetí.

(11) Evropské řízení o drobných nárocích je v zásadě písemným řízením. Ústní jednání by se měla konat pouze ve výjimečných případech, pokud není možné vydat rozhodnutí na základě písemných důkazů nebo pokud soud souhlasí, aby se konalo ústní jednání na žádost některé strany.

(12) Aby bylo možné osoby vyslechnout, aniž by musely cestovat k soudu, měla by se ústní jednání i dokazování vyslechnutím svědků, znalců nebo stran uskutečňovat za použití přiměřených prostředků komunikace na dálku, jež má soud k dispozici, pokud by jejich použití nebylo s ohledem na zvláštní okolnosti případu nevhodné pro spravedlivý průběh řízení. Pokud jde o osoby, které mají bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, než je členský stát, v němž se nachází soud, u něhož byla podána žaloba, měla by se ústní jednání konat s využitím postupů stanovených v nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ([1]).

(13) Členské státy by měly podporovat využívání technologie komunikace na dálku. Pro účely konání ústních jednání by měly být přijaty postupy tak, aby soudy příslušné pro evropské řízení o drobných nárocích měly k dispozici vhodné technologie komunikace na dálku s cílem zajistit spravedlivý průběh řízení s ohledem na konkrétní okolnosti dané věci. Pokud jde o videokonference, měla by být zohledněna doporučení Rady o přeshraničních videokonferencích přijatá Radou ve dnech 15. a 16. června 2015 a činnost v rámci evropské e-justice.

(14) Při rozhodování žalobce, který zvažuje zahájení soudního řízení, mohou hrát roli potenciální náklady daného soudního řízení. Spolu s dalšími náklady mohou soudní poplatky odrazovat žalobce od podání žaloby k soudu. K zajištění přístupu ke spravedlnosti u drobných přeshraničních nároků by soudní poplatky vybírané v případě evropského řízení o drobných nárocích v konkrétním členském státě neměly být nepřiměřené danému nároku a neměly by být vyšší než soudní poplatky vybírané v daném členském státě v případě zkrácených vnitrostátních soudních řízení. Tím by se však nemělo bránit vybírání přiměřených minimálních soudních poplatků a neměla by tím být dotčena možnost vybírat za stejných podmínek samostatný poplatek za řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v rámci evropského řízení o drobných nárocích.

(15) Pro účely tohoto nařízení by soudní poplatky měly zahrnovat poplatky a výlohy, které mají být soudu uhrazeny a jejichž výše je stanovena podle vnitrostátního práva. Neměly by zahrnovat například částky, které jsou v průběhu řízení převáděny třetím osobám, jako jsou odměny za právní zastoupení, náklady na překlad, náklady na doručení písemností jiným subjektem, než je soud, nebo náklady vyplácené znalcům či svědkům.

(16) Hlavní cílem je účinný přístup ke spravedlnosti v rámci celé Unie. K zajištění tohoto účinného přístupu ke spravedlnosti v rámci evropského řízení o drobných nárocích by měla být poskytována právní pomoc v souladu se směrnicí Rady 2003/8/ES ([2]).

(17) Za účelem zaplacení soudních poplatků by nemělo být po žalobci vyžadováno, aby musel cestovat do členského státu soudu, u něhož byla žaloba podána, nebo aby se k tomuto účelu musel nechat zastupovat právníkem. Aby byl zajištěn účinný přístup k řízení i pro žalobce v jiném členském státě, než ve kterém se nachází soud, u něhož byla žaloba podána, by členské státy měly, jakožto minimum, nabízet alespoň jeden ze způsobů platby na dálku stanovených v tomto nařízení.

(18) Mělo by být upřesněno, že soudní smír schválený soudem nebo uzavřený před soudem v průběhu evropského řízení o drobných nárocích je vykonatelný stejným způsobem jako rozhodnutí vydané v dotyčném řízení.

(19) Pokud soud v evropském řízení o drobných nárocích vydává osvědčení za účelem výkonu příslušného rozhodnutí nebo osvědčení o uzavření soudního smíru schváleného soudem nebo uzavřeného před soudem v rámci tohoto řízení v jiném jazyce než jazyce soudu, měl by tento soud v zájmu minimalizace potřeby překladu a souvisejících nákladů použít příslušnou jazykovou verzi vzorového formuláře osvědčení, která je k dispozici v dynamické internetové podobě na portálu evropské e-justice. V tomto ohledu by měl být soud oprávněn se spoléhat na správnost překladu, který je na uvedeném portálu k dispozici. Veškeré náklady na nutný překlad textu vloženého do volných textových polí osvědčení se hradí podle práva členského státu příslušného soudu.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).

([2]) Směrnice Rady 2003/8/ES ze dne 27. ledna 2003 o zlepšení přístupu ke spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech (Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 41).

(20) Členské státy by měly poskytovat praktickou pomoc stranám při vyplňování vzorových formulářů stanovených pro evropské řízení o drobných nárocích. Rovněž by měly poskytovat obecné informace o působnosti evropského řízení o drobných nárocích a o tom, které soudy jsou pro řízení příslušné. Tato povinnost by však neměla znamenat poskytování ať již bezplatné či úplatné právní pomoci formou právního posouzení konkrétního případu. Členské státy by si měly samy zvolit nejvhodnější způsoby a prostředky poskytování této praktické pomoci i obecných informací a na členských státech by také mělo být ponecháno rozhodnutí, kterým subjektům budou tyto povinnosti uloženy. Tyto obecné informace o působnosti evropského řízení o drobných nárocích a o příslušných soudech mohou být také poskytnuty prostřednictvím odkazů na informace obsažené v příručkách či brožurách, na vnitrostátních internetových stránkách či na portálu evropské e-justice nebo poskytované příslušnými podpůrnými organizacemi, jako je síť evropských spotřebitelských center.

(21) Informace o soudních poplatcích a způsobech jejich platby, jakož i o orgánech nebo subjektech, které jsou příslušné poskytovat praktickou pomoc v členských státech, by měly být transparentnější a snadno dostupné na internetu. Za tímto účelem by členské státy měly tyto informace poskytovat Komisi, která by zase měla zajistit, že budou veřejně přístupné a ve velké míře šířeny veškerými vhodnými prostředky, zejména prostřednictvím portálu evropské e-justice.

(22) V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ([1]) by mělo být upřesněno, že v případě sporu spadajícího do oblasti působnosti evropského řízení o drobných nárocích by toto řízení mělo být k dispozici i pro žalobce v řízení o evropském platebním rozkazu, pokud v něm žalovaný podal proti evropskému platebnímu rozkazu odpor.

(23) V zájmu dalšího usnadnění přístupu k evropskému řízení o drobných nárocích by vzorový žalobní formulář měl být k dispozici nejen u soudů příslušných pro evropské řízení o drobných nárocích, ale i prostřednictvím příslušných vnitrostátních internetových stránek. Tuto povinnost by bylo možné splnit tím, že příslušné vnitrostátní internetové stránky budou obsahovat aktivní odkaz na portál evropské e-justice.

Pro větší ochranu žalovaného by vzorové formuláře stanovené nařízením (ES) č. 861/2007 měly obsahovat informace o důsledcích, které bude mít pro žalovaného skutečnost, že proti žalobě nevznese žádné námitky nebo se nedostaví k ústnímu jednání, na něž byl předvolán, a zejména pak možnost, že může být vydáno rozhodnutí nebo proveden výkon rozhodnutí v neprospěch žalovaného nebo že mu může vzniknout povinnost nést náklady řízení. Vzorové formuláře by měly rovněž obsahovat informace o tom, že straně, která měla úspěch ve věci, nemusí být přiznán nárok na náhradu nákladů řízení v rozsahu, v němž nebyly tyto náklady nutně vynaloženy nebo byly nepřiměřené hodnotě sporu.

(24) Za účelem zajištění aktualizace vzorových formulářů evropského řízení o drobných nárocích a řízení o evropském platebním rozkazu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o změny příloh I až IV nařízení (ES) č. 861/2007 a změny příloh I až VII nařízení (ES) č. 1896/2006. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(25) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování EU, oznámily Spojené království a Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.

(26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(27) Nařízení (ES) č. 861/2007 a (ES) č. 1896/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, 30.12.2006, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 861/2007 se mění takto:

1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na občanské a obchodní věci v přeshraničních případech ve smyslu článku 3, bez ohledu na povahu soudu, jestliže hodnota nároku bez navýšení o úroky, náklady a výlohy nepřesahuje v době doručení žalobního formuláře k příslušnému soudu částku 5 000 EUR. Nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opominutí při výkonu státní moci (*acta jure imperii*).

2. Toto nařízení se nevztahuje na věci týkající se:

a) osobního stavu nebo způsobilosti fyzických osob k právům a právním úkonům;

b) majetkových práv plynoucích z manželských vztahů nebo vztahů, s nimiž právo rozhodné na daný vztah spojuje účinky obdobné manželství;

c) vyživovací povinnosti vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo příbuzenských vztahů;

d) závěti a dědění, včetně vyživovacích povinností vzniklých v důsledku smrti;

e) úpadku, likvidace podniku či jiné právnické osoby z důvodu platební neschopnosti, soudního urovnání sporu, vyrovnání a obdobných řízení;

f) sociálního zabezpečení;

g) rozhodčího řízení;

h) pracovního práva;

i) nájmů nemovitostí s výjimkou žalob týkajících se peněžitých nároků; nebo

j) porušení práv na ochranu soukromí a osobnostních práv, včetně pomluvy.“

2) V článku 3 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Bydliště se určí v souladu s články 62 a 63 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 (*).

3. Rozhodným okamžikem pro určení, zda lze určitý případ považovat za přeshraniční, je den obdržení žalobního formuláře příslušným soudem.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).“

3) Článek 4 se mění takto:

a) v odst. 4 druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Soud o takovém odmítnutí vyrozumí žalobce a rovněž připojí informaci o tom, zda lze proti němu podat opravný prostředek.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Členské státy zajistí, aby byl vzorový žalobní formulář A k dispozici u všech soudů, u nichž může být zahájeno evropské řízení o drobných nárocích, a aby byl dostupný prostřednictvím příslušných vnitrostátních internetových stránek.“

4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Evropské řízení o drobných nárocích je písemným řízením.

1a. Soud nařídí ústní jednání, pouze pokud se domnívá, že není možné vydat rozhodnutí na základě písemných důkazů, nebo pokud o to některá ze stran požádá. Soud může takovou žádost zamítnout, má-li za to, že vzhledem k okolnostem případu je možné zajistit spravedlivý průběh řízení i bez ústního jednání. Zamítnutí musí být písemně zdůvodněno. Zamítnutí nelze samostatně napadnout, aniž by bylo napadeno samotné soudní rozhodnutí.“

5) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Ústní jednání

1. Považuje-li se v souladu s čl. 5 odst. 1a ústní jednání za nezbytné, uskuteční se za použití jakékoli vhodné technologie komunikace na dálku, jako je videokonference nebo telekonference, má-li soud takovou technologii k dispozici a není-li její použití s ohledem na zvláštní okolnosti případu nevhodné pro spravedlivý průběh řízení.

Má-li osoba, která má být vyslechnuta, bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, než je členský stát, v němž se nachází soud, u něhož byla podána žaloba, zajistí se účast této osoby na ústním jednání prostřednictvím videokonference, telekonference nebo jiné vhodné technologie komunikace na dálku s využitím postupů stanovených v nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 (*).

2. Strana, která byla předvolána k osobní účasti na ústním jednání, může požádat o použití technologie komunikace na dálku, má-li soud tuto technologii k dispozici, za předpokladu, že požadavek osobně se dostavit k soudu, zejména pokud jde o případné náklady této strany, by byl ve vztahu k nároku nepřiměřený.

3. Strana, která byla předvolána k účasti na ústním jednání za použití technologie komunikace na dálku, může požádat o osobní účast na tomto jednání. Na vzorovém žalobním formuláři A a na vzorovém odpovědním formuláři C, jež byly zavedeny postupem podle čl. 27 odst. 2, jsou strany řízení informovány o tom, že na náhradu jakýchkoli nákladů vynaložených některou stranou v souvislosti s osobní účastí na ústním jednání, a to na žádost dané strany, se vztahují podmínky uvedené v článku 16.

4. Rozhodnutí soudu o žádostech uvedených v odstavcích 2 a 3 nelze samostatně napadnout, aniž by bylo napadeno samotné soudní rozhodnutí.

(*) Nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 1).“

6) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Dokazování

1. Soud určí způsob a rozsah dokazování, které je nezbytné pro vydání jeho rozhodnutí, v rámci příslušných pravidel upravujících přípustnost důkazů. Soud použije nejjednodušší a nejméně náročný způsob dokazovaní.

2. Soud může připustit dokazování prostřednictvím písemných výpovědí svědků, znalců nebo stran.

3. Pokud je pro účely dokazování nutné vyslechnout nějakou osobu, uskuteční se ústní jednání v souladu s podmínkami stanovenými v článku 8.

4. Soud může provést důkaz znaleckým posudkem nebo ústní výpovědí, pouze pokud není možné vydat rozhodnutí na základě jiných důkazů.“

7) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Poskytování pomoci stranám

1. Členské státy zajistí, aby strany měly možnost získat praktickou pomoc při vyplňování formulářů a obecné informace o oblasti působnosti evropského řízení o drobných nárocích, jakož i obecné informace o tom, který soud je v dotyčném členském státě příslušný k vydání rozhodnutí v evropském řízení o drobných nárocích. Tato pomoc musí být poskytována bezplatně. Tento odstavec nevyžaduje, aby členské státy poskytovaly bezplatnou či úplatnou právní pomoc formou právního posouzení konkrétního případu.

2. Členské státy zajistí, aby informace o orgánech nebo subjektech, které jsou oprávněny poskytovat pomoc v souladu s odstavcem 1, byly k dispozici u všech soudů, u nichž lze zahájit evropské řízení o drobných nárocích, a byly dostupné prostřednictvím příslušných vnitrostátních internetových stránek.“

8) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Doručování dokumentů a jiných písemností

1. Dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 2 a 6 a rozhodnutí vydaná v souladu s článkem 7 se doručují:

a) poštou, nebo

b) elektronickými prostředky,

i) jsou-li tyto prostředky technicky dostupné a přípustné podle procesních pravidel členského státu, v němž evropské řízení o drobných nárocích probíhá, nebo má-li strana, jíž mají být tyto dokumenty a rozhodnutí doručeny, bydliště nebo místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, podle procesních pravidel daného členského státu; a

ii) akceptovala-li strana, jíž mají být tyto dokumenty a rozhodnutí doručeny, způsob doručování elektronickými prostředky výslovně předem nebo má-li podle procesních pravidel členského státu, v němž má tato strana bydliště nebo místo obvyklého pobytu, právní povinnost tento konkrétní způsob doručování akceptovat.

Doručení musí být doloženo potvrzením o přijetí s uvedením data přijetí.

2. Doručování všech písemnosti neuvedených v odstavci 1 mezi soudy a stranami či jinými osobami zúčastněnými na řízení se uskutečňuje elektronickými prostředky s potvrzením o přijetí, pokud jsou tyto prostředky technicky dostupné a přípustné podle procesních pravidel členského státu, v němž je evropské řízení o drobných nárocích vedeno, jestliže daná strana nebo osoba tyto komunikační prostředky předem akceptovala nebo má podle procesních pravidel členského státu, v němž má tato strana nebo osoba bydliště nebo místo obvyklého pobytu, právní povinnost je akceptovat.

3. Kromě jakýchkoli jiných prostředků, které jsou podle procesních pravidel členských států dostupné pro vyjádření akceptace předem, jak je požadováno podle odstavců 1 a 2, pokud jde o použití elektronických prostředků, je možné vyjádřit takovou akceptaci prostřednictvím vzorového žalobního formuláře A a vzorového odpovědního formuláře C.

4. Pokud není doručení v souladu s odstavcem 1 možné, lze je provést jedním ze způsobů uvedených v článcích 13 a 14 nařízení (ES) č. 1896/2006.

Pokud není způsob komunikace podle odstavce 2 možný nebo s ohledem na zvláštní okolnosti případu vhodný, lze použít jakýkoli jiný způsob komunikace přípustný podle práva členského státu, v němž je evropské řízení o drobných nárocích vedeno.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Soudní poplatky a způsoby jejich placení

1. Soudní poplatky vybírané v členském státě v případě evropského řízení o drobných nárocích nesmí být nepřiměřené a nesmí být vyšší než soudní poplatky vybírané v daném členském státě v případě vnitrostátních zkrácených řízení.

2. Členské státy zajistí, aby strany mohly soudní poplatky hradit prostřednictvím platby na dálku, která stranám umožňuje provést platbu rovněž z členského státu jiného než členského státu, v němž se soud nachází, přičemž bude nabídnut nejméně jeden z těchto způsobů platby:

a) bankovní převod;

b) platba kreditní či debetní kartou; nebo

c) inkaso z bankovního účtu žalobce.“

10) V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Články 15a a 16 se použijí na jakýkoli opravný prostředek.“

11) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Přezkum rozhodnutí za výjimečných okolností

1. Žalovaný, který se nedostavil k soudu, má právo požádat o přezkum rozhodnutí vydaného v rámci evropského řízení o drobných nárocích u příslušného soudu členského státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno, pokud:

a) žalovanému nebyl doručen žalobní formulář nebo, bylo-li nařízeno ústního jednání, žalovaný na něj nebyl předvolán v dostatečném předstihu a takovým způsobem, aby si mohl připravit svou obhajobu; nebo

b) žalovaný nemohl nárok napadnout z důvodu vyšší moci nebo mimořádných okolností, které sám nezavinil;

ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, přestože měl možnost tak učinit.

2. Lhůta pro podání návrhu na přezkum činí 30 dnů. Začíná běžet dnem, kdy se žalovaný skutečně seznámil s obsahem rozhodnutí a měl možnost se k němu vyjádřit, nejpozději však dnem přijetí prvního opatření v rámci výkonu rozhodnutí vedoucího k tomu, že je žalovaný zcela nebo zčásti zbaven možnosti nakládat se svým majetkem. Uvedenou lhůtu nelze prodloužit.

3. Zamítne-li soud návrh na přezkum uvedený v odstavci 1 s odůvodněním, že není dán žádný z důvodů pro přezkum uvedených v odstavci 1, zůstává rozhodnutí nadále platné.

Rozhodne-li soud, že je přezkum opodstatněný na základě některého z důvodů uvedených v odstavci 1, je rozhodnutí vydané v rámci evropského řízení o drobných nárocích od počátku neplatné. Žalobce však neztrácí výhody vyplývající z jakéhokoli přerušení promlčecí nebo prekluzivní lhůty, pokud k takovému přerušení dojde podle vnitrostátního práva."

12) V článku 20 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Soud vyhotoví na žádost některé ze stran osvědčení o rozhodnutí vydaném v rámci evropského řízení o drobných nárocích na vzorovém formuláři D uvedeném v příloze IV, a to bez dalších nákladů. Soud na žádost poskytne dané straně osvědčení v kterémkoli jiném úředním jazyce orgánů Unie s použitím vícejazyčného dynamického vzorového formuláře, který je k dispozici na portálu evropské e-justice. Žádné ustanovení tohoto nařízení neukládá soudu povinnost poskytnout překlad nebo přepis textu zapsaného v uvedeném osvědčení do textových polí s volně vkládaným textem."

13) V čl. 21 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) osvědčení uvedené v čl. 20 odst. 2 a v případě potřeby jeho překlad do úředního jazyka členského státu výkonu, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků soudního řízení v místě, kde má být rozhodnutí vykonáno, v souladu s právními předpisy tohoto členského státu, nebo do jiného jazyka, který členský stát výkonu označil za přijatelný."

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

Jazyk osvědčení

1. Každý členský stát může označit úřední jazyk či jazyky orgánů Unie, které nejsou jeho úředními jazyky a které jsou pro něj v případě osvědčení podle čl. 20 odst. 2 přijatelné.

2. Překlad informací týkajících se podstaty rozhodnutí uvedených v osvědčení podle čl. 20 odst. 2 provádí osoba oprávněná k překladatelské činnosti v jednom z těchto členských států."

15) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 23a

Soudní smír

Soudní smír schválený soudem nebo uzavřený před soudem v rámci evropského řízení o drobných nárocích, který je vykonatelný v členském státě, v němž bylo řízení vedeno, bude uznán a vykonán v jiném členském státě za stejných podmínek jako rozhodnutí vydané v rámci evropského řízení o drobných nárocích.

Na soudní smír se použijí ustanovení kapitoly III obdobně."

16) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Informace poskytované členskými státy

1. Do 13. ledna 2017 oznámí členské státy Komisi:

a) soudy, které jsou příslušné vydávat rozhodnutí v rámci evropského řízení o drobných nárocích;

b) komunikační prostředky přijatelné pro účely evropského řízení o drobných nárocích, které jsou soudům podle čl. 4 odst. 1 k dispozici;

c) orgány nebo subjekty, které jsou příslušné pro poskytování praktické pomoci v souladu s článkem 11;

d) prostředky elektronického doručování a komunikace, které jsou v souladu s čl. 13 odst. 1, 2 a 3 technicky dostupné a přípustné podle jejich procesních pravidel, a případné prostředky akceptace předem, jež je pro použití elektronických prostředků požadována podle čl. 13 odst. 1 a 2, které jsou podle jejich vnitrostátního práva k dispozici;

e) případné osoby nebo druhy profesí, které mají v souladu s čl. 13 odst. 1 a 2 právní povinnost akceptovat doručení dokumentů nebo jiných písemností elektronickými prostředky;

f) výši soudních poplatků za evropské řízení o drobných nárocích, nebo jaký je způsob jejich výpočtu, jakož i přijatelné způsoby platby soudních poplatků podle článku 15a;

g) opravné prostředky, které jsou k dispozici podle procesního práva dané země v souladu s článkem 17, lhůtu, v níž musí být takové opravné prostředky podány, a soudy, u kterých je lze podat;

h) postupy pro podání návrhu na přezkum podle článku 18 a soudy, které jsou pro tento přezkum příslušné;

i) jazyky, které jsou pro ně přijatelné podle čl. 21a odst. 1; a

j) orgány, které jsou příslušné pro výkon rozhodnutí a orgány, které jsou příslušné pro účely článku 23.

Členské státy oznámí Komisi jakékoli další změny těchto informací.

2. Komise zveřejní informace sdělené v souladu s odstavcem 1 pomocí jakéhokoli vhodného prostředku, například prostřednictvím portálu evropské e-justice.“

17) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Změna příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27, pokud jde o změny příloh I až IV.“

18) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 26 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 13. ledna 2016.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 26 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 26 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce."

19) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Přezkum

1. Do 15. července 2022 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o fungování tohoto nařízení, včetně hodnocení, zda je vhodné:

a) za účelem dosažení cíle tohoto nařízení, kterým je usnadnit občanům a malým a středním podnikům přístup ke spravedlnosti v přeshraničních případech, dále zvýšit částku uvedenou v čl. 2 odst. 1; a

b) rozšíření působnosti evropského řízení o drobných nárocích, zejména na mzdové nároky, s cílem usnadnit přístup ke spravedlnosti pro zaměstnance v přeshraničních pracovněprávních sporech s jejich zaměstnavatelem, a to po zvážení plného dopadu takového rozšíření.

K této zprávě se případně připojí legislativní návrhy.

Za tímto účelem poskytnou do 15. července 2021 členské státy Komisi informace týkající se počtu žalob v rámci evropského řízení o drobných nárocích, jakož i počet návrhů na výkon rozhodnutí vydaných v rámci evropského řízení o drobných nárocích.

2. Do 15. července 2019 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o šíření informací o evropském řízení o drobných nárocích v členských státech a může vypracovat doporučení, pokud jde o zvýšení povědomosti o tomto řízení."

Článek 2

Nařízení (ES) č. 1896/2006 se mění takto:

1) V článku 7 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. V dodatku návrhu může žalobce soudu sdělit, zda a které z řízení uvedených v čl. 17 odst. 1 písm. a) a b) si přeje u svého nároku uplatňovat v následném občanskoprávním řízení, pokud žalovaný podá proti evropskému platebnímu rozkazu odpor.

V dodatku uvedeném v prvním pododstavci může žalobce rovněž sdělit soudu, že nesouhlasí s převedením věci do občanskoprávního řízení ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b), pokud žalovaný podá odpor. To žalobci nebrání, aby o tom soud informoval i později, avšak v každém případě před vydáním rozkazu."

2) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Důsledky podání odporu

1. Je-li odpor podán ve lhůtě stanovené v čl. 16 odst. 2, pokračuje řízení před příslušnými soudy členského státu původu, pokud žalobce výslovně nepožádal, aby v takovém případě řízení skončilo. Řízení pokračuje v souladu s pravidly:

a) evropského řízení o drobných nárocích stanoveného v nařízení (ES) č. 861/2007, pokud lze toto řízení použít; nebo

b) jakéhokoli příslušného vnitrostátního občanskoprávní řízení.

2. Neuvedl-li žalobce, které z řízení uvedených v odst. 1 písm. a) a b) si přeje u svého nároku uplatňovat v následném řízení, pokud žalovaný podá odpor, nebo přeje-li si uplatňovat evropské řízení o drobných nárocích stanovené v nařízení (ES) č. 861/2007, u nároku, který nespadá do oblasti působnosti uvedeného nařízení, změní se řízení na příslušné vnitrostátní občanskoprávní řízení, ledaže si žalobce takovouto změnu výslovně nepřeje.

3. Pokud žalobce uplatnil svůj nárok v řízení o evropském platebním rozkazu, žádné ustanovení vnitrostátního práva nesmí poškodit jeho postavení v následném občanskoprávním řízení.

4. Změna na občanskoprávní řízení ve smyslu odst. 1 písm. a) a b) se řídí právem členského státu původu.

5. Žalobce je informován o tom, zda žalovaný podal odpor, a o změně na občanskoprávního řízení ve smyslu odstavce 1."

3) V článku 25 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud jsou soudní poplatky za občanskoprávní řízení ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b) v určitém členském státě případně stejné nebo vyšší než soudní poplatky za řízení o evropském platebním rozkazu, pak celkové soudní poplatky za řízení o evropském platebním rozkazu a za občanskoprávní řízení následující v případě podání odporu podle čl. 17 odst. 1 nepřevýší poplatky za taková řízení bez předchozího řízení o evropském platebním rozkazu v daném členském státě.

V členském státě nesmějí být ukládány žádné další soudní poplatky za občanskoprávní řízení následující v případě podání odporu podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b), pokud jsou soudní poplatky za takové řízení v daném členském státě nižší než poplatky za řízení o evropském platebním rozkazu."

4) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Změna příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31, pokud jde o změny příloh I až VII."

5) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 30 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 13. ledna 2016.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 30 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 30 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 14. července 2017, s výjimkou čl. 1 bodu 16, kterým se mění článek 25 nařízení (ES) č. 861/2007, a který se použije ode dne 14. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2015

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	N. SCHMIT

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU, Euratom) 2015/2422

ze dne 16. prosince 2015,

kterým se mění Protokol č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména čl. 254 první pododstavec a čl. 281 druhý pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména čl. 106a odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na žádost Soudního dvora,

s ohledem na stanovisko Evropské Komise ([1]),

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V důsledku postupného rozšiřování oblastí, v nichž je Tribunál od svého vzniku příslušný rozhodovat, dochází nyní k neustálému zvyšování počtu věcí, které jsou mu předkládány.

(2) Je zřejmé, že délka řízení je v současnosti pro strany stěží přijatelná, zejména s ohledem na požadavky stanovené jak v článku 47 Listiny základních svobod Evropské unie, tak v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

(3) Situace, v níž se nachází Tribunál, má příčiny související mimo jiné s nárůstem množství a různorodostí právních aktů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie a s objemem a složitostí věcí předkládaných Tribunálu, zejména v oblastech hospodářské soutěže, státních podpor a duševního vlastnictví.

(4) Možnost zřídit specializované soudy podle článku 257 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) nebyla využita.

(5) V důsledku toho je třeba přijmout vhodná organizační, strukturální a procedurální opatření, mezi nimiž by mělo být zejména zvýšení počtu soudců, aby bylo možné této situaci čelit. Využitím možnosti zvýšit počet soudců Tribunálu, která je stanovena ve Smlouvách, by se v krátké době snížil objem dosud neprojednaných věcí a omezily případy nepřiměřené délky řízení u Tribunálu.

(6) S ohledem na vývoj nápadu Tribunálu by měl být počet soudců stanoven na 56 na konci třífázového procesu, přičemž vždy dva soudci jsou jmenováni na návrh každého členského státu, avšak tak, aby v žádném okamžiku nemohli v Tribunálu zasedat více než dva soudci jmenovaní na návrh stejného členského státu.

([1]) Stanovisko ze dne 30. září 2011 (Úř. věst. C 335, 16.11.2011, s. 20) a stanovisko ze dne 12. listopadu 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 23. června 2015 (Úř. věst. C 239, 21.7.2015, s. 14). Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. října 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 3. prosince 2015.

(7) Výbor zřízený podle článku 255 Smlouvy o fungování EU přihlédne zejména k nezávislosti, nestrannosti, znalostem a odborné a osobní způsobilosti kandidátů.

(8) Za účelem urychleného snížení množství dosud neprojednaných věcí by mělo ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost nastoupit do funkce dvanáct dodatečných soudců.

(9) Na základě již oznámené legislativní žádosti Soudního dvora by měly být v září 2016 pravomoci pro rozhodování v prvním stupni ve věcech veřejné služby Evropské unie a místa sedmi soudců u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (dále jen „Soud pro veřejnou službu") přeneseny na Tribunál. V uvedené žádosti budou posouzeny podmínky přenesení míst sedmi soudců Soudu pro veřejnou službu včetně pracovníků a prostředků tohoto soudu.

(10) V září 2019 by mělo do funkce nastoupit zbývajících devět soudců. Za účelem zajištění nákladové efektivnosti by to nemělo vést k náboru dodatečných referendářů či jiného podpůrného personálu. Vnitřní reorganizační opatření v rámci tohoto orgánu by měla zajistit, že se efektivně využijí stávající lidské zdroje, což by mělo stejnou měrou platit pro všechny soudce, aniž by byla dotčena rozhodnutí Tribunálu ohledně jeho vnitřní organizace.

(11) Je velmi důležité, aby bylo v rámci Tribunálu zajištěno rovné zastoupení mužů a žen. Za tímto účelem by měly být částečné obměny u tohoto soudu organizovány tak, že vlády členských států při dodržení podmínek a postupů stanovených ve Smlouvách postupně začnou jmenovat dva soudce pro tutéž částečnou obměnu s cílem vybrat jednu ženu a jednoho muže.

(12) Je nutné odpovídajícím způsobem upravit ustanovení statutu Soudního dvora Evropské unie o částečné obměně soudců a generálních advokátů, k níž dochází každé tři roky.

(13) Soudní dvůr Evropské unie již oznámil, že v návaznosti na reformu Tribunálu bude každoročně předkládat číselné údaje o jeho soudní činnosti a v případě potřeby navrhne vhodná opatření. Ve druhé a třetí fázi rozšíření Tribunálu bude provedeno posouzení situace Tribunálu, jež by v případě potřeby mohlo vést k některým úpravám, zejména pokud jde o jeho správní výdaje.

(14) Protokol č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie by proto měl být odpovídajícím způsobem změněn,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Protokol č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie se mění takto:

1) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Částečná obměna, k níž dochází každé tři roky, se týká poloviny počtu soudců. Je-li počet soudců lichý, určí se počet soudců, kteří mají být obměněni, střídavě jako nejbližší vyšší číslo, než je jedna polovina počtu soudců, a nejbližší nižší číslo, než je jedna polovina.

První odstavec se použije i na částečnou obměnu generálních advokátů, k níž dochází každé tři roky."

2) Článek 48 se nahrazuje tímto:

„Článek 48

Tribunál se skládá ze:

a) 40 soudců od 25. prosince 2015;

b) 47 soudců od 1. září 2016;

c) dvou soudců za každý členský stát od 1. září 2019.“

Článek 2

Funkční období dodatečných soudců Tribunálu jmenovaných podle článku 48 Protokolu č. 3 o statutu Soudního dvora Evropské unie se stanoví takto:

a) Funkční období šesti ze dvanácti dodatečných soudců jmenovaných od 25. prosince 2015 končí dnem 31. srpna 2016. Těchto šest soudců bude určeno tak, že vlády šesti členských států navrhnou po dvou soudcích pro částečnou obměnu Tribunálu v roce 2016. Funkční období ostatních šesti soudců končí dnem 31. srpna 2019.

b) Funkční období tří ze sedmi dodatečných soudců jmenovaných od 1. září 2016 končí dnem 31. srpna 2019. Tito tři soudci budou určeni tak, že vlády tří členských států navrhnou po dvou soudcích pro částečnou obměnu Tribunálu v roce 2019. Funkční období ostatních čtyř soudců končí dnem 31. srpna 2022.

c) Funkční období čtyř z devíti dodatečných soudců jmenovaných od 1. září 2019 končí dnem 31. srpna 2022. Tito čtyři soudci budou určeni tak, že vlády čtyř členských států navrhnou po dvou soudcích pro částečnou obměnu Tribunálu v roce 2022. Funkční období ostatních pěti soudců končí dnem 31. srpna 2025.

Článek 3

1. Do 26. prosince 2020 vypracuje Soudní dvůr s pomocí externího poradce zprávu pro Evropský parlament, Radu a Komisi o fungování Tribunálu.

Tato zpráva se zaměří zejména na efektivnost Tribunálu, nezbytnost a účinnost navýšení počtu soudců na 56, využití a účinnost zdrojů a zřizování dalších specializovaných senátů nebo další strukturální změny.

Ve vhodných případech předloží Soudní dvůr legislativní žádost na odpovídající změnu svého statutu.

2. Do 26. prosince 2017 vypracuje Soudní dvůr zprávu pro Evropský parlament, Radu a Komisi o možných změnách v rozdělení pravomocí, pokud jde o rozhodování o předběžných otázkách podle článku 267 Smlouvy o fungování EU. K této zprávě se případně připojí odpovídající legislativní žádost.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2015.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	N. SCHMIT

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2423

ze dne 16. prosince 2015

o změně nařízení Rady (ES) č. 1215/2009, kterým se zavádějí mimořádná obchodní opatření pro země a území účastnící se procesu stabilizace a přidružení zavedeného Evropskou unií či s tímto procesem spjaté, a o pozastavení jeho použitelnosti, pokud jde o Bosnu a Hercegovinu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem, ([1])

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Rady (ES) č. 1215/2009 ([2]) byla zavedena asymetrická obchodní liberalizace mezi Unií a dotčenými zeměmi a územími západního Balkánu, která jim pro téměř všechny jejich produkty uděluje výjimečný a neomezený bezcelní přístup na trh Unie až do dne 31. prosince 2015.

(2) Nařízení (ES) č. 1215/2009 neposkytuje žádnou možnost dočasně pozastavit udělení mimořádných obchodních opatření v případě vážného a soustavného porušování lidských práv, mezi něž spadají i základní pracovní práva, základních zásad demokracie a právního státu zvýhodněnými zeměmi a územími. Je vhodné takovou možnost zavést, aby bylo možné urychleně jednat v případě, kdy v některé ze zemí nebo území účastnících se procesu stabilizace a přidružení zavedeného Unií či s tímto procesem spjatých dojde k vážnému a soustavnému porušování lidských práv, mezi něž spadají i základní pracovní práva, základních zásad demokracie a právního státu.

(3) S přihlédnutím k rozdílnostem v rozsahu liberalizace celních sazeb v rámci smluvních režimů zavedených mezi Unií a všemi účastníky procesu stabilizace a přidružení a k preferencím poskytnutým nařízením (ES) č. 1215/2009 je vhodné prodloužit dobu použitelnosti nařízení (ES) č. 1215/2009 do 31. prosince 2020, aby byl zemím a územím využívajícím mimořádná obchodní opatření i Unii poskytnut dostatek času na případné sladění preferencí poskytnutých nařízením (ES) č. 1215/2009 s preferencemi poskytnutými dohodami o stabilizaci a přidružení.

(4) Nařízení (ES) č. 1215/2009 stanoví celkovou kvótu pro dovoz vína kódů 2204 21 93 až 2204 21 98 a 2204 29 93 až 2204 29 98 kombinované nomenklatury (KN) do Unie. Přístup k této kvótě mají všechny země a území západního Balkánu po vyčerpání svých jednotlivých kvót pro víno stanovených ve dvoustranných dohodách o stabilizaci a přidružení, s výjimkou Černé Hory. Protokol o víně uzavřený s Černou Horou obsahuje kvótu pro víno pouze kódů KN ex 2204 10 a ex 2204 21, kterou tato země nebyla schopna vyčerpat. Tím je Černé Hoře fakticky znemožněn přístup k bezcelní kvótě pro víno, pokud jde o produkty, na které se nevztahuje její dohoda o stabilizaci a přidružení. Aby bylo zajištěno rovnocenné zacházení se všemi dotčenými zeměmi a územími západního Balkánu, je vhodné Černé Hoře rovněž umožnit přístup k celkové kvótě pro víno pro produkty kódu KN 2204 29, aniž by nejprve musela vyčerpat svou jednotlivou kvótu.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2015.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1215/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se zavádějí mimořádná obchodní opatření pro země a území účastnící se procesu stabilizace a přidružení zavedeného Evropskou unií či s tímto procesem spjaté (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 1).

(5) Od zahájení procesu stabilizace a přidružení byly uzavřeny dohody o stabilizaci a přidružení se všemi dotčenými zeměmi a územími západního Balkánu s výjimkou Kosova ([1]). V květnu roku 2014 byla ukončena jednání o dohodě o stabilizaci a přidružení s Kosovem a v říjnu roku 2015 byla dohoda podepsána.

(6) Bosna a Hercegovina byla v roce 2003 uznána jako potenciální kandidátská země pro přistoupení k Unii a dne 16. června 2008 podepsala dohodu a stabilizaci a přidružení (dále jen „dohoda o stabilizaci a přidružení"), čímž vyslovila souhlas s podmínkami členství v Unii. Do 31. května 2015 se uplatňovala prozatímní dohoda o obchodu a obchodních záležitostech s Bosnou a Hercegovinou ([2]) (dále jen „prozatímní dohoda") a od 1. června 2015 se uplatňuje dohoda o stabilizaci a přidružení.

(7) Bosna a Hercegovina však dosud nepřijala úpravu obchodních úlev udělených dohodou o stabilizaci a přidružení za účelem zohlednění preferenčního tradičního obchodu mezi Chorvatskem a Bosnou a Hercegovinou v rámci Středoevropské dohody o volném obchodu. Pokud ke dni přijetí tohoto nařízení nebude Unií a Bosnou a Hercegovinou podepsána a prozatímně prováděna dohoda o úpravě obchodních úlev stanovených v dohodě o stabilizaci a přidružení, měly by být preference udělené Bosně a Hercegovině pozastaveny s účinkem od 1. ledna 2016. Jakmile Unie a Bosna a Hercegovina dohodu o úpravě obchodních úlev stanovených v dohodě o stabilizaci a přidružení podepíší a začnou prozatímně provádět, měly by být tyto preference opět zavedeny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1215/2009 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) zdržení se vážného a soustavného porušování lidských práv, mezi něž spadají i základní pracovní práva, základních zásad demokracie a právního státu, ze strany zemí a území uvedených v článku 1."

2) V článku 2 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Nesplňuje-li některá země či území podmínky stanovené v odst. 1 písm. a), b) nebo c) nebo v odstavci 2, může Komise prostřednictvím prováděcích aktů zcela či částečně pozastavit výhody vyplývající z tohoto nařízení pro dotčenou zemi či dotčené území. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 8 odst. 4."

3) V článku 7 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) úplné nebo částečné pozastavení výhod vyplývající z tohoto nařízení pro dotčenou zemi nebo dotčené území, pokud tato země nebo toto území nesplňuje podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. d)."

4) V čl. 10 odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Pokud Komise usoudí, že existují dostatečné důkazy o podvodu nebo o neposkytnutí správní spolupráce potřebné k ověření dokladu o původu nebo že vývoz do Unie vzrostl výrazně nad běžnou úroveň produkčních

([1]) Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

([2]) Prozatímní dohoda o obchodu a obchodních záležitostech mezi Evropským společenstvím na straně jedné a Bosnou a Hercegovinou na straně druhé (Úř. věst. L 233, 30.8.2008, s. 6).

a vývozních kapacit nebo že země či území uvedené v článku 1 nedodržuje čl. 2 odst. 1 písm. a), b) nebo c), může přijmout opatření k úplnému nebo částečnému pozastavení úpravy stanovené tímto nařízením na dobu tří měsíců s výhradou, že předem".

5) V článku 12 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Použije se do dne 31. prosince 2020."

6) V příloze I se poznámka pod čarou 5 nahrazuje tímto:

„(5) Přístup k této celkové celní kvótě v případě vína pocházejícího z Černé Hory, pokud jde o produkty kódu KN 2204 21, závisí na předchozím vyčerpání jednotlivé celní kvóty stanovené v dodatkovém protokolu o víně uzavřeném s Černou Horou. Tato jednotlivá celní kvóta je otevřena pod pořadovým číslem 09.1514."

Článek 2

Použitelnost nařízení (ES) č. 1215/2009 na Bosnu a Hercegovinu se pozastavuje s účinkem ode dne 1. ledna 2016.

Článek 3

1. Bez ohledu na článek 2 se použitelnost nařízení (ES) č. 1215/2009 na Bosnu a Hercegovinu nepozastaví, pokud Unie a Bosna a Hercegovina nejpozději dne 1. ledna 2016 podepíší a začnou prozatímně provádět dohodu o úpravě dohody o stabilizaci a přidružení a prozatímní dohody za účelem zohlednění přistoupení Chorvatska k Evropské unii.

2. Pokud bude dohoda o úpravě uvedená v odstavci 1 podepsána a začne být prozatímně prováděna 1. ledna 2016 či později, začne se nařízení (ES) č. 1215/2009 pro Bosnu a Hercegovinu opět uplatňovat ode dne, kdy bude uvedená dohoda podepsána a začne být prozatímně prováděna.

3. Jakmile bude dohoda o úpravě uvedená v odstavci 1 podepsána, zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2015.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	N. SCHMIT

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2424

ze dne 16. prosince 2015,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 118 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ([2]), které bylo v roce 2009 kodifikováno jako nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ([3]), vytvořilo systém ochrany ochranných známek specifický pro Evropskou unii, jenž poskytuje ochranu ochranných známek na úrovni Unie souběžně s ochranou ochranných známek dostupnou na úrovni členských států v souladu s vnitrostátními systémy ochranných známek, které byly harmonizovány směrnicí Rady 89/104/EHS ([4]), kodifikovanou jako směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ([5]).

(2) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost by terminologie nařízení (ES) č. 207/2009 měla být aktualizována. To znamená, že se spojení „ochranná známka Společenství“ nahradí spojením „ochranná známka Evropské unie“ (dále jen „ochranná známka EU“). S ohledem na aktuální činnosti „Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)“ by měl být název úřadu nahrazen názvem „Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví“ (dále jen „úřad“).

(3) V návaznosti na své sdělení ze dne 16. července 2008 o strategii práv k průmyslovému vlastnictví pro Evropu provedla Komise komplexní hodnocení celkového fungování systému ochranných známek v Evropě jako celku, a to na národní úrovni, na úrovni Unie, ale rovněž i pokud jde o propojení mezi nimi.

(4) Rada ve svých závěrech ze dne 25. května 2010 týkajících se budoucí revize systému ochranných známek v Evropské unii vyzvala Komisi, aby předložila návrhy na revizi nařízení (ES) č. 207/2009 a směrnice 2008/95/ES.

(5) Zkušenosti získané od vytvoření systému ochranných známek Společenství ukázaly, že podniky z Unie a ze třetích zemí systém přijaly a tento se stal úspěšným a životaschopným doplňkem a alternativou k ochraně ochranných známek na úrovni členských států.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 10. listopadu 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2015.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1).

([3]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

([4]) První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1).

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

(6) Národní ochranné známky jsou však i nadále nezbytné pro ty podniky, které nepožadují ochranu svých ochranných známek na úrovni Unie nebo které nemohou získat ochranu v rámci celé Unie, zatímco vnitrostátní ochraně nic nebrání. Mělo by být ponecháno na rozhodnutí přihlašovatele žádajícího o ochranu ochranné známky, zda požaduje ochranu plynoucí pouze z národní ochranné známky v jednom či více členských státech, nebo pouze z ochranné známky EU, nebo z obou typů.

(7) I když hodnocení celkového fungování systému ochranných známek Společenství potvrdilo, že mnohé aspekty tohoto systému, včetně základních zásad, na nichž je založen, se v čase osvědčily a nadále splňují potřeby a očekávání podniků, dospěla Komise ve svém sdělení s názvem „Jednotný trh práv duševního vlastnictví" ze dne 24. května 2011 k závěru, že je nutné systém ochranných známek v Unii modernizovat, aby byl efektivnější, účinnější a jednotnější jako celek, a přizpůsobit ho éře internetu.

(8) Souběžně se zlepšením a změnami systému ochranných známek EU by měly být vnitrostátní právní předpisy a postupy týkající se ochranných známek dále harmonizovány a v odpovídajícím rozsahu sladěny se systémem ochranných známek EU tak, aby byly vytvořeny pokud možno rovné podmínky pro zápis a ochranu ochranných známek v celé Unii.

(9) Aby byla umožněna vyšší flexibilita a současně rovněž zajištěna větší právní jistota, pokud jde o způsob vyjádření ochranných známek, měl by být požadavek na grafické vyobrazení v definici ochranné známky EU zrušen. Označení by mělo být možné vyjádřit v jakékoli vhodné formě využívající obecně dostupné technologie, což nutně neznamená v grafické podobě, pokud je vyjádření jasné, přesné, celistvé, snadno dostupné, čitelné, trvalé a objektivní.

(10) Nařízení (ES) č. 207/2009 nenabízí v současnosti stejnou úroveň ochrany označením původu a zeměpisným označením jako jiné právní prostředky Unie. Je proto nezbytné vyjasnit absolutní důvody pro zamítnutí zápisu týkajícího se označení původu a zeměpisných označení a zajistit, aby byly důvody pro zamítnutí zcela v souladu s příslušnými unijními a vnitrostátními právními předpisy, které upravují ochranu těchto práv duševního vlastnictví. Z důvodu provázanosti s dalšími právními předpisy Unie by se měl rozsah těchto absolutních důvodů rozšířit, aby zahrnoval také chráněné tradiční výrazy pro vína a zaručené tradiční speciality.

(11) S cílem zachovat silnou ochranu práv pro označení původu a zeměpisná označení chráněná na úrovni Unie a na úrovni členských států je třeba vyjasnit, že tato práva opravňují osoby oprávněné podle příslušného práva k podání námitek proti zápisu pozdější ochranné známky EU bez ohledu na to, zda tato práva představují rovněž důvody pro zamítnutí, které posuzovatel zohlední z moci úřední.

(12) Pro zajištění právní jistoty a úplného souladu práva přednosti, podle níž má dříve zapsaná starší ochranná známka přednost před ochrannými známkami zapsanými později, je nezbytné stanovit, že vymáhání práv z ochranné známky EU by se nemělo dotýkat práv majitelů získaných přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti k této ochranné známce EU. To je v souladu s čl. 16 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ze dne 15. dubna 1994.

(13) Používá-li společnost totožné nebo podobné označení coby obchodní název tak, že mezi společností nesoucí tento název a výrobky nebo službami pocházejícími od této společnosti vzniká vazba, může dojít k nejasnostem ohledně obchodního zdroje, z něhož výrobky nebo služby pocházejí. Porušení práv z ochranné známky EU by proto mělo zahrnovat rovněž užívání označení jako obchodního názvu nebo podobného označení, pokud se používají pro účely rozlišení výrobků nebo služeb.

(14) Za účelem zajištění právní jistoty a plného souladu se zvláštními právními předpisy Unie je vhodné stanovit, že majitel ochranné známky EU by měl být oprávněn zakázat třetím osobám používat označení ve srovnávací reklamě, pokud je taková srovnávací reklama v rozporu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ([1]).

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21).

(15) Za účelem účinnější ochrany ochranných známek a boje proti padělání způsobem, který je v souladu s mezinárodními závazky Unie v rámci Světové obchodní organizace (WTO), zejména podle článku V Všeobecné dohody o clech a obchodu (dále jen „dohoda GATT“) o volném tranzitu, a pokud jde o generické léčivé přípravky, podle „prohlášení o dohodě TRIPS a veřejném zdraví“ přijatého Konferencí ministrů WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001, by měl být majitel ochranné známky EU oprávněn bránit třetím osobám v přepravě výrobků v rámci obchodního styku do Unie, aniž by v ní byly propuštěny do volného oběhu, pokud tyto výrobky pocházejí z třetích zemí a bez povolení nesou ochrannou známku, která je totožná nebo v zásadě totožná s ochrannou známkou EU zapsanou pro takové výrobky.

(16) Za tímto účelem by mělo být majiteli ochranné známky dovoleno bránit vstupu výrobků porušujících práva z ochranných známek a jejich uvádění do veškerých celních režimů, včetně tranzitu, překládání, skladování, svobodných pásem, dočasného uskladnění, aktivního zušlechťovacího styku nebo dočasného použití, a to i v případě, že tyto výrobky nejsou určeny k uvedení na trh v Unie. Při provádění celních kontrol by celní orgány měly využívat pravomoci a postupy stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ([1]), a to i na žádost držitelů práv. Celní orgány by měly provádět příslušné kontroly zejména na základě kritérií analýzy rizik.

(17) V zájmu sladění potřeby zajistit účinné vymáhání práv z ochranné známky a potřeby nenarušovat plynulost obchodu s legálně obchodovaným zbožím by právo majitele ochranné známky EU mělo zaniknout v případech, kdy v následných řízeních zahájených před soudem pro ochranné známky Evropské unie (dále jen „soud pro ochranné známky EU“) věcně příslušným pro přijetí rozhodnutí o tom, zda byla porušena práva k zapsané ochranné známce EU, je deklarant nebo držitel výrobků schopen prokázat, že majitel ochranné známky EU není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.

(18) Článek 28 nařízení (EU) č. 608/2013 stanoví, že držitel práva je odpovědný za škody vzniklé držiteli zboží v případech, kdy se mimo jiné následně zjistí, že dotyčné zboží neporušuje právo duševního vlastnictví.

(19) Členské státy by měly přijmout vhodná opatření k zajištění bezproblémového tranzitu generických léčivých přípravků. Pokud jde o mezinárodní nechráněné názvy (INN) jako obecně uznávané generické názvy pro účinné látky ve farmaceutických přípravcích, je nezbytné řádně zohlednit stávající omezení účinku práv plynoucích z ochranné známky EU. Majitel ochranné známky EU by tak neměl mít právo bránit jakékoli třetí osobě v přepravě výrobků do Unie, aniž by v ní byly propuštěny do volného oběhu, na základě podobnosti mezi INN účinné látky v léčivech a danou ochrannou známkou.

(20) Aby se majitelům ochranných známek EU umožnilo účinněji bojovat proti padělkům, měli by mít právo zakázat umisťování označení porušující práva z ochranné známky na výrobky, stejně jako některé přípravné kroky učiněné před umisťováním.

(21) Výlučná práva vyplývající z ochranné známky EU by neměla majitele opravňovat k tomu, aby zakázal užívání označení třetími osobami, jsou-li užívána řádně, a tedy v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a zvyklostmi v daném odvětví. Vzhledem k tomu, že obchodním názvům je pravidelně poskytnuta neomezená ochrana proti pozdějším ochranným známkám, by se v zájmu vytvoření rovných podmínek pro obchodní názvy a ochranné známky EU v případě konfliktu mělo mít za to, že takové užití zahrnuje pouze použití osobního jména třetí osoby. Dále by mělo být umožněno užívání popisných či nepopisných označení nebo označení, která nemají rozlišovací způsobilost. Majitel ochranné známky by navíc neměl být oprávněn zabránit řádnému a poctivému užívání ochranné známky EU pro účely identifikace výrobků nebo služeb jako výrobků nebo služeb daného majitele nebo pro odkazování na ně. Užívání ochranné známky třetími osobami s cílem upozornit spotřebitele na další prodej pravých výrobků, které byly původně prodány majitelem ochranné známky EU nebo s jeho souhlasem v Unii, by mělo být považováno za řádné, pokud je zároveň souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a se zvyklostmi v daném odvětví. Užívání ochranné známky třetími osobami za účelem uměleckého vyjádření by mělo být považováno za řádné, pokud je zároveň souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a se zvyklostmi v daném odvětví. Toto nařízení by se mělo dále uplatňovat způsobem, který zajistí plné dodržování základních práv a svobod a zejména svobody projevu.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15).

(22) Za účelem zajištění právní jistoty a ochrany legitimně nabytých práv z ochranné známky, je vhodné a nezbytné stanovit, aniž by tím byla dotčena zásada, podle níž pozdější ochranná známka nemůže být uplatněna starší ochranné známce, že majitelé ochranných známek EU by neměli být oprávněni podat námitky proti užívání pozdější ochranné známky, pokud tato byla získána v době, kdy práva ze starší ochranné známky nemohla být vůči pozdější ochranné známce vymáhána.

(23) V zájmu spravedlnosti a z důvodů právní jistoty by užívání ochranné známky EU v podobě, která se liší v nepodstatných prvcích neměnících rozlišovací způsobilost ochranné známky v té podobě, v jaké byla zapsána, mělo být dostačující k zachování poskytnutých práv bez ohledu na to, zda je ochranná známka v té podobě, v jaké je užívána, rovněž zapsána.

(24) Vzhledem k postupně klesajícímu a zanedbatelnému počtu přihlášek ochranné známky EU podaných u ústředních úřadů průmyslového vlastnictví členských států a Úřadu Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví by mělo být možné podávat přihlášku ochranné známky EU pouze u úřadu.

(25) Ochranné známky EU poskytují ochranu určitým výrobkům nebo službám, jejichž povaha a počet určují rozsah ochrany, které požívá majitel ochranné známky. Proto je nezbytné v nařízení (ES) č. 207/2009 stanovit pravidla pro označování a třídění výrobků a služeb a zabezpečit právní jistotu a řádnou správu prostřednictvím požadavku, aby výrobky a služby, pro které se žádá o ochranu ochranné známky, byly přihlašovatelem označeny dostatečně jasně a přesně, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty mohly na základě samotné přihlášky stanovit rozsah ochrany, o niž se žádá. Užívání obecných výrazů by mělo být vykládáno v tom smyslu, že zahrnuje pouze výrobky a služby, na které se jednoznačně vztahuje doslovný význam výrazu. Majitelé ochranných známek EU, které jsou z důvodů předchozí praxe úřadu zapsány pro celý název třídy podle Niceského třídění, by měli mít možnost upravit seznam výrobků a služeb, aby se zajistilo, že obsah rejstříku splňuje požadovanou úroveň srozumitelnosti a přesnosti v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

(26) Je vhodné, aby se režim rešerší ochranných známek EU a národních ochranných známek zjednodušil tím, že se zabrání zbytečným odkladům při zápisu ochranné známky EU, a aby se tento režim stal pružnější, pokud jde o potřeby a preference uživatelů tím, že se rešerše ochranných známek EU stane nepovinnou. Nepovinné rešerše ochranných známek EU a národních ochranných známek by měly být doplněny zpřístupněním komplexních, rychlých a výkonných vyhledávačů, které budou veřejnosti k dispozici bezplatně v rámci spolupráce mezi úřadem a ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví.

(27) Jako doplněk ke stávajícím ustanovením o kolektivních ochranných známkách Společenství a k nápravě současné nerovnováhy mezi vnitrostátními systémy a systémem ochranných známek EU je nezbytné připojit soubor zvláštních ustanovení pro účely poskytování ochrany certifikačním ochranným známkám Evropské unie (dále jen „certifikační ochranné známky EU“), které umožňují certifikační instituci nebo organizaci povolit zúčastněným stranám v rámci certifikačního systému užívat ochrannou známku jako označení pro výrobky nebo služby, které splňují certifikační požadavky.

(28) Zkušenosti získané při uplatňování stávajícího systému ochranných známek EU ukázaly, že existuje potenciál ke zlepšení některých aspektů řízení. Proto je třeba přijmout určitá opatření s cílem zjednodušit a urychlit řízení, pokud je to možné, a posílit právní jistotu a předvídatelnost, pokud je to nutné.

(29) Z důvodů právní jistoty a za účelem zajištění větší transparentnosti je třeba jasně vymezit veškeré úkoly úřadu včetně těch, které nesouvisí se správou systému ochranných známek EU.

(30) S cílem podpořit sbližování postupů a rozvoj společných nástrojů je nezbytné zavést vhodný rámec pro spolupráci mezi úřadem a ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví, přičemž tento rámec vymezí klíčové oblasti spolupráce a umožní úřadu koordinovat příslušné společné projekty v zájmu Unie a členských států a tyto projekty do určité maximální výše financovat. Tato spolupráce by měla být přínosná pro podniky využívající systémy ochranných známek v Evropě. Pro uživatele unijního systému stanoveného tímto nařízením by projekty týkající se zejména databází určených pro rešerše a konzultace měly přinášet další, kompletní, účinné a nezpoplatňované nástroje ke splnění zvláštních požadavků vyplývajících z jednotné povahy ochranné známky EU.

(31) Určité zásady týkající se řízení úřadu by měly být v odpovídajícím rozsahu přizpůsobeny společnému přístupu k decentralizovaným agenturám EU, který přijaly Evropský parlament, Rada a Komise v červenci 2012.

(32) V zájmu větší právní jistoty a transparentnosti je nezbytné aktualizovat některá ustanovení týkající se organizace a fungování úřadu.

(33) Je žádoucí podpořit smírné, rychlé a účinné urovnávání sporů tím, že se úřadu svěří zřízení mediačního střediska, jehož služby by mohly být využívány kýmkoli s cílem dosáhnout na základě vzájemné dohody smírného urovnání sporů týkajících se ochranných známek EU a průmyslových vzorů Společenství.

(34) Zavedení systému ochranných známek EU mělo za následek zvýšené finanční zatížení pro ústřední úřady průmyslového vlastnictví a další orgány členských států. Dodatečné náklady jsou spojeny s vyřizováním vyššího počtu námitkových řízení a řízení o neplatnosti, jejichž předmětem jsou ochranné známky EU nebo která jsou zahájena majiteli těchto ochranných známek; s činnostmi v oblasti zvyšování povědomí o systému ochranných známek EU; jakož i s činnostmi, jejichž záměrem je zajistit vymáhání práv z ochranných známek EU. Je proto vhodné zajistit, aby úřad kompenzoval část nákladů členských států vynaložených v souvislosti s úlohou, kterou hrají při zajišťování hladkého fungování systému ochranných známek EU. Platba této kompenzace by měla podléhat předložení příslušných statistických údajů ze strany členských států. Rozsah této kompenzace nákladů by neměl vést k rozpočtovému schodku úřadu.

(35) V zájmu řádného finančního řízení by se mělo zabránit kumulaci výrazných rozpočtových přebytků úřadem. Tímto by neměla být dotčena finanční rezerva pokrývající jeden rok provozních výdajů úřadu, kterou si úřad udržuje, aby zajistil kontinuitu svých operací a plnění svých úkolů. Tato rezerva by se měla využít pouze k zajištění kontinuity úkolů úřadu podle tohoto nařízení.

(36) S ohledem na zásadní význam výše poplatků placených úřadu za fungování systému ochranných známek EU a za jeho doplňkový vztah k systémům ochranných známek členských států je nutné stanovit výši těchto poplatků přímo v nařízení (ES) č. 207/2009 formou přílohy. Výše poplatků by měla být stanovena na úrovni, která zajistí, aby zaprvé příjmy z poplatků byly v zásadě dostačující k tomu, aby byl rozpočet úřadu vyrovnaný; zadruhé systém ochranných známek EU a systémy ochranných známek členských států fungovaly souběžně a doplňovaly se, přičemž by se rovněž zohlednila velikost trhu, na který se vztahuje ochranná známka EU, a potřeby malých a středních podniků; a zatřetí práva majitelů ochranných známek EU byla v členských státech účinně vymáhána.

(37) Nařízení (ES) č. 207/2009 svěřuje Komisi pravomoci, aby přijala prováděcí předpisy k tomuto nařízení. V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba uvést pravomoci svěřené Komisi nařízením (ES) č. 207/2009 do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Proto je rovněž nezbytné zapracovat do znění nařízení (ES) č. 207/2009 některá pravidla, která jsou v současné době obsažena v nařízeních Komise (ES) č. 2868/95 ([1]), (ES) č. 2869/95 ([2]) a (ES) č. 216/96 ([3]). Nařízení (ES) č. 2868/95 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno a nařízení (ES) č. 2869/95 by mělo být zrušeno.

(38) V rozsahu, v jakém je třeba uvést pravomoci svěřené Komisi nařízením (ES) č. 207/2009 do souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla náležité konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, 15.12.1995, s. 1).

([2]) Nařízení Komise (ES) č. 2869/95 ze dne 13. prosince 1995 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. L 303, 15.12.1995, s. 33).

([3]) Nařízení Komise (ES) č. 216/96 ze dne 5. února 1996, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. L 28, 6.2.1996, s. 11).

(39) Pro zajištění efektivního, účinného a rychlého průzkumu a zápisu přihlášek ochranné známky EU úřadem v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a vyváženého řízení by pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU měla být přenesena na Komisi, pokud jde o upřesnění podrobností ohledně postupů pro podávání a průzkum námitek a postupů pro změnu přihlášky.

(40) Aby se zajistilo, že ochranná známka EU může být efektivním a účinným způsobem v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a vyváženého řízení zrušena nebo prohlášena za neplatnou, měla by pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU být přenesena na Komisi, pokud jde o upřesnění postupů pro zrušení a prohlášení o neplatnosti.

(41) Aby odvolací senáty mohly efektivně, účinně a v úplnosti přezkoumat rozhodnutí úřadu v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a nestranného řízení, které zohledňuje zásady stanovené v nařízení (ES) č. 207/2009, měla by pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU být přenesena na Komisi, pokud jde o upřesnění formálního obsahu odvolání, postup pro podání a přezkoumání odvolání, formální obsah a formu rozhodnutí odvolacího senátu a vrácení poplatků za odvolání.

(42) Pro zajištění hladkého, efektivního a účinného fungování systému ochranných známek EU by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o upřesnění požadavků týkajících se ústního jednání a způsobů dokazování, způsobů oznamování, komunikačních prostředků a formulářů, které mají použít účastníci řízení, pravidel pro výpočet a délku lhůt, postupů pro zrušení rozhodnutí nebo výmaz zápisu v rejstříku, pravidel pro obnovení řízení a podrobností ohledně zastupování před úřadem.

(43) Pro zajištění efektivní a účinné organizace odvolacích senátů by pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU měla být přenesena na Komisi, pokud jde o upřesnění podrobností týkajících se jejich organizace.

(44) Pro zajištění efektivního a účinného zápisu mezinárodních ochranných známek způsobem, který je plně v souladu s pravidly Protokolu k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek by pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU měla být přenesena na Komisi, pokud jde o upřesnění podrobností ohledně postupů pro podávání a průzkum námitek, včetně nezbytných sdělení, která mají být učiněna pro Světovou organizaci duševního vlastnictví (WIPO), a podrobností ohledně postupu týkajícího se mezinárodních zápisů založených na základní přihlášce nebo základním zápisu kolektivní ochranné známky, certifikační ochranné známky nebo garanční ochranné známky.

(45) Pro zajištění jednotných podmínek provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určení podrobnosti ohledně přihlášek, žádostí, osvědčení, nároků, pravidel, oznámení a jakéhokoli jiného dokumentu podle příslušných procesních požadavků stanovených tímto nařízením, jakož i ohledně maximální sazby nákladů nezbytných pro řízení a skutečně vynaložených, podrobností týkajících se zveřejňování ve Věstníku ochranných známek EU a v Úředním věstníku úřadu, způsobů výměny informací mezi úřadem a vnitrostátními orgány, podrobných pravidel pro překlad podpůrných dokladů v písemném řízení, přesných druhů rozhodnutí, která má přijmout jediný člen námitkového nebo zrušovacího oddělení, podrobností ohledně oznamovací povinnosti podle Madridského protokolu a podrobných požadavků ohledně žádosti o územní rozšíření ochrany následně po uskutečnění mezinárodního zápisu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

(46) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(47) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([1]) a vydal stanovisko dne 11. července 2013.

(48) Nařízení (ES) č. 207/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 207/2009 se mění takto:

1) V názvu se slova „o ochranné známce Společenství" nahrazují slovy „o ochranné známce Evropské unie".

2) V čl. 1 odst. 1 se slova „ochranná známka Společenství" nahrazují slovy „ochranná známka Evropské unie (dále jen ‚ochranná známka EU')" a jinde v nařízení slovy „ochranná známka EU" v odpovídajícím mluvnickém tvaru.

3) V celém nařízení se slova „soud pro ochranné známky Společenství" nahrazují slovy „soud pro ochranné známky EU" v odpovídajícím mluvnickém tvaru.

4) V čl. 66 odst. 1 se slova „kolektivní ochranná známka Společenství" nahrazují slovy „kolektivní ochranná známka Evropské unie (dále jen ‚kolektivní ochranná známka EU')" a jinde v nařízení slovy „kolektivní ochranná známka EU" v odpovídajícím mluvnickém tvaru.

5) V celém nařízení s výjimkou případů uvedených v bodech 2, 3 a 4 se slova „Společenství", „Evropské společenství" a „Evropská společenství" nahrazují slovy „Unie" v odpovídajícím mluvnickém tvaru a příslušná věta se případně odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje.

6) V celém nařízení se slova „prezident úřadu" a „prezident" nahrazují slovy „výkonný ředitel úřadu" nebo „výkonný ředitel" v odpovídajícím mluvnickém tvaru a příslušná věta se případně odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje.

7) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

Úřad

1. Zřizuje se Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen ‚úřad').

2. Veškeré odkazy v právu Unie na Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) se považují za odkazy na úřad."

8) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„*Článek 4*

Označení, která mohou tvořit ochrannou známku EU

Ochrannou známkou EU může být jakékoli označení, zejména slova, včetně osobních jmen, nebo kresby, písmena, číslice, barvy, tvary výrobku nebo jeho obal, či zvuky, pokud je toto označení způsobilé:

a) rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků; a

b) být vyjádřeno v rejstříku ochranných známek Evropské unie (dále jen ‚rejstřík') způsobem, který příslušným orgánům a veřejnosti umožňuje jasně a přesně určit předmět ochrany, která je poskytována majiteli ochranné známky."

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

9) V článku 7 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) označení, která jsou tvořena výlučně:

i) tvarem nebo jinou vlastností, které vyplývají z povahy samotného výrobku;

ii) tvarem nebo jinou vlastností výrobku, které jsou nezbytné pro dosažení technického výsledku;

iii) tvarem nebo jinou vlastností výrobku, které dávají výrobku podstatnou hodnotu;“

b) písmena j) a k) se nahrazují tímto:

„j) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie nebo daný členský stát stranou, které poskytují ochranu označením původu a zeměpisným označením;

k) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle unijního práva nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie stranou, které poskytují ochranu tradičním výrazům pro víno;“

c) doplňují se nová písmena, která znějí:

„l) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle unijních právních předpisů nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie stranou, které poskytují ochranu zaručeným tradičním specialitám;

m) ochranné známky, které obsahují nebo reprodukují ve svých podstatných prvcích starší název odrůdy rostlin zapsaný v souladu s unijními nebo vnitrostátními právními předpisy nebo mezinárodními dohodami, jejichž stranou je Unie nebo daný členský stát, které poskytují ochranu odrůdovým právům a které se týkají odrůd stejných nebo úzce příbuzných druhů.“

10) Článek 8 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Na základě námitek jakékoli osoby oprávněné podle příslušných právních předpisů k výkonu práv vyplývajících z označení původu nebo zeměpisného označení se ochranná známka, která je předmětem přihlášky, nezapíše, pokud a v rozsahu, v jakém podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů, poskytujících ochranu označením původu a zeměpisným označením:

i) žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení byla v souladu s unijními nebo vnitrostátními právními předpisy podána již přede dnem podání přihlášky ochranné známky EU nebo přede dnem vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky, s výhradou jejich pozdějšího zápisu;

ii) toto označení původu nebo zeměpisné označení poskytuje právo zakázat užívání pozdější ochranné známky.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Na základě námitek majitele zapsané starší ochranné známky ve smyslu odstavce 2 se přihlášená ochranná známka rovněž nezapíše, pokud je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná, bez ohledu na to, zda má být zapsána pro výrobky nebo služby, které jsou totožné nebo podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, nebo pro výrobky a služby, které jim nejsou podobné, pokud se jedná o starší ochrannou známku EU, která má v Unii dobré jméno, nebo o starší národní ochrannou známku, která má dobré jméno v příslušném členském státě, a užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.“

11) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Práva z ochranné známky EU

1. Ze zápisu ochranné známky EU vyplývají pro jejího majitele výlučná práva.

2. Aniž jsou dotčena práva majitelů získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je majitel ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li:

a) toto označení totožné s ochrannou známkou EU a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka EU zapsána;

b) toto označení totožné s ochrannou známkou EU nebo je jí podobné a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka EU zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace s ochrannou známkou;

c) toto označení totožné s ochrannou známkou EU nebo je jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, pokud má tato ochranná známka v Unii dobré jméno a pokud by užívání takového označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky EU nebo jim bylo na újmu.

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, může být zakázáno zejména:

a) umisťovat označení na výrobky nebo jejich obaly;

b) nabízet pod tímto označením výrobky, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

c) dovážet nebo vyvážet pod tímto označením výrobky;

d) užívat toto označení jako obchodní název nebo název společnosti nebo jako součást obchodního názvu nebo názvu společnosti;

e) užívat toto označení v obchodních listinách a v reklamě;

f) užívat toto označení ve srovnávací reklamě způsobem, který je v rozporu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES (*).

4. Aniž jsou dotčena práva majitelů získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je majitel ochranné známky EU rovněž oprávněn bránit všem třetím osobám v přepravě výrobků v rámci obchodního styku do Unie, aniž by v ní byly propuštěny do volného oběhu, pokud takové výrobky, včetně obalů, pocházejí ze třetích zemí a jsou bez povolení označeny ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou EU zapsanou pro tyto výrobky nebo kterou nelze v jejích podstatných rysech od této ochranné známky rozlišit.

Nárok majitele ochranné známky EU podle prvního pododstavce zanikne, pokud v rámci řízení týkajícího se otázky, zda byla porušena práva ze zapsané ochranné známky EU, které bylo zahájeno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 (**) o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány, poskytne deklarant nebo držitel zboží důkazy o tom, že majitel ochranné známky EU není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15).“

12) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 9a

Právo zakázat *přípravné kroky ve vztahu k používání* obalů nebo jiných prostředků

Existuje-li riziko, že pro výrobky nebo služby by mohly být použity obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky či zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost, nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž je známka umístěna, a toto používání by představovalo porušení práv majitele ochranné známky EU podle čl. 9 odst. 2 a 3, má majitel této ochranné známky právo zakázat v obchodním styku:

a) umisťovat označení totožné s ochrannou známkou EU nebo označení jí podobné na obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky či zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost, nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž může být ochranná známka umístěna;

b) nabízet na trhu či uvádět na trh, nebo skladovat pro tyto účely, nebo dovážet či vyvážet obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky nebo zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž může být ochranná známka umístěna.

Článek 9b

Den uplatnění práva vůči třetím osobám

1. Právo z ochranné známky EU lze vůči třetím osobám uplatnit ode dne zveřejnění zápisu ochranné známky.

2. Je možné požadovat přiměřenou náhradu za jednání učiněné po dni zveřejnění přihlášky ochranné známky EU, pokud by toto jednání bylo po zveřejnění zápisu této ochranné známky na jeho základě zakázáno.

3. Soud, který případ projednává, může v této věci rozhodnout až po zveřejnění zápisu.“

13) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Omezení účinků ochranné známky EU

1. Ochranná známka EU neopravňuje majitele, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku:

a) jméno či adresu třetí osoby, jedná-li se o fyzickou osobu;

b) označení nebo údaje, které nemají rozlišovací způsobilost nebo které se týkají druhu, jakosti, množství, zamýšleného účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby anebo jiných jejich vlastností;

c) ochrannou známku EU za účelem označení výrobků nebo služeb jako výrobků nebo služeb pocházejících od majitele této ochranné známky EU nebo odkazu na ně jako na výrobky nebo služby daného majitele, zejména v případech, kdy užití této ochranné známky je nezbytné k označení zamýšleného účelu výrobku nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, je-li užívání v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi nebo zvyklostmi v daném odvětví.“

14) V článku 13 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Ochranná známka EU neopravňuje majitele, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v Evropském hospodářském prostoru majitelem samým nebo s jeho souhlasem.“

15) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 13a*

Právo majitele později zapsané ochranné známky vstoupit do řízení o porušení *práv* jako obrana v řízení o porušení *práv*

1. V řízení o porušení práv není majitel ochranné známky EU oprávněn zakázat užívání později zapsané ochranné známky EU, pokud by tato pozdější ochranná známka nebyla prohlášena za neplatnou podle čl. 53 odst. 1, 3 nebo 4, čl. 54 odst. 1 nebo 2 nebo čl. 57 odst. 2 tohoto nařízení.

2. V řízení o porušení práv není majitel ochranné známky EU oprávněn zakázat užívání později zapsané národní ochranné známky, pokud by tato později zapsaná národní ochranná známka nebyla prohlášena za neplatnou podle článku 8, nebo čl. 9 odst. 1 nebo 2, nebo čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 (*).

3. Není-li majitel ochranné známky EU oprávněn zakázat užívání později zapsané ochranné známky podle odstavce 1 nebo 2, není majitel později zapsané ochranné známky v řízení o porušení práv oprávněn zakázat užívání uvedené starší ochranné známky EU.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).“

16) V čl. 15 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Za užívání ve smyslu prvního pododstavce se považuje rovněž:

a) užívání ochranné známky EU v podobě, která se liší v nepodstatných prvcích neměnících rozlišovací způsobilost ochranné známky v podobě, v jaké byla zapsána, bez ohledu na to, zda je ochranná známka v té podobě, v jaké je užívána, rovněž zapsána na jméno majitele;

b) umisťování ochranné známky EU na výrobky nebo na jejich obaly v Unii pouze pro účely vývozu.“

17) V čl. 16 odst. 1 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„1. Nestanoví-li články 17 až 24 jinak, považuje se ochranná známka EU coby předmět vlastnictví jako celek a na celém území Unie za národní ochrannou známku zapsanou v členském státě, ve kterém podle rejstříku:“.

18) Článek 17 se mění takto:

a) odstavec 4 se zrušuje;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„5a. Žádost o zápis převodu obsahuje informace umožňující určení ochranné známky EU, zjištění totožnosti nového majitele a určení výrobků a služeb, na něž se převod vztahuje, jakož i doklady řádně dokládající daný převod v souladu s odstavci 2 a 3. Žádost může dále případně obsahovat informace umožňující zjištění totožnosti zástupce nového majitele.

5b. Komise přijme prováděcí akty, v nichž blíže vymezí:

a) náležitosti žádosti o zápis převodu;

b) druh dokladů požadovaných k potvrzení převodu s ohledem na ujednání poskytnutá zapsaným majitelem a právním nástupcem;

c) způsoby vyřizování žádostí o částečné převody při zajištění toho, aby se výrobky nebo služby ve zbývajícím zápisu a novém zápisu nepřekrývaly a aby byl pro nový zápis vytvořen samostatný spis s novým číslem zápisu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.

5c. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis převodu uvedené v odstavcích 1 až 3 nebo v prováděcích aktech podle odstavce 5b, uvědomí úřad žadatele o zjištěných nedostatcích. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o zápis převodu zamítne.

5d. Pro zápis převodu dvou nebo více známek lze podat jednu žádost, jsou-li ve všech případech osoby zapsaného majitele i právního nástupce stejné.

5e. Odstavce 5a až 5d se použijí rovněž pro přihlášky ochranných známek EU.

5f. V případě částečného převodu se každá žádost podaná původním majitelem, která je v řízení ve vztahu k původnímu zápisu, považuje za žádost, která je v řízení ve vztahu ke zbývajícímu zápisu i k novému zápisu. Podléhá-li tato žádost placení poplatků a tyto poplatky byly původním majitelem zaplaceny, není nový majitel povinen platit za takovou žádost žádné dodatečné poplatky.“

19) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Převedení ochranné známky zapsané na jméno jednatele

1. Byla-li ochranná známka EU zapsána na jméno jednatele nebo zástupce toho, kdo je majitelem této ochranné známky, bez jeho souhlasu, má majitel právo domáhat se převedení ochranné známky EU ve svůj prospěch, ledaže tento jednatel nebo zástupce své jednání řádně odůvodní.

2. Majitel může podat žádost o převedení podle odstavce 1 tohoto článku u:

a) úřadu podle čl. 53 odst. 1 písm. b), namísto návrhu na prohlášení neplatnosti;

b) soudu pro ochranné známky Evropské unie (dále jen ‚soud pro ochranné známky EU‘) podle článku 95, namísto protinávrhu na prohlášení neplatnosti podle čl. 100 odst. 1.“

20) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Na žádost jedné ze stran se práva podle odstavce 1 nebo převod těchto práv zapíší do rejstříku a zveřejní.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Zápis v rejstříku podle odstavce 2 se zruší nebo upraví na základě žádosti jedné ze stran.“

21) V článku 20 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Zápis v rejstříku podle odstavce 3 se zruší nebo upraví na základě žádosti jedné ze stran.“

22) V článku 22 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Zápis v rejstříku podle odstavce 5 se zruší nebo upraví na základě žádosti jedné ze stran.“

23) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Postup pro zapisování licencí a jiných práv do rejstříku

1. Ustanovení čl. 17 odst. 5a a 5b a pravidla přijatá na jejich základě a ustanovení čl. 17 odst. 5d se použijí obdobně na zápis věcného práva nebo převodu věcného práva podle čl. 19 odst. 2, nuceného výkonu práva podle čl. 20 odst. 3, zahrnutí do úpadkového řízení podle čl. 21 odst. 3, jakož i na zápis licence nebo převodu licence podle čl. 22 odst. 5, s výhradou těchto situací:

a) požadavek týkající se určení výrobků a služeb, jichž se převod týká, neplatí, pokud jde o žádost o zápis věcného práva, nuceného výkonu práva nebo úpadkového řízení;

b) požadavek týkající se dokladů prokazujících převod se neuplatní, pokud byla žádost podána majitelem ochranné známky EU.

2. Žádost o zápis práv podle odstavce 1 se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek.

3. Žádost o zápis licence může obsahovat žádost o zápis licence do rejstříku za použití jedné nebo více z následujících kvalifikací:

a) výlučná licence,

b) sublicence, pokud licenci poskytuje držitel licence zapsané do rejstříku,

c) licence omezená pouze na část výrobků nebo služeb, pro které je známka zapsána,

d) licence omezená na část Unie,

e) dočasná licence.

Je-li podána žádost o zápis licence jako licence uvedené v písmeni c), d) a e) prvního pododstavce, musí žádost o zápis licence uvádět výrobky a služby, část území Unie a časové období, pro které je licence poskytnuta.

4. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis uvedené v článcích 19 až 22 nebo v odstavcích 1 a 3 tohoto článku a dodržena ostatní použitelná pravidla přijatá podle tohoto nařízení, sdělí úřad tento nedostatek žadateli. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o zápis zamítne.

5. Odstavce 1 a 3 se použijí obdobně i na přihlášky ochranných známek EU.“

24) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 24a

Postup pro výmaz nebo změnu zápisu v rejstříku u licencí a jiných práv

1. Zápis provedený podle čl. 22a odst. 1 se na žádost některé z dotčených osob vymaže nebo pozmění.

2. Žádost musí obsahovat číslo zápisu příslušné ochranné známky EU a podrobné údaje o právu, pro které jsou výmaz nebo změna zápisu požadovány.

3. Žádost o výmaz zápisu licence, věcného práva nebo donucovacího opatření se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek.

4. K žádosti se přiloží doklady prokazující, že zapsané právo již neexistuje nebo že nabyvatel licence nebo držitel jiného práva souhlasí s výmazem nebo změnou zápisu.

5. Nejsou-li splněny požadavky pro výmaz nebo změnu zápisu, sdělí úřad tento nedostatek žadateli. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o výmaz nebo změnu zápisu zamítne.

6. Odstavce 1 až 5 tohoto článku se použijí obdobně i na zápisy provedené ve spisech podle čl. 22a odst. 5.“

25) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Podání přihlášky

1. Přihláška ochranné známky EU se podává u úřadu.

2. Úřad přihlašovateli bez prodlení vydá potvrzení, které obsahuje alespoň spisové číslo, vyjádření, popis nebo jinou identifikaci ochranné známky, povahu a počet dokumentů a datum jejich přijetí. Toto potvrzení může být vydáno elektronicky.“

26) Článek 26 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) vyjádření ochranné známky, které splňuje požadavky uvedené v čl. 4 písm. b).“;

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Přihláška ochranné známky EU podléhá zaplacení přihlašovacího poplatku týkajícího se jedné třídy výrobků nebo služeb, případně i jednoho nebo více poplatků za třídu pro každou třídu výrobků a služeb nad rámec jedné třídy a případně poplatku za rešerši.

3. Kromě požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2 musí přihláška ochranné známky EU splňovat formální požadavky stanovené v tomto nařízení a v prováděcích aktech přijatých podle tohoto nařízení. Stanoví-li tyto požadavky, že ochranná známka musí být vyjádřena elektronicky, může výkonný ředitel určit formáty a maximální velikost takového elektronického souboru.“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti přihlášky. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

27) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Den podání přihlášky

Dnem podání přihlášky ochranné známky EU je den, kdy přihlašovatel předloží úřadu doklady obsahující informace uvedené v čl. 26 odst. 1, pokud je přihlašovací poplatek zaplacen ve lhůtě jednoho měsíce od předložení výše uvedených dokladů.“

28) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Určení výrobků a služeb a jejich třídění

1. Výrobky a služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky, se zatřiďují podle systému třídění výrobků a služeb stanoveného Niceskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957 (dále jen ‚Niceské třídění').

2. Výrobky a služby, pro které se žádá o ochranu na základě ochranné známky, musí přihlašovatel označit dostatečně jasně a přesně, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty byly na základě tohoto označení schopny určit rozsah požadované ochrany.

3. Pro účely odstavce 2 lze použít obecné termíny obsažené v názvu tříd Niceského třídění nebo jiné obecné výrazy za předpokladu, že splňují požadovaná kritéria jasnosti a přesnosti stanovená v tomto článku.

4. Úřad přihlášku zamítne ve vztahu k označením nebo výrazům, které jsou nejasné nebo nepřesné, jestliže přihlašovatel ve lhůtě stanovené úřadem nenavrhne přijatelné znění.

5. Použití obecných výrazů, včetně obecných termínů z názvů tříd Niceského třídění, se vykládá v tom smyslu, že zahrnuje veškeré výrobky nebo služby, které jsou jednoznačně obsaženy v doslovném významu daného označení nebo výrazu. Použití těchto výrazů nebo termínů nesmí být vykládáno tak, že zakládá nárok i pro výrobky nebo služby, které v doslovném významu daného označení obsaženy nejsou.

6. Pokud přihlašovatel žádá o zápis pro více než jednu třídu, seskupí výrobky a služby podle tříd Niceského třídění, přičemž před každou skupinou uvede číslo třídy, do které tato skupina výrobků nebo služeb patří, a skupiny seřadí podle pořadí tříd.

7. Výrobky a služby se nepovažují za podobné z toho důvodu, že se vyskytují ve stejné třídě podle Niceského třídění, Výrobky a služby se nepovažují za odlišné z toho důvodu, že se vyskytují v různých třídách podle Niceského třídění.

8. Majitelé ochranných známek EU přihlášených před 22. červnem 2012, které jsou zapsány ohledně celého názvu třídy Niceského třídění, mohou prohlásit, že jejich záměrem v den podání přihlášky bylo požádat o ochranu výrobků nebo služeb nad rámec těch, které jsou zahrnuty v doslovném významu názvu této třídy, za předpokladu že výrobky nebo služby takto označené jsou uvedeny v abecedním seznamu pro uvedenou třídu obsaženém ve vydání Niceského třídění, platném v den podání přihlášky.

Žádost se podá úřadu do 24. září 2016 a jasně, přesně a konkrétně se v něm označí jiné výrobky a služby než ty, které jsou jednoznačně zahrnuty v doslovném významu označení názvu třídy, na něž se vztahoval původní záměr majitele. Úřad přijme vhodná opatření, aby došlo k příslušné změně v rejstříku. Možností učinit prohlášení podle prvního pododstavce tohoto odstavce nejsou dotčeny článek 15, čl. 42 odst. 2, čl. 51 odst. 1 písm. a) a čl. 57 odst. 2.

Ochranné známky EU, pro které není podáno prohlášení ve lhůtě uvedené v druhém pododstavci, lze od uplynutí této lhůty použít pouze na výrobky nebo služby, které jsou jednoznačně zahrnuty v doslovném významu označení uvedených v názvu příslušné třídy.

9. Dojde-li ke změně v rejstříku, výlučná práva vyplývající z ochranné známky EU podle článku 9 nebrání třetí osobě, aby i nadále používala ochrannou známku ve vztahu k výrobkům či službám, pokud užívání ochranné známky pro dané výrobky či služby:

a) bylo zahájeno před změnou rejstříku, a

b) neporušilo práva majitele založená na doslovném významu zápisu výrobků a služeb v rejstříku v uvedené době.

Změna seznamu výrobků nebo služeb zaznamenaných v rejstříku navíc nedává majiteli ochranné známky EU právo podávat námitky proti pozdější ochranné známce nebo se domáhat její neplatnosti, pokud:

a) pozdější ochranná známka byla užívána nebo byla podána žádost o její zápis pro výrobky či služby před změnou rejstříku, a

b) užívání ochranné známky ve vztahu k těmto výrobkům či službám neporušilo nebo by bývalo neporušilo práva majitele založená na doslovném významu zápisu výrobků a služeb v rejstříku v uvedené době.“

29) Článek 29 se mění takto:

a) v odstavci 5 se doplňují nové věty, které znějí:

„Je-li to nezbytné, požádá výkonný ředitel Komisi, aby zvážila potřebu zjistit, zda stát ve smyslu první věty přiznává zacházení na základě vzájemnosti. Zjistí-li Komise, že zacházení na základě vzájemnosti podle první věty je přiznáváno, zveřejní v tomto smyslu sdělení v *Úředním věstníku Evropské unie*.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Odstavec 5 se použije ode dne, kdy je v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejněno sdělení určující, že zacházení na základě vzájemnosti je přiznáváno, ledaže je ve sdělení uvedeno dřívější datum, od kterého je použitelný. Jeho použitelnost končí dnem, kdy je v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejněno sdělení Komise v tom smyslu, že zacházení na základě vzájemnosti již přiznáváno není, ledaže je ve sdělení uvedeno dřívější datum, od kterého končí jeho použitelnost.

7. Sdělení uvedená v odstavcích 5 a 6 se rovněž zveřejní v Úředním věstníku úřadu.“

30) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Uplatnění práva přednosti

1. O právo přednosti se žádá spolu s přihláškou ochranné známky EU a uvede se den, číslo a země podání dřívější přihlášky. Podpůrné doklady k žádosti o právo přednosti se předkládají ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky.

2. Komise přijme prováděcí akt, v němž upřesní druh dokladů, které se mají předložit pro uplatnění práva přednosti z dřívější přihlášky v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.

3. Výkonný ředitel může stanovit, že přihlašovatel může na podporu práva přednosti předložit méně dokladů, než vyžadují specifikace přijaté podle odstavce 2 za předpokladu, že úřad má požadované informace k dispozici z jiných zdrojů.“

31) Článek 33 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„O právo přednosti se žádá spolu s přihláškou ochranné známky EU.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Přihlašovatel, který chce uplatnit právo přednosti podle odstavce 1, předloží ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky příslušné důkazy, že výrobky nebo služby byly vystaveny a označeny přihlašovanou známkou.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Komise přijme prováděcí akty, v nichž blíže vymezí druhy důkazů a podrobnosti ohledně důkazů, které je třeba předložit pro uplatnění výstavní priority podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

32) Článek 34 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Nárok na senioritu se uplatňuje buď spolu s přihláškou ochranné známky EU, nebo ve lhůtě dvou měsíců ode dne podání přihlášky a zahrnuje členský stát nebo členské státy, ve kterých nebo pro které je ochranná známka zapsána, číslo a datum provedení příslušného zápisu a výrobky a služby, pro které je známka zapsána. Uplatňuje-li se v přihlášce seniorita jedné nebo více starších ochranných známek, předloží se podpůrné doklady k nároku na senioritu ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky. Pokud chce přihlašovatel uplatnit nárok na senioritu po podání přihlášky, předloží se podpůrné doklady k nároku na senioritu úřadu ve lhůtě tří měsíců ode dne přijetí nároku na senioritu.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Uplatněná seniorita pro ochrannou známku EU zanikne, jestliže byla starší ochranná známka, na jejímž základě se seniorita uplatňuje, prohlášena za neplatnou nebo zrušena. Pokud je starší ochranná známka zrušena, zanikne seniorita za předpokladu, že zrušení nabude účinku přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Úřad informuje Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo ústřední úřad průmyslového vlastnictví příslušného členského státu o úspěšném uplatnění seniority.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví druhy dokladů, které se mají předložit pro uplatnění seniority národní ochranné známky nebo ochranné známky zapsané podle mezinárodních dohod platných v některém členském státě podle odstavce 1a tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.

6. Výkonný ředitel může stanovit, že přihlašovatel může na podporu nároku na senioritu předložit méně dokladů, než vyžadují specifikace přijaté podle odstavce 5, za předpokladu, že úřad má požadované informace k dispozici z jiných zdrojů.“

33) Článek 35 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Nárok na senioritu podle odstavce 1 tohoto článku musí zahrnovat číslo zápisu ochranné známky EU, jméno a adresu jejího majitele, členský stát nebo členské státy, ve kterých nebo pro které je starší ochranná známka zapsána, číslo a datum provedení příslušného zápisu, výrobky a služby, pro které je známka zapsána, a výrobky a služby, pro které je seniorita uplatňována, a podpůrné doklady v souladu s pravidly přijatými podle čl. 34 odst. 5.“

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Nejsou-li splněny požadavky, kterými se řídí uplatňování seniority, sdělí úřad tento nedostatek majiteli ochranné známky EU. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě úřadem stanovené, úřad nárok zamítne.

4. Použije se čl. 34 odst. 2, 3, 4 a 6.“

34) Článek 36 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) přihláška ochranné známky EU splňuje náležitosti a požadavky uvedené v čl. 26 odst. 3.“;

b) v odstavci 2 se slova „ve stanovené lhůtě“ nahrazují slovy „ve lhůtě dvou měsíců ode dne přijetí oznámení.“;

c) v odstavci 5 se doplňují nové věty, které znějí:

„Nejsou-li stanovena jiná kritéria pro určení toho, které třídy mají být pokryty, vezme úřad v úvahu třídy v pořadí třídění. Přihláška se považuje za vzatou zpět ve vztahu k těm třídám, za které nebyly zaplaceny poplatky za třídu nebo nebyly zaplaceny v plné výši.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Týká-li se nesplnění požadavků uvedených v odst. 1 písm. b) a c) pouze některých výrobků nebo služeb, úřad zamítne přihlášku nebo ke ztrátě práva přednosti nebo seniority dojde pouze ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám.“.

35) Článek 37 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Přihlášku lze zamítnout teprve poté, co byla přihlašovateli poskytnuta možnost vzít přihlášku zpět nebo ji změnit nebo předložit svá vyjádření. Za tímto účelem úřad oznámí přihlašovateli důvody zamítnutí zápisu a uvede lhůtu, v níž má přihlašovatel možnost vzít přihlášku zpět nebo ji změnit nebo předložit svá vyjádření. Pokud přihlašovatel důvody zamítnutí zápisu neodstraní, úřad zápis zamítne úplně nebo zčásti.“

36) Článek 38 se nahrazuje tímto:

„Článek 38

Rešeršní zpráva

1. Úřad na žádost přihlašovatele ochranné známky EU při podání přihlášky vypracuje rešeršní zprávu Evropské unie (dále jen ‚rešeršní zpráva EU‘), ve které jsou uvedeny starší ochranné známky EU nebo starší přihlášky ochranných známek EU, jejichž existence byla zjištěna a které by mohly být uplatňovány podle článku 8 vůči zápisu ochranné známky EU, která je předmětem přihlášky.

2. Jestliže v okamžiku podání přihlášky ochranné známky EU přihlašovatel požádá, aby byla rešeršní zpráva vypracována ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států, a byl zaplacen odpovídající poplatek za rešerši ve lhůtě pro zaplacení poplatku za podání, úřad neprodleně předá kopii přihlášky ochranné známky EU ústředním úřadům průmyslového vlastnictví všech členských států, které oznámily úřadu své rozhodnutí provádět rešerše přihlášek ochranných známek EU ve svém rejstříku ochranných známek.

3. Každý ústřední úřad průmyslového vlastnictví členského státu uvedený v odstavci 2 tohoto článku předá úřadu rešeršní zprávu, která buď uvádí jakékoliv starší národní ochranné známky, starší přihlášky národních ochranných známek nebo starší ochranné známky zapsané podle mezinárodních dohod platných v dotčeném členském státě nebo příslušných členských státech, jejichž existence byla zjištěna a které mohou být uplatňovány podle článku 8 vůči zápisu ochranné známky EU, která je předmětem přihlášky, nebo konstatuje, že rešerše taková práva neodhalila.

4. Po konzultaci správní rady stanovené v článku 124 (dále jen ‚správní rada') úřad stanoví náležitosti rešeršních zpráv a postupy pro jejich vypracovávání.

5. Úřad zaplatí každému ústřednímu úřadu průmyslového vlastnictví za každou rešeršní zprávu předanou těmito úřady podle odstavce 3 určitou částku. Výši této částky, která je pro všechny úřady stejná, stanoví rozpočtový výbor rozhodnutím přijatým tříčtvrtinovou většinou zástupců členských států.

6. Úřad předá přihlašovateli ochranné známky EU požadovanou rešeršní zprávu EU a jakékoli požadované vnitrostátní rešeršní zprávy, které obdržel.

7. Po zveřejnění přihlášky ochranné známky EU vyrozumí úřad o zveřejnění přihlášky ochranné známky EU majitele veškerých starších ochranných známek EU nebo starších přihlášek ochranných známek EU uvedených v rešeršní zprávě EU. Uvedené ustanovení platí bez ohledu na to, zda přihlašovatel požádal o to, aby mu byla rešeršní zpráva EU zaslána, ledaže majitel staršího zápisu nebo přihlášky požádal o to, aby mu takové oznámení zasláno nebylo."

37) Článek 39 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jsou-li splněny náležitosti, kterým musí přihláška ochranné známky EU vyhovět, zveřejní se pro účely článku 41 přihláška v tom rozsahu, v jakém nebyla zamítnuta podle článku 37. Zveřejněním přihlášky nejsou dotčeny informace, které již byly veřejnosti zpřístupněny v souladu s tímto nařízením nebo s akty přijatými podle tohoto nařízení.";

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. Pokud zveřejnění přihlášky obsahuje chybu, kterou lze přičíst úřadu, úřad z vlastního podnětu nebo na žádost přihlašovatele chybu opraví a příslušnou opravu zveřejní.

Pravidla přijatá podle čl. 43 odst. 3 se použijí obdobně, pokud je oprava vyžádána přihlašovatelem.

4. Článek 41 odst. 2 se použije rovněž v případech, kdy se oprava týká seznamu výrobků nebo služeb nebo vyjádření ochranné známky.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti zveřejnění přihlášky. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2."

38) Článek 40 se nahrazuje tímto:

„Článek 40

Vyjádření třetích stran

1. Každá fyzická nebo právnická osoba a každá skupina nebo subjekt zastupující výrobce, producenty, poskytovatele služeb, obchodníky nebo spotřebitele může úřadu zaslat písemné vyjádření, v němž vysvětlí, z jakých důvodů podle článků 5 a 7 nelze ochrannou známku z moci úřední zapsat.

Osoby a skupiny nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci nejsou účastníky řízení před úřadem.

2. Vyjádření třetích stran se zasílají do konce lhůty pro podání námitek, nebo pokud proti ochranné známce byla podána námitka, před přijetím pravomocného rozhodnutí o námitce.

3. Zasláním vyjádření podle odstavce 1 není dotčeno právo úřadu případně obnovit posouzení absolutních důvodů z vlastního podnětu kdykoli před zápisem.

4. Vyjádření uvedená v odstavci 1 se sdělí přihlašovateli, který k nim může zaujmout stanovisko.“;

39) Článek 41 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) osoby oprávněné podle příslušných unijních nebo vnitrostátních právních předpisů k výkonu práv uvedených v čl. 8 odst. 4a.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Námitky se podají v písemné podobě a jsou odůvodněny. Za řádně podané se považují až po zaplacení poplatku za podání námitek.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4. Ve lhůtě stanovené úřadem může ten, kdo podal námitky, předložit na jejich podporu skutečnosti, důkazy a vyjádření.“

40) V článku 42 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Na žádost přihlašovatele je majitel starší ochranné známky EU, který podal námitky, povinen předložit důkaz o tom, že během období pěti let předcházejících dni podání přihlášky ochranné známky EU nebo dni vzniku práva přednosti uvedené přihlášky byla starší ochranná známka EU řádně užívána v Unii pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a které uvádí pro odůvodnění námitek, nebo důkaz o existenci řádných důvodů pro její neužívání, pokud je k tomuto dni starší ochranná známka EU zapsána nejméně po dobu pěti let. Nejsou-li takové důkazy předloženy, námitky se zamítnou. Byla-li starší ochranná známka EU užívána pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, považuje se pro účely přezkoumání námitek za zapsanou pouze pro tyto výrobky nebo služby.“

41) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 42a*

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými blíže vymezí postupy pro podávání a průzkum námitek podle článků 41 a 42.“

42) V článku 43 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými blíže vymezí postupy pro změnu přihlášky.“

43) Článek 44 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) přede dnem podání přihlášky podle článku 27 přiznaným úřadem a během lhůty pro podání námitek stanovené v čl. 41 odst. 1.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Zjistí-li úřad, že požadavky stanovené v odstavci 1 a v pravidlech přijatých podle odst. 9 písm. a) nejsou splněny, vyzve přihlašovatele, aby uvedené nedostatky ve lhůtě stanovené úřadem odstranil. Nejsou-li nedostatky odstraněny před uplynutím stanovené lhůty, úřad prohlášení o rozdělení zamítne.“;

d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„8. Pokud se prohlášení o rozdělení týká přihlášky, která již byla zveřejněna podle článku 39, rozdělení se zveřejní. Oddělená přihláška se zveřejní. Zveřejněním nezačíná běžet nová lhůta pro podání námitek.

9. Komise přijme prováděcí akty, kterými blíže vymezí:

a) náležitosti prohlášení o rozdělení přihlášky podle odstavce 1;

b) způsob vyřizování prohlášení o rozdělení přihlášky při zajištění toho, aby byl vytvořen samostatný spis, včetně nového registračního čísla, pro oddělenou přihlášku;

c) náležitosti zveřejnění oddělené přihlášky podle odstavce 8.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

44) Článek 45 se nahrazuje tímto:

„Článek 45

Zápis

1. Splňuje-li přihláška požadavky tohoto nařízení a nebyla-li ve lhůtě uvedené v čl. 41 odst. 1 podána žádná námitka nebo bylo-li o podané námitce s konečnou platností rozhodnuto zpětvzetím, zamítnutím nebo jiným způsobem, ochranná známka a údaje uvedené v čl. 87 odst. 2 se zapíší do rejstříku. Zápis do rejstříku se zveřejní.

2. Úřad vydá osvědčení o zápisu. Toto osvědčení může být vydáno elektronicky. Úřad poskytuje po zaplacení poplatku ověřené nebo neověřené kopie osvědčení, pokud jsou tyto kopie vydány jinými než elektronickými prostředky.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými blíže vymezí náležitosti a formát osvědčení o zápisu uvedeného v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

45) Článek 47 se nahrazuje tímto:

„Článek 47

Obnova zápisu

1. Zápis ochranné známky EU se obnoví na žádost majitele ochranné známky EU nebo na žádost osoby jím výslovně zmocněné, pokud byly zaplaceny poplatky.

2. Úřad informuje majitele ochranné známky EU a osobu, která má v rejstříku zapsané právo k ochranné známce EU, o dni uplynutí doby platnosti zápisu, a to nejpozději šest měsíců před uplynutím této doby. Neposkytnutí informace nezakládá odpovědnost úřadu a nemá vliv na uplynutí doby platnosti zápisu.

3. Žádost o obnovu zápisu se podává v období šesti měsíců přede dnem uplynutím doby platnosti zápisu. V tomto období musí být rovněž zaplacen základní poplatek za obnovu a případně jeden nebo více poplatků za třídu pro každou třídu výrobků nebo služeb nad rámec jedné třídy. V opačném případě může být žádost podána a poplatky zaplaceny v dodatečné lhůtě šesti měsíců po uplynutí doby zápisu za předpokladu, že bude v této další lhůtě zaplacen příplatek za pozdní úhradu poplatku za obnovu zápisu nebo pozdní podání žádosti o obnovu zápisu.

4. Žádost o obnovu obsahuje:

a) jméno osoby, která o obnovu žádá;

b) číslo zápisu ochranné známky EU, který má být obnoven;

c) žádá-li se o obnovu pouze pro část zapsaných výrobků a služeb, označení těch tříd nebo těch výrobků a služeb, pro které se o obnovu žádá, nebo těch tříd nebo těch výrobků a služeb, pro které se o obnovu nežádá, seskupených podle tříd Niceského třídění, přičemž před každou skupinou se uvede číslo třídy tohoto třídění, do které tato skupina výrobků nebo služeb patří, a skupiny se seřadí podle pořadí tříd uvedeného třídění.

Je-li provedena platba podle odstavce 3, má se za to, že žádost o obnovu je podána, obsahuje-li všechny údaje nutné pro určení účelu platby.

5. Je-li žádost podána nebo poplatky zaplaceny pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka EU zapsána, je zápis obnoven pouze pro tyto výrobky nebo služby. Nestačí-li zaplacené poplatky k pokrytí všech tříd výrobků a služeb, pro které se žádá o obnovu zápisu, zápis se obnoví, je-li zřejmé, na kterou třídu nebo které třídy se mají vztahovat. Nejsou-li tu jiná kritéria, vezme úřad v úvahu třídy v pořadí podle třídění.

6. Obnova zápisu nabývá účinku dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti zápisu. Zapisuje se do rejstříku;

7. Je-li žádost o obnovu zápisu podána ve lhůtách uvedených v odstavci 3, ale ostatní podmínky pro obnovu zápisu podle tohoto článku nejsou splněny, uvědomí úřad žadatele o zjištěných nedostatcích.

8. Pokud žádost o obnovu zápisu není předložena nebo je předložena po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 3 nebo pokud poplatky nejsou zaplaceny nebo jsou zaplaceny až po uplynutí příslušné lhůty nebo pokud nejsou v této lhůtě odstraněny nedostatky uvedené v odstavci 7, úřad rozhodne, že doba platnosti zápisu uplynula a oznámí to majiteli ochranné známky EU. Nabude-li rozhodnutí právní moci, vymaže úřad ochrannou známku z rejstříku. Výmaz nabývá účinnosti dnem následujícím po dni, kdy uplynula doba platnosti stávajícího zápisu. Pokud byly zaplaceny poplatky za obnovu zápisu, ale zápis nebyl obnoven, tyto poplatky se vrátí.

9. Pro obnovu zápisu dvou nebo více ochranných známek lze po zaplacení poplatků požadovaných pro každou z těchto známek podat jednu žádost, jsou-li ve všech případech majitelé nebo právní nástupci stejní.“

46) Článek 48 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Žádost o změnu musí obsahovat prvek ochranné známky, který má být změněn, a tento prvek ve změněné podobě.

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti žádosti o změnu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Žádost se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek. Nebyl-li poplatek zaplacen nebo nebyl-li zaplacen v plné výši, uvědomí o tom úřad žadatele. O změnu téhož prvku ve dvou nebo více zápisech téhož majitele lze požádat v jedné žádosti. Požadovaný poplatek se platí za každý zápis, který má být změněn. Nejsou-li splněny náležitosti týkající se změny zápisu, sdělí úřad nedostatek žadateli. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě úřadem stanovené, úřad žádost zamítne.

5. Zveřejnění zápisu změny do rejstříku obsahuje vyjádření změněné ochranné známky EU. Třetí osoby, jejichž práva mohou být změnou dotčena, mohou zápis této změny ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění napadnout. Pro zveřejnění zápisu změny se použijí články 41 a 42 a pravidla přijatá podle článku 42a.“

47) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 48a

Změna jména nebo adresy

1. Změna jména nebo adresy majitele ochranné známky EU, která není změnou ochranné známky EU podle čl. 48 odst. 2 a není důsledkem úplného nebo částečného převodu ochranné známky EU, se na žádost majitele zapíše do rejstříku.

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti žádosti o změnu jména nebo adresy podle prvního pododstavce tohoto odstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.

2. O změnu jména nebo adresy ve dvou nebo více zápisech téhož majitele lze požádat v jedné žádosti.

3. Nejsou-li splněny požadavky, kterými se řídí zápis změny, sdělí úřad tento nedostatek majiteli ochranné známky EU. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě úřadem stanovené, úřad žádost zamítne.

4. Odstavce 1 až 3 se použijí rovněž na změnu jména nebo adresy zapsaného zástupce.

5. Odstavce 1 až 4 se použijí na přihlášky ochranných známek EU. Změna se vyznačí ve spisech vedených úřadem o přihlášce ochranné známky EU.“

48) Článek 49 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokud nejsou splněny požadavky stanovené v odstavci 1 či v prováděcích aktech uvedených v odstavci 8 nebo pokud se seznam výrobků a služeb tvořících oddělený zápis překrývá s výrobky a službami, které zůstávají v původním zápisu, vyzve úřad majitele ochranné známky EU, aby tyto nedostatky odstranil ve lhůtě, kterou úřad stanoví. Nejsou-li nedostatky před uplynutím stanovené lhůty odstraněny, úřad prohlášení o rozdělení zamítne.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Komise přijme prováděcí akty, kterými blíže vymezí:

a) náležitosti prohlášení o rozdělení zápisu podle odstavce 1;

b) způsob vyřizování prohlášení o rozdělení zápisu při zajištění toho, aby byl pro oddělený zápis vytvořen samostatný spis, včetně nového registračního čísla.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

49) Článek 50 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Vzdání se oznamuje majitel ochranné známky úřadu písemně. Účinnosti nabývá až zápisem do rejstříku. Platnost vzdání se ochranné známky EU, které je oznámeno úřadu po předložení žádosti o zrušení této ochranné známky podle čl. 56 odst. 1, je podmíněna konečným zamítnutím nebo zpětvzetím žádosti o zrušení.

3. Vzdání se je zapsáno pouze se souhlasem majitele práva, které se týká ochranné známky EU a je zapsáno v rejstříku. Byla-li v rejstříku zapsána licence, je vzdání se zapsáno do rejstříku pouze v případě, že majitel ochranné známky EU prokáže, že informoval nabyvatele licence o svém úmyslu vzdát se známky. Tento zápis o vzdání se známky se provede po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne, kdy majitel doloží úřadu, že informoval nabyvatele licence o svém úmyslu vzdát se známky, nebo před uplynutím této lhůty, jakmile prokáže, že nabyvatel licence dal svůj souhlas.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Nejsou-li splněny náležitosti vzdání se, sdělí úřad nedostatky deklarantovi. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě úřadem stanovené, úřad zápis vzdání se do rejstříku zamítne.

5. Komise přijme prováděcí akty, v nichž blíže vymezí náležitosti prohlášení o vzdání se podle odstavce 2 tohoto článku a druhy dokladů požadovaných ke stanovení souhlasu třetí osoby podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

50) V článku 53 se odstavec 1 mění takto:

a) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„d) pokud existuje starší označení původu nebo zeměpisné označení uvedené v čl. 8 odst. 4a a jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Všechny podmínky uvedené v prvním pododstavci musí být splněny ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti ochranné známky EU.“

51) V článku 54 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Majitel ochranné známky EU, který po dobu pěti po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky EU na území Unie, již není oprávněn podat na základě této starší známky návrh na prohlášení pozdější ochranné známky za neplatnou ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byla tato pozdější známka užívána, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky EU nebyla podána v dobré víře.

2. Majitel starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 nebo jiného staršího označení uvedeného v čl. 8 odst. 4, který po dobu pěti po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky EU v členském státě, ve kterém tato starší ochranná známka nebo jiné starší označení požívá ochrany, již není oprávněn podat na základě této starší známky nebo tohoto jiného staršího označení návrh na prohlášení pozdější ochranné známky za neplatnou ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byla tato pozdější ochranná známka užívána, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky EU nebyla podána v dobré víře."

52) Článek 56 se mění takto:

a) v odst. 1 písm. c) se slova „podle právních předpisů dotčeného členského státu" nahrazují slovy „podle právních předpisů Unie nebo právních předpisů dotčeného členského státu.";

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ochranné známky je nepřípustný, pokud bylo úřadem nebo soudem pro ochranné známky EU podle článku 95 rozhodnuto mezi stejnými účastníky o návrhu týkajícím se stejného předmětu a stejného důvodu a toto rozhodnutí je pravomocné."

53) V článku 57 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Na žádost majitele ochranné známky EU předloží majitel starší ochranné známky EU, který je účastníkem řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou, důkaz o tom, že během pěti let předcházejících dni podání návrhu na prohlášení ochranné známky EU za neplatnou byla starší ochranná známka EU řádně užívána v Unii pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a na nichž je založen návrh majitele starší ochranné známky na prohlášení ochranné známky za neplatnou, nebo že existují náležité důvody pro její neužívání, pokud byla k tomuto dni starší ochranná známka EU zapsána nejméně pět let. Byla-li navíc k datu, kdy byla podána přihláška k zápisu ochranné známky EU, nebo ke dni vzniku práva přednosti přihlášky ochranné známky EU, starší ochranná známka EU zapsána nejméně pět let, předloží majitel starší ochranné známky EU rovněž důkaz o tom, že podmínky uvedené v čl. 42 odst. 2 byly splněny i k tomuto datu. Není-li důkaz předložen, návrh na prohlášení známky za neplatnou se zamítne. Byla-li starší ochranná známka EU užívána jen pro některé z výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, pak se pro účely projednání návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou považuje za zapsanou pouze pro tyto výrobky nebo služby."

54) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 57a

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými stanoví podrobné postupy upravující zrušení a prohlášení o neplatnosti ochranné známky EU podle článků 56 a 57, jakož i převod ochranné známky EU zapsané na jméno jednatele podle článku 18."

55) V článku 58 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Odvolání lze podat proti rozhodnutím všech rozhodovacích úrovní úřadu uvedených v čl. 130 písm. a) až d) a případně v čl. 130 písm. f). Tato rozhodnutí nabývají účinnosti až ode dne uplynutí lhůty pro odvolání uvedené v článku 60. Podání odvolání má odkladný účinek."

56) Článek 60 se nahrazuje tímto:

„Článek 60

Lhůta pro odvolání a jeho forma

1. Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. Odvolání se podává v jazyce řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí vydáno. Písemné odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení rozhodnutí.

2. V řízeních inter partes může žalovaná strana ve svém vyjádření navrhovat zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí v bodě, který nebyl v odvolání uveden. Taková podání se stávají bezpředmětnými, pokud odvolatel v řízení nepokračuje.“

57) Článek 62 se zrušuje.

58) V článku 64 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Rozhodnutí odvolacího senátu nabývá účinnosti dnem uplynutí lhůty uvedené v čl. 65 odst. 5 nebo, byla-li v uvedené lhůtě podána žaloba k Tribunálu, ode dne zamítnutí této žaloby nebo jakéhokoli odvolání podaného k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Tribunálu.“

59) Článek 65 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu o odvolání lze podat žalobu k Tribunálu.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Tribunál může napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit.“;

c) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Žaloba se podává Tribunálu ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí odvolacího senátu.

6. Úřad přijme nezbytná opatření, aby vyhověl rozsudku Tribunálu nebo, v případě odvolání proti tomuto rozsudku, Soudního dvora.“

60) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 65a

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými stanoví:

a) formální obsah odvolání uvedeného v článku 60 a postup pro podání a přezkoumání odvolání;

b) formální obsah a formu rozhodnutí odvolacího senátu uvedených v článku 64;

c) vrácení poplatků za odvolání uvedených v článku 60.“

61) Název hlavy VIII se nahrazuje tímto:

„ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O KOLEKTIVNÍCH OCHRANNÝCH ZNÁMKÁCH EU A CERTIFIKAČNÍCH OCHRANNÝCH ZNÁMKÁCH EU“.

62) Před článek 66 se vkládá nový nadpis oddílu, který zní:

„*ODDÍL 1*

Kolektivní ochranné známky EU“.

63) V článku 66 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Na kolektivní ochranné známky EU se použijí hlavy I až VII a IX až XIV, nestanoví-li tento oddíl jinak.“

64) Článek 67 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Přihlašovatel kolektivní ochranné známky EU předloží do dvou měsíců ode dne podání přihlášky pravidla pro její užívání.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobný obsah pravidel uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

65) Článek 69 se nahrazuje tímto:

„*Článek 69*

Vyjádření třetích stran

Jsou-li podle článku 40 úřadu předložena písemná vyjádření ke kolektivní ochranné známce EU, mohou být tato vyjádření rovněž založena na konkrétních důvodech, pro které má být přihláška kolektivní ochranné známky EU zamítnuta podle článku 68.“

66) V článku 71 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Dále mohou být s ohledem na změnu pravidel pro užívání předložena písemná vyjádření v souladu s článkem 69.“

67) V hlavě VIII se doplňuje nový oddíl, který zní:

„*ODDÍL 2*

Certifikační ochranné známky EU

Článek 74a

Certifikační ochranné známky EU

1. Certifikační ochrannou známkou EU je ochranná známka EU, která je jako taková popsána v přihlášce a která je schopna rozlišovat výrobky nebo služby, které majitel ochrannou známkou certifikoval pro materiál, způsob výroby výrobků nebo poskytování služeb, kvalitu, přesnost nebo jiné vlastnosti, od výrobků nebo služeb, které takto certifikovány nejsou.

2. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba, včetně institucí, orgánů a veřejnoprávních subjektů, může požádat o zápis certifikační ochranné známky EU, pokud nevykonává podnikatelskou činnost zahrnující dodávání výrobků nebo poskytování služeb, které jsou certifikovány.

3. Na certifikační ochranné známky EU se použijí hlavy I až VII a IX až XIV, nestanoví-li tento oddíl jinak.

Článek 74b

Pravidla pro užívání certifikační ochranné známky

1. Přihlašovatel certifikační ochranné známky EU předloží ve lhůtě dvou měsíců ode dne podání přihlášky pravidla pro její užívání.

2. V pravidlech pro užívání známky se uvedou osoby, které jsou oprávněny tuto známku užívat, vlastnosti, které mají být známkou certifikovány, a způsoby, jimiž má certifikační orgán tyto vlastnosti testovat a dohlížet na užívání známky. V těchto pravidlech se stanoví rovněž podmínky pro užívání známky, včetně sankcí.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobný obsah pravidel uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.

Článek 74c

Zamítnutí přihlášky

1. Kromě důvodů pro zamítnutí přihlášky ochranné známky EU stanovených v článcích 36 a 37 se přihláška certifikační ochranné známky EU zamítne, nesplňuje-li podmínky stanovené v článcích 74a a 74b nebo odporují-li pravidla pro užívání veřejnému pořádku nebo dobrým mravům.

2. Přihláška certifikační ochranné známky EU se dále zamítne, je-li nebezpečí, že bude veřejnost klamána, pokud jde o povahu nebo význam ochranné známky, zejména pokud by mohla být považována za něco jiného než za certifikační ochrannou známku.

3. Přihláška se nezamítne, vyhoví-li přihlašovatel změnou pravidel pro užívání ochranné známky požadavkům uvedeným v odstavcích 1 a 2.

Článek 74d

Vyjádření třetích stran

Jsou-li podle článku 40 úřadu předložena písemná vyjádření k certifikační ochranné známce EU, mohou být tato vyjádření rovněž založena na konkrétních důvodech, pro které by měla být přihláška certifikační ochranné známky EU zamítnuta podle článku 74c.

Článek 74e

Užívání certifikační ochranné známky EU

Požadavky tohoto nařízení jsou splněny, užívá-li certifikační ochrannou známku EU jakákoli osoba, která je oprávněna ji užívat v souladu s pravidly upravujícími užívání podle článku 74b, pokud jsou splněny i ostatní podmínky, které toto nařízení stanoví ve vztahu k užívání ochranných známek EU.

Článek 74f

Změna pravidel pro užívání ochranné známky

1. Majitel certifikační ochranné známky EU předloží úřadu veškeré změny pravidel pro užívání.

2. Změny se do rejstříku nezapíší, pokud změněná pravidla nesplňují požadavky článku 74b nebo obsahují důvod pro zamítnutí uvedený v článku 74c.

3. Dále mohou být s ohledem na změnu pravidel pro užívání předložena písemná vyjádření v souladu s článkem 74d.

4. Pro účely tohoto nařízení nabývá změna pravidel pro užívání účinnosti až dnem zápisu změny do rejstříku.

Článek 74g

Převod

Odchylně od čl. 17 odst. 1 může být certifikační ochranná známka EU převedena pouze na osobu, která splňuje požadavky čl. 74a odst. 2.

Článek 74h

Osoby, které mohou podat žalobu pro porušení práv z certifikační ochranné známky EU

1. Pouze majitel certifikační ochranné známky EU nebo kterákoli osoba jím zvlášť zmocněná za tímto účelem jsou oprávněni podat žalobu pro porušení práv.

2. Majitel certifikační ochranné známky EU může jménem osob oprávněných užívat známku uplatňovat náhradu škody, která jim vznikla v důsledku neoprávněného užívání známky.

Článek 74i

Důvody zrušení

Kromě důvodů zrušení uvedených v článku 51 se práva majitele certifikační ochranné známky EU zruší na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

a) majitel již nesplňuje požadavky stanovené v čl. 74a odst. 2;

b) majitel nepřijal přiměřená opatření, aby zabránil užívání známky způsobem neslučitelným s podmínkami užívání stanovenými v pravidlech pro užívání známky, jejichž případná změna byla zapsána do rejstříku;

c) způsob, jakým byla známka majitelem užívána, měl za následek, že se stala způsobilou klamat veřejnost způsobem uvedeným v čl. 74c odst. 2;

d) změna pravidel pro užívání známky byla zapsána do rejstříku v rozporu s čl. 74f odst. 2, s výjimkou případu, kdy majitel známky vyhoví požadavkům tohoto článku novou změnou pravidel pro užívání známky.

Článek 74j

Důvody neplatnosti

Kromě důvodů neplatnosti uvedených v článcích 52 a 53 se certifikační ochranná známka EU zapsaná v rozporu s článkem 74c prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení *práv*, s výjimkou případu, kdy majitel známky vyhoví změnou pravidel pro užívání požadavkům uvedeným v článku 74c.

Článek 74k

Převod

Aniž je dotčen čl. 112 odst. 2, převod přihlášky certifikační ochranné známky EU nebo zapsané certifikační ochranné známky EU se neprovede, pokud vnitrostátní právo příslušného členského státu nestanoví zápis garanční nebo certifikační ochranné známky podle článku 28 směrnice (EU) 2015/2436“.

68) Článek 75 se nahrazuje tímto:

„Článek 75

Rozhodnutí a sdělení úřadu

1. Rozhodnutí úřadu musí být odůvodněna. Jsou založena pouze na důvodech nebo důkazech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit. Pokud se před Úřadem koná ústní jednání, může být rozhodnutí vydáno ústně. Následně se rozhodnutí účastníkům oznámí písemně.

2. Každé rozhodnutí, sdělení nebo oznámení úřadu obsahuje údaj o útvaru nebo oddělení úřadu, jakož i jméno nebo jména odpovědného pracovníka či pracovníků. Musí být takovým pracovníkem nebo takovými pracovníky podepsáno nebo být namísto podpisu opatřeno předtištěným nebo otištěným razítkem úřadu. Výkonný ředitel může určit, zda je možné použít jiné prostředky pro označení útvaru nebo oddělení úřadu a jména odpovědného pracovníka nebo odpovědných pracovníků nebo pro identifikaci jinou než razítko v případě, že rozhodnutí, sdělení nebo oznámení úřadu jsou předávána faxem nebo jinými technickými komunikačními prostředky.

3. Rozhodnutí úřadu, proti kterým lze podat odvolání, musí obsahovat písemné poučení o tom, že jakékoli odvolání se podává písemně u úřadu do dvou měsíců ode dne oznámení příslušného rozhodnutí. Poučení musí rovněž obsahovat upozornění účastníků na ustanovení článků 58, 59 a 60. Účastníci se nemohou odvolávat na nedostatky poučení ze strany úřadu o možnosti podat odvolání.“

69) V čl. 76 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„V řízení o prohlášení neplatnosti podle článku 52 omezí úřad své šetření na důvody a návrhy předložené účastníky.“

70) V článku 77 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými se stanoví podrobná pravidla pro ústní jednání, včetně podrobných pravidel pro používání jazyků podle článku 119.“

71) Článek 78 se mění takto:

a) v odstavci 3 se doplňuje nová věta, která zní:

„Předvolání k výslechu se provede alespoň jeden měsíc předem, ledaže by účastník, svědek nebo znalec souhlasili s kratší lhůtou.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Výkonný ředitel určí výši výdajů včetně záloh, které se mají zaplatit, pokud jde o náklady na dokazování uvedené v tomto článku.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými stanoví podrobná pravidla pro dokazování.“

72) Článek 79 se nahrazuje tímto:

„Článek 79

Oznamování

1. Úřad oznamuje všechna rozhodnutí a předvolání, jakož i sdělení, která zakládají běh lhůt nebo jejichž oznámení je stanoveno jinými ustanoveními tohoto nařízení nebo aktů přijatých podle tohoto nařízení, nebo jejichž oznámení bylo nařízeno výkonným ředitelem úřadu.

2. Výkonný ředitel může rozhodnout, které dokumenty, kromě rozhodnutí, proti nimž se lze ve stanovené lhůtě odvolat, a předvolání, budou oznamovány formou doporučeného dopisu s dodejkou.

3. Oznámení může být provedeno různými prostředky, včetně elektronických prostředků. Podrobnosti ohledně elektronických prostředků stanoví výkonný ředitel.

4. V případě, že má být oznámení uskutečněno formou veřejného oznámení, stanoví výkonný ředitel způsob veřejného oznámení a určí začátek jednoměsíční lhůty, po jejímž uplynutí bude dokument považován za oznámený.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými stanoví podrobná pravidla pro oznamování.“

73) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 79a

Oznámení ztráty práv

Zjistí-li úřad, že z tohoto nařízení nebo aktů přijatých na základě tohoto nařízení vyplývá ztráta jakýchkoliv práv, aniž by bylo vydáno příslušné rozhodnutí, sdělí tuto skutečnost dotčené osobě v souladu s článkem 79. Tato osoba může do dvou měsíců od oznámení tohoto sdělení požádat o vydání rozhodnutí v této záležitosti, pokud má za to, že zjištění úřadu je nesprávné. Úřad vydá takové rozhodnutí pouze v případě, že nesouhlasí s osobou, která jej požaduje; v opačném případě úřad pozmění své zjištění a oznámí to osobě požadující vydání rozhodnutí.

Článek 79b

Sdělení určená úřadu

1. Sdělení určená úřadu lze podávat elektronicky. Rozsah, v jakém lze tato sdělení podávat elektronicky, a technické podmínky takového podání stanoví výkonný ředitel.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými stanoví komunikační prostředky, včetně elektronických komunikačních prostředků, které mají účastníci v rámci řízení před úřadem používat, a formulářů, které by měl dát úřad k dispozici.

Článek 79c

Lhůty

1. Lhůty se počítají na celé roky, měsíce, týdny nebo dny. Výpočet počíná dnem následujícím po datu související události. Lhůty nesmějí být kratší než jeden měsíc a delší než šest měsíců.

2. Před začátkem každého kalendářního roku stanoví výkonný ředitel dny, kdy úřad nepřijímá dokumenty nebo kdy se v místě, v němž má úřad sídlo, nedoručují běžné poštovní zásilky.

3. Dojde-li k všeobecnému přerušení doručování poštovních zásilek v členském státě, v němž má úřad sídlo, nebo k přerušení připojení úřadu k povoleným elektronickým komunikačním prostředkům, určí výkonný ředitel délku trvání takového přerušení.

4. Dojde-li k přerušení nebo narušení řádné komunikace mezi účastníky řízení a úřadem následkem mimořádné události, například přírodní katastrofy nebo stávky, může výkonný ředitel rozhodnout, že v případě účastníků řízení s bydlištěm nebo sídlem v dotčeném členském státě a účastníků, kteří jmenovali svého zástupce s místem podnikání v dotčeném členském státě, se všechny lhůty, které by jinak uplynuly v den, kdy k dané události došlo, jak jej stanovil výkonný ředitel, nebo po tomto dni, prodlužují až do jím stanoveného dne. Daný den stanoví na základě vlastního odhadu skončení mimořádné události. Postihne-li tato událost sídlo úřadu, uvede výkonný ředitel ve svém rozhodnutí, že dané prodloužení lhůt platí pro všechny účastníky řízení.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými stanoví podrobná pravidla pro délku a běh lhůt.

Článek 79d

Oprava chyb a zjevných přehlédnutí

1. Z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení opraví úřad ve svých rozhodnutích veškeré jazykové chyby nebo překlepy a zjevná přehlédnutí nebo technické chyby zaviněné úřadem při zápisu ochranné známky nebo zveřejnění jejího zápisu.

2. Požádá-li o opravu chyb v zápise ochranné známky nebo ve zveřejnění zápisu majitel, použije se přiměřeně článek 48a.

3. Opravu chyb v zápise ochranné známky a ve zveřejnění zápisu úřad zveřejní.“

74) Článek 80 se nahrazuje tímto:

„Článek 80

Výmaz nebo zrušení rozhodnutí

1. V případě, že úřad provedl zápis v rejstříku nebo vydal rozhodnutí obsahující zjevnou chybu jím zaviněnou, zajistí, aby byl zápis vymazán nebo rozhodnutí zrušeno. V případě, že v řízení existuje pouze jediná strana a zápis nebo akt ovlivní její práva, provede se výmaz nebo zrušení, i pokud nebyla daná chyba této straně zjevná.

2. Výmaz nebo zrušení podle odstavce 1 provede z moci úřední nebo na žádost některého z účastníků řízení oddělení, které provedlo daný zápis nebo vydalo dané rozhodnutí. Výmaz zápisu do rejstříku nebo zrušení rozhodnutí se provede do jednoho roku ode dne zápisu do rejstříku nebo dne vydání rozhodnutí, po konzultaci s účastníky řízení a případnými majiteli práv k dané ochranné známce EU zapsanými v rejstříku. O takovém výmazu či zrušení uchovává úřad záznamy.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, v nichž stanoví postup pro zrušení rozhodnutí nebo výmaz zápisu v rejstříku.

4. Tímto článkem není dotčeno právo stran podat odvolání podle článků 58 a 65 nebo možnost opravit chyby a zjevná přehlédnutí podle článku 79d. Bylo-li proti rozhodnutí úřadu obsahujícímu chybu podáno odvolání, stává se odvolací řízení zrušením rozhodnutí úřadu podle odstavce 1 tohoto článku bezpředmětným. V takovém případě se poplatek za odvolání vrací odvolateli.“

75) Článek 82 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Tento článek se nepoužije na lhůty uvedené v článku 27, čl. 29 odst. 1, čl. 33 odst. 1, čl. 36 odst. 2, čl. 41 odst. 1 a 3, čl. 47 odst. 3, článku 60, čl. 65 odst. 5, čl. 81 odst. 2 a článku 112 nebo na lhůty stanovené v odstavci 1 tohoto článku nebo na lhůtu pro uplatnění seniority podle článku 34 po podání přihlášky.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Vyhoví-li úřad žádosti, má se za to, že následky nedodržení lhůty vůbec nenastaly. Je-li mezi uplynutím uvedené lhůty a podáním žádosti o pokračování v řízení přijato rozhodnutí, oddělení příslušné rozhodovat ve věci zmeškaného úkonu rozhodnutí přezkoumá a v případě, že je provedení zmeškaného úkonu samo o sobě dostačující, přijme nové rozhodnutí. Pokud na základě přezkumu úřad dojde k závěru, že není třeba měnit původní rozhodnutí, písemně toto rozhodnutí potvrdí.“

76) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 82a

Přerušení řízení

1. Řízení před úřadem se přeruší:

a) v případě úmrtí nebo právní nezpůsobilosti přihlašovatele nebo majitele ochranné známky EU nebo osoby zmocněné podle vnitrostátního práva jednat jeho jménem. Pokud se uvedené úmrtí nebo nezpůsobilost nedotkly oprávnění zástupce jmenovaného podle článku 93, přeruší se řízení jen na žádost tohoto zástupce;

b) v případě, že přihlašovatel nebo majitel ochranné známky EU v důsledku řízení vedeného proti jeho majetku nemůže z právních důvodů pokračovat v řízení před úřadem;

c) v případě úmrtí nebo právní nezpůsobilosti zástupce přihlašovatele nebo majitele ochranné známky EU nebo v případě, že v důsledku řízení vedeného proti jeho majetku nemůže tento zástupce z právních důvodů pokračovat v řízení před úřadem.

2. Řízení před úřadem se obnoví, jakmile se určí totožnost osoby zmocněné v něm pokračovat.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, kterými stanoví podrobná pravidla pro obnovení řízení před úřadem.“

77) Článek 83 se nahrazuje tímto:

„Článek 83

Odkaz na obecné zásady

Neobsahuje-li toto nařízení nebo akty přijaté na základě tohoto nařízení příslušná procesní ustanovení, přihlédne úřad k obecným procesním zásadám uznávaným v členských státech.“

78) Článek 85 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účastník, který neuspěl v námitkovém řízení, zrušovacím řízení, řízení o prohlášení neplatnosti nebo v řízení odvolacím, hradí poplatky, které zaplatil druhý účastník. Aniž je dotčen čl. 119 odst. 6, hradí neúspěšný účastník i veškeré náklady druhého účastníka nezbytné pro řízení, které vynaložil, včetně nákladů na cestovné, pobyt a odměnu zástupci ve smyslu čl. 93 odst. 1, v mezích tarifů stanovených pro každou kategorii nákladů v prováděcím aktu přijatém v souladu s druhým odstavcem 1a tohoto článku. Poplatky, které hradí účastník, který v řízení neuspěl, se omezí na poplatky, které zaplatil druhý účastník za námitky, za návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ochranné známky EU a za odvolání.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví maximální sazby nákladů nezbytných pro řízení a skutečně vynaložených účastníkem, který v řízení uspěl. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.

Komise při stanovení těchto částek pro náklady na cestovné a pobyt zohlední vzdálenost mezi místem bydliště nebo podnikání účastníka řízení, zástupce nebo svědka nebo znalce a místem, kde se ústní řízení koná, fázi řízení, ve které jsou náklady vynaloženy, a pokud jde o náklady na zastupování ve smyslu čl. 93 odst. 1, i potřebu zajistit, aby povinnosti nést náklady nezneužil z taktických důvodů druhý účastník. Náklady na pobyt se vypočítají v souladu se služebním řádem úředníků a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Unie, stanovenými nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 (*).

Účastník, který v řízení neuspěl, ponese náklady pouze jedné protistrany a případně jednoho zástupce.

(*) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.“

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Námitkové oddělení, zrušovací oddělení nebo odvolací senát stanoví výši nákladů, které je nezbytné podle odstavců 1 až 5 uhradit, pokud se náklady, které mají být zaplaceny, omezují na poplatky placené úřadu a náklady zastoupení. Ve všech ostatních případech stanoví na žádost výši nákladů, které je nezbytné uhradit, spisovna odvolacího senátu nebo pracovník námitkového oddělení či zrušovacího oddělení. Žádost je přípustná pouze ve lhůtě dvou měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, pro které je žádost o stanovení nákladů podána, a musí být opatřena soupisem nákladů a podpůrnými důkazy. U nákladů na zastupování podle čl. 93 odst. 1 postačí prohlášení zástupce, že náklady byly vynaloženy. U dalších nákladů postačí prokázat jejich věrohodnost. Je-li výše nákladů stanovena podle první věty tohoto odstavce, jsou náklady na zastupování přiznány ve výši stanovené v aktu přijatém podle odstavce 1a tohoto článku a bez ohledu na to, zda byly skutečně vynaloženy.“

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. Rozhodnutí o stanovení nákladů obsahující odůvodnění, ze kterého vychází, může být přezkoumáno rozhodnutím námitkového oddělení, zrušovacího oddělení nebo odvolacího senátu na žádost podanou ve lhůtě jednoho měsíce ode dne oznámení o přiznání náhrady nákladů. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za přezkoumání výše nákladů. Námitkové oddělení, zrušovací oddělení nebo odvolací senát rozhodne o žádosti o přezkum rozhodnutí o stanovení nákladů bez ústního jednání.“

79) V čl. 86 odst. 2 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Každý členský stát určí jeden orgán odpovědný za ověřování pravosti rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 a sdělí jeho kontaktní údaje úřadu, Soudnímu dvoru a Komisi. Uvedený orgán připojí k rozhodnutí doložku vykonatelnosti, přičemž jedinou formalitou je ověření pravosti rozhodnutí.“

80) Článek 87 se nahrazuje tímto:

„Článek 87

Rejstřík ochranných známek EU

1. Úřad vede rejstřík ochranných známek EU a pravidelně jej aktualizuje.

2. Rejstřík obsahuje níže uvedené údaje týkající se přihlášek a zápisů ochranných známek EU:

a) den podání přihlášky;

b) spisové číslo přihlášky;

c) den zveřejnění přihlášky;

d) jméno a adresu přihlašovatele;

e) jméno a místo podnikání jiného zástupce, než je zástupce uvedený v čl. 92 odst. 3 první věty;

f) vyjádření ochranné známky s uvedením povahy této známky; a případně popis ochranné známky;

g) uvedení výrobků a služeb podle jejich názvů;

h) podrobné údaje o uplatnění práva přednosti podle článku 30;

i) podrobné údaje o uplatnění práva výstavní priority podle článku 33;

j) podrobné údaje o uplatnění seniority starší ochranné známky podle článku 34;

k) prohlášení, že ochranná známka získala rozlišovací způsobilost v důsledku užívání ve smyslu čl. 7 odst. 3;

l) údaj o tom, že jde o kolektivní ochrannou známku;

m) údaj o tom, že jde o certifikační ochrannou známku;

n) jazyk, ve kterém byla přihláška podána, a druhý jazyk, který přihlašovatel v přihlášce uvedl podle čl. 119 odst. 3;

o) den zápisu ochranné známky do rejstříku a číslo zápisu;

p) prohlášení, že přihláška vyplývá z přeměny mezinárodního zápisu s vyznačením Unie podle článku 161 tohoto nařízení, spolu s datem mezinárodního zápisu na základě čl. 3 odst. 4 Madridského protokolu nebo datem zápisu územního rozšíření ochrany na Unii učiněného po provedení mezinárodního zápisu podle čl. 3c odst. 2 Madridského protokolu, a případně datum vzniku práva přednosti mezinárodního zápisu.

3. Rejstřík obsahuje také tyto záznamy, u kterých se vždy uvede den provedení záznamu:

a) změny jména, adresy nebo státní příslušnosti majitele ochranné známky EU nebo změny státu, ve kterém má trvalé bydliště nebo sídlo nebo je usazen;

b) změny jména nebo místa podnikání jiného zástupce, než je zástupce podle čl. 92 odst. 3 první věty;

c) je-li jmenován nový zástupce, jméno a místo podnikání tohoto zástupce;

d) změny a úpravy ochranné známky ve smyslu článků 43 a 48 a opravy chyb;

e) oznámení změn v pravidlech pro užívání kolektivní ochranné známky podle článku 71;

f) údaje o uplatnění seniority starší ochranné známky podle článku 34, v souladu s článkem 35;

g) celkové nebo částečné převody podle článku 17;

h) zřízení nebo převod věcného práva podle článku 19 a povaha tohoto věcného práva;

i) nucený výkon práva podle článku 20 a úpadkové řízení podle článku 21;

j) poskytnutí nebo převod licence podle článku 22 a případně druh licence;

k) obnova zápisu podle článku 47, datum, kdy nabývá účinnosti, a případná omezení podle čl. 47 odst. 4;

l) zápis o tom, že bylo zjištěno uplynutí doby platnosti zápisu podle článku 47;

m) oznámení majitele ochranné známky o zpětvzetí přihlášky podle článku 43 nebo o vzdání se ochranné známky podle článku 50;

n) datum předložení a údaje o námitkách podle článku 41 nebo návrhu podle článku 56 nebo protinávrhu podle čl. 100 odst. 4 na zrušení nebo prohlášení neplatnosti nebo odvolání podle článku 60;

o) datum a obsah rozhodnutí o námitkách, návrhu nebo protinávrhu podle čl. 57 odst. 6 nebo čl. 100 odst. 6 třetí věty nebo o odvolání podle článku 64;

p) záznam o přijetí žádosti o převod podle čl. 113 odst. 2;

q) výmaz zástupce zapsaného podle odst. 2 písm. e) tohoto článku;

r) zánik seniority národní ochranné známky;

s) změna nebo výmaz údajů uvedených v písmenech h), i) a j) tohoto odstavce z rejstříku;

t) nahrazení ochranné známky EU mezinárodním zápisem podle článku 157;

u) datum a číslo mezinárodního zápisu založeného na přihlášce ochranné známky EU, která byla zapsána jako ochranná známka EU podle čl. 148 odst. 1;

v) datum a číslo mezinárodního zápisu založeného na ochranné známce EU podle čl. 148 odst. 2;

w) rozdělení přihlášky podle článku 44 a rozdělení zápisu podle článku 49, spolu s údaji uvedenými v odstavci 2 tohoto článku, pokud jde o oddělený zápis, jakož i pozměněný seznam výrobků a služeb z původního zápisu;

x) zrušení rozhodnutí nebo zápisu do rejstříku podle článku 80, pokud se zrušení týká rozhodnutí nebo zápisu, které byly zveřejněny;

y) oznámení o změnách v pravidlech pro užívání certifikační ochranné známky podle článku 74f.

4. Výkonný ředitel může stanovit, že s výhradou čl. 123 odst. 4 se do rejstříku budou zapisovat i jiné údaje, než jsou údaje uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

5. Rejstřík může být veden elektronicky. Úřad shromažďuje, organizuje, zveřejňuje a uchovává údaje uvedené v odstavcích 2 a 3, včetně veškerých osobních údajů, pro účely uvedené v odstavci 9. Úřad vede rejstřík snadno přístupný k veřejnému nahlédnutí.

6. Všechny změny v rejstříku se sdělí majiteli ochranné známky EU.

7. Na žádost a po zaplacení poplatku poskytuje úřad ověřené nebo neověřené výpisy z rejstříku.

8. Zpracování údajů týkajících se zápisů podle odstavců 2 a 3, včetně veškerých osobních údajů, se provádí pro účely:

a) vyřizování žádostí nebo zápisů popsaných v tomto nařízení a aktech přijatých podle něj;

b) vedení veřejného rejstříku za účelem kontroly ze strany veřejných orgánů a hospodářských subjektů a pro jejich informování s cílem umožnit jim výkon práv svěřených jim podle tohoto nařízení a získávání informací o existenci starších práv náležících třetím osobám, a

c) sestavování zpráv a statistik umožňujících úřadu optimalizovat své činnosti a zlepšovat fungování systému.

9. Veškeré údaje, včetně osobních údajů, týkající se zápisů podle odstavců 2 a 3 jsou považovány za údaje ve veřejném zájmu a mohou být přístupné jakékoli třetí osobě. Z důvodů právní jistoty se zápisy v rejstříku uchovávají po dobu neurčitou."

81) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 87a

Databáze

1. Vedle povinnosti vést rejstřík podle článku 87 úřad shromažďuje a uchovává v elektronické databázi veškeré údaje poskytnuté žadateli nebo jinými účastníky řízení podle tohoto nařízení nebo aktů přijatých podle něj.

2. Elektronická databáze může obsahovat osobní údaje nad rámec údajů uvedených v rejstříku podle článku 87 v takovém rozsahu, v jakém jsou takové údaje požadovány tímto nařízením nebo akty přijatými podle něj. Shromažďování, uchovávání a zpracování takových údajů je prováděno za účelem:

a) vyřizování žádostí nebo zápisů popsaných v tomto nařízení a aktech přijatých podle něj;

b) přístupu k informacím nutným pro snadnější a efektivnější vedení příslušných řízení;

c) komunikace s žadateli a dalšími účastníky řízení;

d) sestavování zpráv a statistik umožňujících úřadu optimalizovat své činnosti a zlepšovat fungování systému.

3. Výkonný ředitel stanoví podmínky přístupu k elektronické databázi a způsob, jakým může být její obsah, kromě osobních údajů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, avšak včetně údajů uvedených v článku 87, zpřístupněn ve strojově čitelné podobě, včetně poplatku za tento přístup.

4. Přístup k osobním údajům uvedeným v odstavci 2 se omezí a tyto údaje se nezpřístupní veřejnosti, ledaže dotčená strana dá svůj výslovný souhlas.

5. Všechny údaje se uchovávají po dobu neurčitou. Dotčená strana však může požádat o výmaz jakéhokoli osobního údaje z databáze po 18 měsících od uplynutí platnosti ochranné známky nebo skončení příslušného sporného řízení. Dotčená strana má právo na to, aby byla kdykoli provedena oprava nepřesného nebo chybného údaje.

Článek 87b

On-line přístup k rozhodnutím

1. Rozhodnutí úřadu se v zájmu transparentnosti a předvídatelnosti zpřístupní on-line pro účely informování a konzultace široké veřejnosti. Jakýkoli účastník řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí, může požádat o výmaz jakéhokoli osobního údaje obsaženého v rozhodnutí.

2. Úřad může poskytovat on-line přístup k rozsudkům soudů členských států a Unie souvisejícím s jeho úkoly s cílem zvýšit veřejné povědomí o otázkách duševního vlastnictví a podpořit sbližování praxe. Úřad musí dodržovat podmínky původního zveřejnění týkající se osobních údajů."

82) Článek 88 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Je-li však do spisů nahlíženo podle odstavců 2 a 3 tohoto článku, mohou být z nahlédnutí vyjmuty dokumenty týkající se vyloučení nebo protestu podle článku 137, návrhy rozhodnutí a stanovisek a všechny ostatní interní dokumenty použité pro přípravu rozhodnutí a stanovisek, jakož i ty části spisu, ohledně kterých vyjádřila dotyčná strana před podáním žádosti o nahlédnutí do spisů zvláštní zájem na zachování jejich důvěrnosti, ledaže je nahlédnutí do takové části spisu odůvodněno nadřazenými legitimními zájmy strany usilující o nahlédnutí.“

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Nahlížení do spisů přihlášek ochranných známek EU nebo zapsaných ochranných známek EU se provádí buď nahlížením do originálních dokumentů nebo do jejich kopií, nebo do technických prostředků pro uchovávání, jsou-li takto spisy uchovávány. Výkonný ředitel určí způsob nahlížení.

6. Dojde-li k nahlédnutí do spisů podle odstavce 7, považuje se žádost o nahlédnutí do spisu za podanou až po zaplacení příslušného poplatku. Pokud se nahlížení do technických prostředků uchovávání uskutečňuje on-line, neúčtuje se žádný poplatek.

7. Nahlížení do spisů se provádí v prostorách úřadu. Na žádost se nahlédnutí do spisu provede vydáním kopií dokumentů ze spisu. Za vyhotovení kopií se účtují poplatky. Úřad rovněž na žádost a po zaplacení poplatku vydá ověřené nebo neověřené kopie přihlášky ochranné známky EU.

8. Do spisů vedených úřadem, které se týkají mezinárodních zápisů s vyznačením Unie, může být nahlíženo na žádost ode dne zveřejnění podle čl. 152 odst. 1 a za podmínek stanovených v odstavcích 1, 3 a 4 tohoto článku.

9. S výhradou omezení stanovených v odstavci 4 a s výhradou zaplacení poplatku může úřad na žádost sdělit informace z kteréhokoli spisu přihlášené ochranné známky EU nebo zapsané ochranné známky EU. Úřad však může vyžadovat uplatnění možnosti nahlížet do spisu sám, domnívá-li se, že je to vzhledem k množství požadovaných informací vhodné.“

83) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 88a

Vedení spisů

1. Úřad vede spisy o všech řízeních, která se týkají přihlášky nebo zápisu ochranné známky EU. Způsob vedení těchto spisů stanoví výkonný ředitel.

2. Pokud jsou spisy vedeny v elektronické podobě, musí být elektronické spisy nebo jejich záložní kopie uchovávány bez časového omezení. Originály dokumentů předložených účastníky řízení, které tvoří základ těchto elektronických spisů, se likvidují po určitém období od jejich přijetí úřadem, které stanoví výkonný ředitel.

3. Pokud jsou spisy nebo jejich části vedeny v jakékoli jiné než elektronické podobě, uchovávají se dokumenty nebo důkazy představující část takových spisů nejméně po dobu pěti let od konce roku, v němž byla přihláška odmítnuta nebo vzata zpět nebo byla považována za vzatou zpět, v němž zcela uplynula platnost zápisu ochranné známky EU podle článku 47, bylo zapsáno úplné vzdání se ochranné známky EU podle článku 50 nebo byla ochranná známka EU úplně vyškrtnuta z rejstříku podle čl. 57 odst. 6 nebo čl. 100 odst. 6.“

84) Článek 89 se nahrazuje tímto:

„Článek 89

Pravidelné publikace

1. Úřad pravidelně vydává:

a) Věstník ochranných známek EU, který obsahuje zveřejnění přihlášek a zápisů do rejstříku, jakož i další údaje týkající se přihlášek nebo zápisů ochranných známek EU, jejichž zveřejnění je požadováno podle tohoto nařízení nebo akty přijatými podle tohoto nařízení;

b) Úřední věstník úřadu, který obsahuje sdělení a informace obecné povahy vydané výkonným ředitelem, jakož i další informace týkající se tohoto nařízení nebo jeho provedení.

Publikace uvedené v písmenech a) a b) prvního pododstavce mohou být vydávány v elektronické podobě.

2. Věstník ochranných známek Evropské unie se vydává způsobem a s periodicitou, jež určí výkonný ředitel.

3. Úřední věstník úřadu se vydává v jazycích úřadu. Výkonný ředitel však může stanovit, že určité informace se zveřejní v Úředním věstníku úřadu ve všech úředních jazycích Unie.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:

a) datum považované za datum zveřejnění ve Věstníku ochranných známek Evropské unie;

b) způsob zveřejňování údajů týkajících se zápisu ochranné známky, jež neobsahují žádné změny ve srovnání se zveřejněním přihlášky;

c) způsoby, jakými mohou být vydání Úředního věstníku úřadu zpřístupněna veřejnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

85) Článek 90 se mění takto:

a) dosavadní znění se označuje jako odstavec 1;

b) doplňují nové odstavce, které znějí:

„2. Za toto poskytování informací nebo zpřístupnění spisů k nahlédnutí úřad nevybírá poplatky.

3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví způsob, jakým si úřad a příslušné orgány členských států budou vyměňovat informace mezi sebou nebo jakým zpřístupní spisy k nahlédnutí, přičemž vezme v úvahu omezení, kterým podléhá nahlížení do spisů týkajících se přihlášek nebo zápisů ochranné známky EU podle článku 88, pokud je otevřeno i třetím osobám. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

86) V článku 92 se odstavce 2 až 4 se nahrazují tímto:

„2. Aniž je dotčen odst. 3 druhá věta tohoto článku, musí být fyzické nebo právnické osoby, které nemají v Evropském hospodářském prostoru bydliště ani hlavní místo podnikání ani skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku, před úřadem zastoupeny podle čl. 93 odst. 1 v každém řízení podle tohoto nařízení, s výjimkou podání přihlášky ochranné známky EU.

3. Fyzické nebo právnické osoby, které mají na území Evropského hospodářského prostoru bydliště nebo sídlo nebo skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku, mohou jednat před úřadem prostřednictvím zaměstnance. Zaměstnanec právnické osoby uvedené v tomto odstavci může jednat rovněž za jiné právnické osoby, které jsou s touto osobou hospodářsky spojeny, a to i v případě, že tyto jiné právnické osoby nemají sídlo ani skutečnou průmyslovou nebo obchodní pobočku na území Evropského hospodářského prostoru. Zaměstnanci zastupující tyto osoby ve smyslu tohoto odstavce předloží na žádost úřadu nebo případně na žádost účastníka řízení podepsanou plnou moc k založení do spisu.

4. Pokud jednají společně více než jeden přihlašovatel nebo více než jedna třetí osoba, je jmenován společný zástupce."

87) Článek 93 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Zastupovat fyzické nebo právnické osoby před úřadem může pouze:

a) advokát, který je oprávněn vykonávat činnost na území některého členského státu a má sídlo v Evropském hospodářském prostoru, v rozsahu, v jakém může jednat v uvedeném státě jako zástupce ve věcech ochranných známek;

b) kvalifikovaní zástupci zapsaní na seznamu, který za tímto účelem vede úřad.

Zástupci vystupující před úřadem předloží úřadu na jeho žádost nebo případně na žádost jiného účastníka řízení podepsanou plnou moc k založení do spisu.

2. Do seznamu kvalifikovaných zástupců může být zapsána každá fyzická osoba, která:

a) je státním příslušníkem některého z členských států Evropského hospodářského prostoru;

b) má své obchodní sídlo nebo místo výkonu zaměstnání v Evropském hospodářském prostoru;

c) je oprávněna zastupovat ve věcech ochranných známek fyzické nebo právnické osoby před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví, ústředním úřadem průmyslového vlastnictví členského státu Evropského hospodářského prostoru. Pokud v dotčeném státě oprávnění není podmíněno získáním zvláštní odborné kvalifikace, musí osoby, které žádají o zápis do seznamu a které zastupují fyzické nebo právnické osoby ve věcech ochranných známek před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo těmito ústředními úřady průmyslového vlastnictví, takto působit nepřetržitě alespoň po dobu pěti let. Podmínka výkonu povolání se však nevztahuje na osoby, jejichž odborná kvalifikace ve věcech ochranných známek pro zajištění zastupování fyzických nebo právnických osob před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo těmito ústředními úřady průmyslového vlastnictví je úředně uznána podle předpisů dotčeného státu.";

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Výkonný ředitel může udělit výjimku:

a) z požadavku uvedeného v odst. 2 písm. c) druhé větě, poskytl-li žadatel důkaz, že získal požadovanou kvalifikaci jiným způsobem;

b) z požadavku uvedeného v odst. 2 písm. a) v případě vysoce kvalifikovaného odborníka za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v odst. 2 písm. b) a c).

5. Osoba může být vyškrtnuta ze seznamu kvalifikovaných zástupců na svou žádost nebo pokud již není způsobilá zastupovat. Změny v seznamu kvalifikovaných zástupců se zveřejňují v Úředním věstníku úřadu."

88) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 93a

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, v nichž stanoví:

a) podmínky a postup pro jmenování společného zástupce podle čl. 92 odst. 4;

b) podmínky, za kterých musí zaměstnanci uvedení v čl. 92 odst. 3 a kvalifikovaní zástupci uvedení v čl. 93 odst. 1 předložit úřadu podepsanou plnou moc opravňující je k zastupování a obsah této plné moci;

c) okolnosti, za nichž může být osoba vyškrtnuta ze seznamu kvalifikovaných zástupců podle čl. 93 odst. 5.“

89) V hlavě X se název oddílu 1 nahrazuje tímto:

„Použití pravidel Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech“.

90) Článek 94 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Použití pravidel Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech“;

b) v odstavci 1 se slova „nařízení (ES) č. 44/2001“ nahrazují slovy „pravidla Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech“ v příslušném mluvnickém tvaru;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Odkazy na nařízení (ES) č. 44/2001 uvedené v tomto nařízení zahrnují dle potřeby Dohodu mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech podepsanou dne 19. října 2005.“

91) V čl. 96 písm. c) se slova „čl. 9 odst. 3 druhé větě“ nahrazují slovy „čl. 9b odst. 2“.

92) V článku 99 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. V řízení o žalobách uvedených v čl. 96 písm. a) a c) je procesní námitka zrušení ochranné známky EU uplatněná jinak než formou protinávrhu přípustná, pokud žalovaný namítá, že by ochranná známka EU mohla být zrušena z důvodu nedostatku řádného užívání v době, kdy byla podána žaloba pro porušení práv.“

93) Článek 100 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Soud pro ochranné známky EU, u kterého byl podán protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ochranné známky EU, nepřistoupí k přezkoumání protinávrhu, dokud zúčastněná strana nebo soud nesdělí úřadu datum, kdy byl protinávrh podán. Úřad zapíše tuto skutečnost do rejstříku. Byl-li návrh na zrušení nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou k úřadu podán ještě před tím, než byl podán protinávrh, sdělí úřad tuto skutečnost soudu a soud řízení přeruší v souladu s čl. 104 odst. 1, dokud rozhodnutí o návrhu nenabude právní moci nebo dokud není návrh vzat zpět.“;

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Pokud soud pro ochranné známky EU rozhodl o protinávrhu na zrušení nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou a rozhodnutí nabylo právní moci, zašle soud nebo kterýkoliv účastník vnitrostátního řízení neprodleně kopii rozhodnutí úřadu. Úřad nebo kterákoliv jiná zúčastněná strana mohou požadovat, aby byly o tomto předání informovány. Úřad zapíše údaj o rozhodnutí soudu do rejstříku a přijme opatření nezbytná pro naplnění výroku soudu.“

94) V článku 101 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ve všech otázkách týkajících se ochranných známek, které nejsou upraveny tímto nařízením, se příslušný soud pro ochranné známky EU řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy.“

95) V článku 102 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Soud pro ochranné známky EU může rovněž použít opatření nebo příkazy vyplývající z příslušných právních předpisů, které vzhledem k okolnostem případu považuje za vhodné.“

96) Název „Oddíl 4 Přechodné ustanovení“ a článek 108 se zrušují.

97) Článek 113 se nahrazuje tímto:

„Článek 113

Podání, zveřejnění a postoupení žádosti o převod

1. Žádost o převod se podává u úřadu v příslušné lhůtě podle čl. 112 odst. 4, 5 nebo 6 a musí v ní být uvedeny důvody převodu podle čl. 112 odst. 1 písm. a) nebo b), členské státy, pro které se žádost o převod podává, a výrobky a služby, jichž se převod týká. Žádá-li se o převod z důvodu neobnovení zápisu, počíná tříměsíční lhůta stanovená v čl. 112 odst. 5 běžet dnem následujícím po posledním dni, v jehož průběhu může být ještě podána žádost o obnovu podle čl. 47 odst. 3. Žádost o převod se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za převod.

2. Pokud se žádost o převod týká přihlášky ochranné známky EU, která již byla zveřejněna, nebo pokud se žádost o převod týká ochranné známky EU, zapíše se přijetí každé takové žádosti do rejstříku a žádost o převod se zveřejní.

3. Úřad ověří, zda žádost o převod splňuje náležitosti stanovené v tomto nařízení, zejména v čl. 112 odst. 1, 2, 4, 5 a 6 a v odstavci 1 tohoto článku, a formální náležitosti uvedené v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 6 tohoto článku. Nejsou-li podmínky pro žádost splněny, oznámí úřad žadateli tyto nedostatky. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o převod odmítne. Pokud se použije čl. 112 odst. 2, zamítne úřad žádost o převod jako nepřípustnou pouze ve vztahu k těm členským státům, ve kterých je převod podle tohoto ustanovení vyloučen. Nebyl-li ve lhůtě tří měsíců podle čl. 112 odst. 4, 5 nebo 6 zaplacen poplatek za převod, sdělí úřad žadateli, že se žádost o převod považuje za nepodanou.

4. Zamítl-li úřad nebo soud pro ochranné známky EU přihlášku ochranné známky EU či prohlásil-li ochrannou známku EU za neplatnou z absolutních důvodů s odkazem na jazyk členského státu, je převod vyloučen podle čl. 112 odst. 2 pro všechny členské státy, ve kterých je tento jazyk jedním z úředních jazyků. Zamítl-li úřad nebo soud pro ochranné známky EU přihlášku ochranné známky EU či prohlásil-li ochrannou známku EU za neplatnou z absolutních důvodů, které jsou shledány platnými v celé Unii, nebo na základě starší ochranné známky EU nebo jiného práva Unie k průmyslovému vlastnictví, je převod vyloučen podle čl. 112 odst. 2 pro všechny členské státy.

5. Pokud žádost o převod splňuje požadavky uvedené v odstavci 3 tohoto článku, postoupí úřad žádost o převod a údaje uvedené v čl. 84 odst. 2 ústředním úřadům průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví, pro něž byla žádost shledána přípustnou. Úřad informuje žadatele o dni předání.

6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:

a) náležitosti žádosti o převod přihlášky ochranné známky EU nebo zapsané ochranné známky EU na přihlášku národní ochranné známky podle odstavce 1;

b) náležitosti zveřejnění žádosti o převod podle odstavce 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

98) V článku 114 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Přihláška ochranné známky EU nebo ochranná známka EU postoupená podle článku 113 nemůže být podrobena formálním náležitostem podle vnitrostátních právních předpisů, které jsou odlišné od požadavků stanovených tímto nařízením nebo akty přijatými v souladu s tímto nařízením.“

99) V čl. 115 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Úřad je agenturou Unie.“

100) V článku 116 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Aniž je dotčen odstavec 1, může úřad využít vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci úřadu. Správní rada přijme rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla pro přidělování národních odborníků úřadu.“

101) V článku 117 se slovo „úřad“ nahrazuje slovy „úřad a jeho zaměstnance“.

102) Článek 119 se mění takto:

a) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Námitky a návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti se podávají v některém jazyce úřadu.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní::

„5a. Aniž je dotčen odstavec 5:

a) všechny žádosti nebo oznámení týkající se přihlášky ochranné známky EU lze podat v jazyce, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky EU, nebo ve druhém jazyce, který uvedl přihlašovatel ve své přihlášce;

b) všechny žádosti nebo oznámení týkající se zapsané ochranné známky EU se podávají v některém z jazyků úřadu.

Je-li však žádost podána na některém z formulářů poskytovaných úřadem podle čl. 79b odst. 2, mohou být tyto formuláře použity v jakémkoli úředním jazyce Unie za předpokladu, že jejich textové části jsou vyplněny v jednom z jazyků úřadu.“

c) v odst. 6 druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Překlad musí být předložen ve lhůtě jednoho měsíce od uplynutí lhůty pro podání námitek nebo ode dne podání návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti.“;

d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„8. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 7 a není-li stanoveno jinak, může v písemném řízení před úřadem každý z účastníků používat kterýkoli jazyk úřadu. Není-li zvolený jazyk jazykem řízení, předloží účastník překlad do tohoto jazyka do jednoho měsíce ode dne předložení originálu dokumentu. Je-li přihlašovatel ochranné známky EU jediným účastníkem řízení před úřadem a jazyk, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky EU, není jedním z jazyků úřadu, lze také předložit překlad do druhého jazyka, který přihlašovatel uvedl ve své přihlášce.

9. Výkonný ředitel určí, jakým způsobem mají být překlady ověřeny.

10. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:

a) rozsah, v němž mohou být podpůrné doklady, které mají být použity v písemném řízení před úřadem, podány v kterémkoli jazyce Unie, a potřebu předložit překlad;

b) požadované normy překladů předkládaných úřadu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

103) V čl. 120 odst. 1 se slova „prováděcí nařízení“ nahrazují slovy „akt přijatý na základě tohoto nařízení“.

104) Článek 122 se zrušuje.

105) Článek 123 se nahrazuje tímto:

„Článek 123

Transparentnost

1. Na dokumenty v držení úřadu se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 (*).

2. Správní rada přijme podrobná prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1049/2001.

3. Proti rozhodnutím přijatým úřadem podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost Evropskému veřejnému ochránci práv nebo žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie, a to za podmínek stanovených v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování Evropské unie.

4. Zpracování osobních údajů úřadem se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 (**).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).“

106) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 123a

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých informací nepodléhajících utajení

Úřad uplatňuje bezpečnostní zásady obsažené v bezpečnostních pravidlech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých informací nepodléhajících utajení, která jsou vymezena v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443 (*) a 2015/444 (**). Bezpečnostní zásady se vztahují mimo jiné na ustanovení o výměně, zpracování a ukládání uvedených informací.

(*) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).
(**) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53.).“

107) V hlavě XII se vkládá nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 1a

Úkoly úřadu a spolupráce za účelem podpory sbližování

Článek 123b

Úkoly úřadu

1. Úřad má tyto úkoly:

a) spravovat a propagovat systém ochranných známek EU stanovený tímto nařízením;

b) spravovat a propagovat systém průmyslových vzorů EU stanovený nařízením Rady (ES) č. 6/2002 (*);

c) podporovat sbližování postupů a nástrojů v oblasti ochranných známek a průmyslových vzorů ve spolupráci s ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví;

d) plnit úkoly uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 386/2012 (**);

e) plnit úkoly svěřené mu směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/28/EU (***).

2. Při plnění úkolů uloženými úřadu podle odstavce 1 úřad spolupracuje s institucemi, orgány, subjekty, ústředními úřady průmyslového vlastnictví, mezinárodními a nevládními organizacemi.

3. Za účelem pomoci stranám při hledání smírného řešení sporů může úřad poskytovat dobrovolné mediační služby.

Článek 123c

Spolupráce za účelem podpory sbližování postupů a nástrojů

1. Úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví vzájemně spolupracují s cílem podpořit sbližování postupů a nástrojů v oblasti ochranných známek a průmyslových vzorů.

Aniž je dotčen odstavec 3, zahrnuje tato spolupráce zejména tyto oblasti činnosti:

a) vytvoření společných pravidel pro provádění průzkumu;

b) vytvoření společných nebo propojených databází a portálů pro konzultace v rámci celé Unie a pro účely vyhledávání a třídění;

c) nepřetržité poskytování a výměna údajů a informací, včetně pro účely vkládání údajů do databází a portálů uvedených v písmenu b);

d) zavedení společných norem a postupů s cílem zajistit součinnost postupů a systémů v celé Unii a zvýšit jejich jednotnost, efektivnost a účinnost;

e) sdílení informací o právech průmyslového vlastnictví a postupech, včetně vzájemné podpory kontaktních míst a informačních středisek;

f) výměna odborných znalostí a pomoc v oblastech uvedených v písmenech a) až e).

2. Na základě návrhu výkonného ředitele správní rada vymezuje a koordinuje projekty v zájmu Unie a členských států, pokud jde o oblasti uvedené v odstavcích 1 a 6, a vyzývá ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví k účasti na těchto projektech.

Vymezení projektu zahrnuje konkrétní povinnosti a úkoly jednotlivých zúčastněných úřadů průmyslového vlastnictví členských států, Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví a úřadu. Úřad konzultuje zástupce uživatelů zejména ve fázích vymezení projektů a hodnocení jejich výsledků.

3. Ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví se mohou rozhodnout pro neúčast na projektech uvedených v odstavci 2 nebo mohou omezit či dočasně pozastavit svou spolupráci na nich.

Pokud se ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví rozhodnout vyžít možnosti uvedené v prvním pododstavci, poskytnou písemné prohlášení s uvedením důvodů pro své rozhodnutí.

4. Poté, co se ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví zaváží k účasti na určitých projektech, podílejí se účinně, aniž je dotčen odstavec 3, na projektech uvedených v odstavci 2 s cílem zajistit jejich rozvoj, fungování, interoperabilitu a aktualizaci.

5. Úřad poskytuje projektům uvedeným v odstavci 2 finanční podporu v míře nezbytné pro zajištění účinné účasti ústředních úřadů průmyslového vlastnictví členských států a Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví na projektech podle odstavce 4. Finanční podpora může být poskytována ve formě grantů a věcných příspěvků. Celkový objem financování nepřesáhne 15 % ročních příjmů úřadu. Příjemci grantů jsou ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví. Granty lze přidělovat bez výzvy k předkládání návrhů v souladu s finančními pravidly platnými pro úřad a se zásadami pro poskytování grantů

obsaženými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (****) a v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012. (*****)

6. Úřad a dotčené příslušné orgány členských států vzájemně spolupracují na základě dobrovolnosti s cílem podpořit zvyšování informovanosti o systému ochranných známek a o boji proti padělání. Tato spolupráce zahrnuje projekty zaměřené zejména na provádění zavedených norem a postupů a dále na organizaci činností v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. Finanční podpora těchto projektů je součástí celkového objemu financování uvedeného v odstavci 5. Odstavce 2 až 5 se použijí obdobně.

(*) Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 386/2012 ze dne 19. dubna 2012, kterým se Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a průmyslové vzory) svěřují úkoly související s prosazováním práv duševního vlastnictví, včetně sdružování zástupců veřejného a soukromého sektoru v podobě Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 129, 16.5.2012, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/28/EU ze dne 25. října 2012 o některých povolených způsobech užití osiřelých děl (Úř. věst. L 299, 27.10.2012, s. 5).

(****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

(*****) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).“

108) V hlavě XII se oddíly 2 a 3 nahrazují tímto:

„ODDÍL 2

Správní rada

Článek 124

Funkce správní rady

1. Aniž jsou dotčeny funkce rozpočtového výboru podle oddílu 5, vykonává správní rada tyto funkce:

a) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 128 odst. 4 písm. c) přijímá s přihlédnutím ke stanovisku Komise roční pracovní program úřadu pro následující rok a přijatý roční pracovní program předává Evropskému parlamentu, Radě a Komisi;

b) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 128 odst. 4 písm. e) přijímá s přihlédnutím ke stanovisku Komise a po výměně názorů mezi výkonným ředitelem a příslušným výborem Evropského parlamentu víceletý strategický program úřadu zahrnující strategii úřadu pro účely mezinárodní spolupráce a přijatý víceletý strategický program předává Evropskému parlamentu, Radě a Komisi;

c) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 128 odst. 4 písm. g) přijímá výroční zprávu a přijatou výroční zprávu předává Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru;

d) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 128 odst. 4 písm. h) přijímá víceletý plán v oblasti personální politiky;

e) vykonává pravomoci, které jsou jí svěřeny podle čl. 123c odst. 2;

f) vykonává pravomoci, které jsou jí svěřeny podle čl. 139 odst. 5;

g) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů v úřadu a jejich řešení;

h) v souladu s odstavcem 2 vykonává ve vztahu k zaměstnancům úřadu pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád ostatních zaměstnanců svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy („pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);

i) přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu řádu a pracovnímu řádu ostatních zaměstnanců v souladu s článkem 110 služebního řádu;

j) sestavuje seznam kandidátů podle čl. 129 odst. 2;

k) zajišťuje provedení náležitých opatření v návaznosti na zjištění a doporučení vyplývající ze zpráv o interním nebo externím auditu a z hodnocení podle článku 165a, jakož i z šetření Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);

l) je konzultována před přijetím směrnic týkajících se přezkumu prováděného úřadem, jakož i v ostatních případech stanovených v tomto nařízení;

m) předkládá výkonnému řediteli a Komisi svá stanoviska a žádosti o informace, považuje-li to za nezbytné.

2. Správní rada přijímá v souladu s článkem 110 služebního řádu a článkem 142 pracovního řádu ostatních zaměstnanců rozhodnutí na základě ustanovení čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kterým příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování přenese na výkonného ředitele a definuje podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno.

Výkonný ředitel je oprávněn přenést tyto pravomoci na další osoby.

Vyžadují-li to výjimečné okolnosti, může správní rada rozhodnout o dočasném pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí jím přenesených na další osoby a vykonávat je sama, případně je přenést na jednoho ze svých členů nebo na zaměstnance, pokud tento zaměstnanec není zároveň výkonným ředitelem.

Článek 125

Složení správní rady

1. Správní radu tvoří jeden zástupce z každého členského státu, dva zástupci Komise a jeden zástupce Evropského parlamentu a jejich příslušní náhradníci.

2. Členům správní rady mohou být v souladu s jednacím řádem nápomocni poradci nebo odborníci.

Článek 126

Předseda správní rady

1. Správní rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, nahradí jej bez dalšího místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy je čtyřleté. Jejich funkční období lze jednou prodloužit. Pokud však kdykoli během svého funkčního období přestanou být členy správní rady, jejich funkční období automaticky skončí k témuž dni.

Článek 127

Zasedání

1. Zasedání správní rady svolává její předseda.

2. Nerozhodne-li správní rada jinak, účastní se jednání výkonný ředitel.

3. Řádné zasedání správní rady se koná nejméně jednou ročně. Dále se správní rada schází na mimořádných zasedáních z podnětu předsedy nebo na návrh Komise nebo jedné třetiny členských států.

4. Správní rada přijme svůj jednací řád.

5. Správní rada přijímá rozhodnutí absolutní většinou hlasů svých členů. Rozhodnutí, k jejichž přijetí je správní rada zmocněna podle čl. 124 odst. 1 písm. a) a b), čl. 126 odst. 1 a čl. 129 odst. 2 a 4, však vyžadují dvoutřetinovou většinu hlasů jejích členů. V obou případech má každý člen jeden hlas.

6. Správní rada může přizvat k účasti na svých zasedáních pozorovatele.

7. Úřad poskytne správní radě sekretariát.

ODDÍL 3

Výkonný ředitel

Článek 128

Funkce výkonného ředitele

1. Úřad řídí výkonný ředitel. Výkonný ředitel se zodpovídá správní radě.

2. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, správní rady a rozpočtového výboru, plní výkonný ředitel své úkoly nezávisle a nežádá ani nepřijímá pokyny od žádné vlády nebo jiného subjektu.

3. Výkonný ředitel je statutárním zástupcem úřadu.

4. Výkonný ředitel vykonává zejména tyto funkce, kterými může pověřovat další subjekty:

a) přijímá všechna opatření nezbytná pro fungování úřadu, včetně vydávání interních správních pokynů a zveřejňování oznámení;

b) provádí rozhodnutí přijatá správní radou;

c) připravuje návrh ročního pracovního programu, v němž se uvádí odhad lidských a finančních zdrojů pro každou činnost, a po konzultaci s Komisí jej předkládá správní radě;

d) předkládá správní radě návrhy podle čl. 123c odst. 2;

e) vypracovává návrh víceletého strategického programu zahrnujícího strategii úřadu pro účely mezinárodní spolupráce a po konzultaci s Komisí a po výměně názorů s příslušným výborem Evropského parlamentu jej předkládá správní radě;

f) provádí roční pracovní program a víceletý strategický program a předkládá správní radě zprávu o jejich provádění;

g) vypracovává výroční zprávu o činnosti úřadu a předkládá ji správní radě ke schválení;

h) vypracovává návrh víceletého plánu v oblasti personální politiky a po konzultaci s Komisí jej předkládá správní radě;

i) vypracovává akční plán v návaznosti na závěry vyplývající ze zpráv o provedení interního nebo externího auditu a z hodnocení, jakož činí další kroky vyplývající ze šetření úřadu OLAF, a dvakrát ročně podává zprávu o jeho plnění Komisi a správní radě;

j) chrání finanční zájmy Unie prostřednictvím preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání, prostřednictvím účinných kontrol a v případě zjištěných nesrovnalostí vymáháním neoprávněně vyplacených částek, případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí;

k) vypracovává strategii úřadu v oblasti boje proti podvodům a překládá ji rozpočtovému výboru ke schválení;

l) v zájmu jednotného uplatňování tohoto nařízení se může, tam kde je to vhodné, obracet na rozšířený odvolací senát (dále jen ‚velký senát') s otázkami týkajícími se práva, zejména vydaly-li odvolací senáty v určité věci odlišná rozhodnutí;

m) sestavuje odhad příjmů a výdajů úřadu a plní rozpočet;

n) vykonává pravomoci, které mu ve vztahu k zaměstnancům svěřuje správní rada podle čl. 124 odst. 1 písm. h);

o) vykonává pravomoci, jež mu jsou svěřeny podle čl. 26 odst. 3, čl. 29 odst. 5, čl. 30 odst. 3, čl. 75 odst. 2, čl. 78 odst. 5, článků 79, 79b a 79c, čl. 87 odst. 4, čl. 87a odst. 3, čl.88 odst. 5, článků 88a a 89, čl. 93 odst. 4, čl. 119 odst. 9, článku 144, čl. 144a odst. 1, čl. 144b odst. 2 a článku 144c v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení a v aktech přijatých na základě tohoto nařízení.

5. Výkonnému řediteli je nápomocen jeden nebo více zástupců. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo existuje-li překážka výkonu jeho funkce, zastoupí jej v souladu s postupem stanoveným správní radou zástupce výkonného ředitele popřípadě jeden ze zástupců výkonného ředitele.

Článek 129

Jmenování a odvolání výkonného ředitele a prodloužení jeho funkčního období

1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec úřadu podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

2. Výkonného ředitele jmenuje Rada prostou většinou ze seznamu kandidátů navržených správní radou po otevřeném a transparentním výběrovém řízení. Před svým jmenováním může být kandidát vybraný správní radou vyzván, aby vystoupil před jakýmkoli příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl dotazy jeho členů. Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem úřadu předseda správní rady.

Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze na základě rozhodnutí Rady jednající na návrh správní rady.

3. Funkční období výkonného ředitele je pětileté. Ke konci tohoto období provede správní rada posouzení, které zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy úřadu.

4. S přihlédnutím k posouzení podle odstavce 3 může Rada prodloužit funkční období výkonného ředitele jednou a to nejvýše o dalších pět let.

5. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se na konci svého celkového funkčního období nesmí účastnit dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.

6. Zástupce nebo zástupci výkonného ředitele jsou jmenováni a odvoláváni v souladu s odstavcem 2, a sice po konzultaci s výkonným ředitelem, případně i nově zvoleným výkonným ředitelem. Funkční období zástupce výkonného ředitele je pětileté. Rada po konzultaci s výkonným ředitelem může funkční období prodloužit jednou nejvýše o dalších pět let."

109) Článek 130 se mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) oddělení pověřené vedením rejstříku;“

b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„f) jakýkoli jiný útvar nebo osoba, které za tím účelem určí výkonný ředitel.“

110) V článku 131 se odkaz na „články 36, 37 a 68“ nahrazuje odkazem na „články 36, 37, 68 a 74c“.

111) V čl. 132 se odstavec 2 mění takto:

a) třetí věta se nahrazuje tímto:

„Rozhodnutí týkající se nákladů nebo postupu přijímá jediný člen.“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví druhy rozhodnutí přijímané jediným členem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

112) Článek 133 se nahrazuje tímto:

„Článek 133

Oddělení pověřené vedením rejstříku

1. Oddělení pověřené vedením rejstříku přijímá rozhodnutí týkající se zápisů v rejstříku.

2. Oddělení rovněž vede seznam kvalifikovaných zástupců ve smyslu článku 93 odst. 2.

3. Rozhodnutí tohoto oddělení vydává jeden člen.“

113) Článek 134 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Zrušovací oddělení vydává rozhodnutí v souvislosti s:

a) návrhem na zrušení nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou;

b) žádostí o převedení ochranné známky EU podle článku 18.“;

b) v odstavci 2 se třetí věta nahrazuje tímto:

„Rozhodnutí týkající se nákladů nebo postupu, jak je stanoveno v aktech přijatých podle čl. 132 odst. 2, přijímá jediný člen.“

114) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 134a

Obecná pravomoc

Rozhodnutí podle tohoto nařízení, která nespadají do pravomoci průzkumových referentů, námitkového oddělení, zrušovacího oddělení nebo oddělení pověřeného vedením rejstříku, přijímá kterýkoliv úředník nebo útvar, který za tím účelem jmenuje výkonný ředitel.“

115) Článek 135 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Odvolací senáty rozhodují o odvoláních podaných proti rozhodnutím přijatým na základě článků 131 až 134a.“;

b) v odstavci 2 se slova „rozšířený senát“ nahrazují slovy „velký senát“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Při určování zvláštních případů, které spadají do rozhodovací pravomoci velkého senátu, je nutno přihlédnout k právní složitosti nebo významu věci nebo zvláštním okolnostem, které to odůvodňují. Velkému senátu mohou být tyto věci postoupeny:

a) orgánem odvolacích senátů uvedeným v čl. 136 odst. 4 písm. a) nebo

b) senátem, který věc projednává.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Velký senát rovněž vydává odůvodněná stanoviska v otázkách práva, které mu předloží výkonný ředitel podle čl. 128 odst. 4 písm. l).“;

e) v odstavci 5 se zrušuje poslední věta.

116) Článek 136 se nahrazuje tímto:

„Článek 136

Nezávislost členů odvolacích senátů

1. Prezident odvolacích senátů a předsedové jednotlivých senátů jsou jmenováni na období pěti let postupem podle článku 129 pro jmenování výkonného ředitele. Během tohoto období mohou být odvoláni z funkce pouze ze závažných důvodů, rozhodne-li o tom Soudní dvůr na návrh subjektu, který je jmenoval.

2. Funkční období prezidenta odvolacích senátů může být jednou prodlouženo o další pětileté období nebo do dosažení důchodového věku, pokud bude tohoto věku dosaženo v průběhu nového funkčního období, a to na základě kladného hodnocení jeho výsledků ze strany správní rady.

3. Funkční období předsedů jednotlivých senátů lze prodloužit o další pětiletá období nebo do dosažení důchodového věku, pokud bude tohoto věku dosaženo v průběhu nového funkčního období, a to na základě kladného hodnocení jejich výsledků ze strany správní rady a po konzultaci s prezidentem odvolacích senátů.

4. Prezident odvolacích senátů vykonává tyto řídící a organizační funkce:

a) předsedá prezidiu odvolacích senátů (dále jen ‚prezidium‘) příslušnému pro stanovení pravidel a organizaci práce senátů;

b) zajišťuje provádění rozhodnutí prezidia;

c) přiděluje věci senátům na základě objektivních kritérií určených prezidiem;

d) sděluje výkonnému řediteli požadavky na výdaje senátů za účelem sestavení předběžného soupisu výdajů.

Prezident odvolacích senátů předsedá velkému senátu.

5. Členové odvolacích senátů jsou jmenováni správní radou na období pěti let. Jejich funkční období lze prodloužit o další pětiletá období nebo do dosažení důchodového věku, pokud bude tohoto věku dosaženo v průběhu nového funkčního období, a to na základě kladného hodnocení jejich výsledků ze strany správní rady a po konzultaci s prezidentem odvolacích senátů.

6. Členové odvolacích senátů mohou být odvoláni z funkce pouze ze závažných důvodů, rozhodne-li o tom Soudní dvůr poté, co mu věc postoupí správní rada na doporučení prezidenta odvolacích senátů a po konzultaci s předsedou senátu, ke kterému daný člen přísluší.

7. Prezident odvolacích senátů a předsedové a členové odvolacích senátů jsou nezávislí. Ve svých rozhodnutích nejsou vázáni žádnými pokyny.

8. Rozhodnutí velkého senátu ve věcech odvolání nebo stanovisek k otázkám práva, jež mu předloží výkonný ředitel podle článku 135, jsou pro rozhodovací orgány úřadu uvedené v článku 130 závazná.

9. Prezidentem odvolacích senátů a předsedy a členy odvolacích senátů nemohou být průzkumoví referenti ani členové námitkových oddělení, oddělení pověřeného vedením rejstříku či zrušovacích oddělení.“

117) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 136a

Prezidium odvolacích senátů a velký senát

1. Prezidium je složeno z prezidenta odvolacích senátů, který mu předsedá, z předsedů senátů a členů senátů zvolených v jejich rámci pro každý kalendářní rok všemi členy senátů kromě prezidenta odvolacích senátů a předsedů senátů. Počet takto zvolených členů senátů tvoří čtvrtinu členů senátů kromě prezidenta odvolacích senátů a předsedů senátů, zaokrouhleno v případě potřeby směrem nahoru.

2. Velký senát uvedený v čl. 135 odst. 2 se skládá z devíti členů, mezi nimiž jsou prezident odvolacích senátů, předsedové senátů, zpravodaj určený před případným postoupením věci velkému senátu a členové vybraní na principu rotace ze seznamu obsahujícího jména všech členů odvolacích senátů kromě prezidenta odvolacích senátů a předsedů senátů.“

118) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 136b

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, jimiž se stanoví podrobnosti týkající se uspořádání odvolacích senátů, včetně zřízení a úlohy prezidia, složení velkého senátu a pravidla postupování věcí tomuto senátu, jakož i podmínky, za nichž rozhodnutí přijímá jediný člen v souladu s čl. 135 odst. 2 a 5.“

119) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 137a

Mediační středisko

1. Pro účely čl. 123b odst. 3 může úřad zřídit mediační středisko.

2. Každá fyzická nebo právnická osoba může dobrovolně využívat služby střediska s cílem dosáhnout prostřednictvím vzájemné dohody smírného urovnání sporů na základě tohoto nařízení nebo nařízení (ES) č. 6/2002.

3. Strany sporu využijí mediace na základě společné žádosti. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení příslušného poplatku. Výši poplatku stanoví výkonný ředitel v souladu s čl. 144 odst. 1.

4. V případě sporů, jež jsou předmětem probíhajícího řízení před námitkovým oddělením, zrušovacím oddělením nebo před odvolacím senátem úřadu, může být společný návrh na mediaci předložen kdykoli po podání námitek, návrhu na zrušení nebo návrhu na prohlášení neplatnosti nebo odvolání proti rozhodnutí námitkového nebo zrušovacího oddělení.

5. Dotčené řízení se pozastaví a běh lhůt s výjimkou lhůty pro úhradu příslušného poplatku se ode dne podání společné žádosti o mediaci přeruší. Běh uvedených lhůt pokračuje ode dne, kdy dojde k obnovení dotčeného řízení.

6. Strany sporu se vyzvou, aby ze seznamu uvedeného v odstavci 12 společně jmenovaly mediátora, který uvedl, že ovládá jazyk, v němž je dotčené mediační řízení vedeno. Pokud strany sporu nejmenují mediátora do dvaceti dní od obdržení výzvy, považuje se mediační řízení na neúspěšné.

7. Strany sporu se společně s mediátorem dohodnou na pravidlech mediace v dohodě o mediaci.

8. Mediátor uzavře mediační řízení, jakmile strany sporu dosáhnou dohody o urovnání, nebo jakmile jedna strana projeví přání mediační řízení ukončit, nebo jakmile mediátor zjistí, že strany sporu této dohody nedosáhly.

9. Neprodleně po uzavření mediačního řízení mediátor vyrozumí strany sporu a příslušný útvar úřadu.

10. Diskuse a jednání vedené v rámci mediačního řízení jsou důvěrné pro všechny osoby zapojené do mediace, zejména pak pro mediátora, strany sporu a jejich zástupce. Veškeré dokumenty a informace předložené během mediačního řízení se vedou odděleně od jakýchkoli jiných řízení vedených před úřadem a nejsou součástí spisu k těmto jiným řízením.

11. Mediační řízení je vedeno v jednom z úředních jazyků Unie, na němž se strany sporu dohodnou. Týká-li se mediační řízení sporů probíhajících před úřadem, je mediační řízení vedeno v jazyce řízení před úřadem, nedohodnou-li se strany sporu jinak.

12. Úřad sestaví seznam mediátorů, kteří strany sporu podporují při řešení sporů. Mediátoři musí být nezávislí a mít odpovídající dovednosti a zkušenosti. Seznam může zahrnovat jak mediátory, kteří jsou zaměstnanci úřadu, tak i mediátory, kteří zaměstnanci úřadu nejsou.

13. Mediátoři jsou při plnění svých úkolů nestranní a po svém jmenování oznámí jakýkoli skutečný nebo domnělý střet zájmů. Členové rozhodovacích útvarů úřadu uvedených v článku 130 se neúčastní mediačního řízení týkajícího se případu, v němž:

a) byli dříve jakkoli zapojeni do řízení, které se týká mediačního řízení;

b) mají na uvedeném řízení jakýkoli osobní zájem; nebo

c) se dříve řízení účastnili jako zástupci jedné ze stran.

14. Mediátoři se jako členové rozhodovacích útvarů úřadu uvedených v článku 130 neúčastní řízení, v němž se pokračuje po neúspěšném mediačním řízení.

15. Úřad může spolupracovat s dalšími uznávanými vnitrostátními nebo mezinárodními subjekty, které se zabývají mediací."

120) Článek 138 se nahrazuje tímto:

„Článek 138

Rozpočtový výbor

1. Rozpočtový výbor vykonává funkce stanovené v tomto oddílu.

2. Na rozpočtový výbor se použijí obdobně články 125, 126 a čl. 127 odst. 1 až 4 a odst. 5, pokud jde o volbu prezidenta a viceprezidenta, a čl. 127 odst. 6 a 7.

3. Rozpočtový výbor přijímá rozhodnutí absolutní většinou hlasů svých členů. Rozhodnutí, k jejichž přijetí je rozpočtový výbor zmocněn podle čl. 140 odst. 3 a článku 143, však vyžadují dvoutřetinovou většinu hlasů jeho členů. V obou případech má každý člen jeden hlas."

121) Článek 139 se nahrazuje tímto:

„Článek 139

Rozpočet

1. Návrh veškerých příjmů a výdajů úřadu se sestavuje pro každý rozpočtový rok a je zahrnut do rozpočtu úřadu. Rozpočtový rok odpovídá roku kalendářnímu.

2. Rozpočet je vyrovnaný co do příjmů a výdajů.

3. Aniž jsou dotčeny ostatní druhy příjmů, zahrnují příjmy úřadu výnos z poplatků vybíraných podle přílohy I tohoto nařízení, výnos z poplatků podle nařízení (ES) č. 6/2002, výnos z poplatků za mezinárodní zápis s určením Unie vybíraných podle Madridského protokolu a uvedených v článku 145 tohoto nařízení a jiné platby ve prospěch smluvních stran Madridského protokolu, výnos z poplatků za mezinárodní zápis s určením Unie vybíraných podle Ženevského aktu a uvedených v článku 106c nařízení (ES) č. 6/2002 a jiné platby ve prospěch smluvních stran Ženevského aktu, a případně i dotaci poskytovanou ze zvláštního okruhu oddílu Komise souhrnného rozpočtu Unie.

4. Každý rok úřad kompenzuje náklady vzniklé ústředním úřadům průmyslového vlastnictví členských států, Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví a jiným příslušným orgánům jmenovaným členským státem v důsledku zvláštních úkolů, které vykonávají jako funkční součásti systému ochranných známek EU v souvislosti s těmito službami a postupy:

a) námitková řízení a řízení o neplatnosti před ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví, jež se týkají ochranných známek EU;

b) poskytování informací o fungování systému ochranných známek EU prostřednictvím asistenční služby (helpdesk) a informačních středisek;

c) vymáhání práv z ochranných známek EU, včetně opatření přijatých podle čl. 9 odst. 4.

5. Celková kompenzace nákladů uvedených v odst. 4 odpovídá 5 % ročních příjmů úřadu. Aniž je dotčen třetí pododstavec tohoto odstavce, správní rada na návrh úřadu a po konzultaci s rozpočtovým výborem určí rozdělovací klíč na základě těchto spravedlivých, nestranných a náležitých ukazatelů:

a) roční počet přihlášek ochranné známky EU pocházejících od přihlašovatelů v každém členském státě;

b) roční počet přihlášek národní ochranné známky v každém členském státě;

c) roční počet námitek a návrhů na prohlášení neplatnosti podaných majiteli ochranných známek EU v každém členském státě;

d) roční počet případů řešených soudy pro ochranné známky EU určenými každým členským státem v souladu s článkem 95.

Za účelem doložení nákladů uvedených v odst. 4 písm. a) předloží členské státy úřadu do 31. března každého roku statistické údaje dokládající číselné údaje uvedené v prvním pododstavci písm. a) až d) tohoto odstavce za předchozí rok, jež jsou součástí návrhu předkládaného správní radě.

Z důvodů spravedlnosti se náklady vzniklé orgánům uvedeným v odst. 4) v každém členském státě považují za odpovídající nejméně 2 % celkové kompenzace podle tohoto odstavce.

6. Povinnost úřadu ke kompenzaci nákladů uvedených v odst. 4a vynaložených v daném roce se uplatní pouze tehdy, pokud v uvedeném roce nedojde k žádnému rozpočtovému schodku.

7. V případě rozpočtového přebytku a aniž je dotčen odstavec 10, může správní rada na návrh úřadu a po konzultaci s rozpočtovým výborem zvýšit procentní podíl uvedený v odst. 5 na nejvýše 10 % ročních příjmů úřadu.

8. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 až 7 a odstavec 10tohoto článku a články 123b a 123c, může rozpočtový výbor v případě významného přebytku vytvořeného během pěti po sobě následujících let na návrh úřadu a v souladu s ročním pracovním programem a víceletým strategickým programem uvedeným v čl. 124 odst. 1 písm. a) a b) rozhodnout dvoutřetinovou většinou o převodu přebytku vzniklého ode dne 23. března 2016 do rozpočtu Unie.

9. Úřad vypracuje dvakrát za rok zprávu o své finanční situaci určenou Evropskému parlamentu, Radě a Komisi, včetně finančních operací prováděných podle čl. 123c odst. 5 a 6 a čl. 139 odst. 5 a odst. 7. Na základě této zprávy Komise přezkoumá finanční situaci úřadu.

10. Úřad vytvoří rezervní fond pokrývající jeden rok provozních výdajů, aby byla zajištěna kontinuita jeho činností a plnění jeho úkolů.“

122) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 141a

Boj proti podvodům

1. V zájmu usnadnění boje proti podvodům, korupci a jakékoli jiné protiprávní činnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 (*) přistoupí úřad k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a s použitím vzoru uvedeného v příloze k této dohodě přijme vhodné předpisy, které se budou vztahovat na všechny zaměstnance úřadu.

2. Evropský účetní dvůr je oprávněn provádět formou kontroly dokumentů a kontroly na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od úřadu obdrželi finanční prostředky Unie.

3. V případě potřeby může úřad OLAF provádět šetření včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 (**) s cílem stanovit, zda v souvislosti s grantem nebo zakázkou financovanou úřadem nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 1, 2 a 3, obsahují dohody o spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu, které úřad uzavře nebo přijme, ustanovení, která Evropský účetní dvůr a úřad OLAF výslovně zmocňují k provádění těchto auditů nebo šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

5. Rozpočtový výbor přijímá strategii pro boj proti podvodům, která je přiměřená hrozícím rizikům a zohledňuje náklady a přínosy spojené s plánovanými opatřeními.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

(**) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).“

123) Článek 144 se nahrazuje tímto:

„Článek 144

Poplatky a platby a doba splatnosti

1. Výkonný ředitel stanoví výši plateb za jiné služby, než jsou služby uvedené v příloze I, které úřad poskytuje, jakož i výši plateb za Věstník ochranných známek Evropské unie, Úřední věstník úřadu a případné další publikace vydávané úřadem. Výše plateb se stanoví v eurech a zveřejní v Úředním věstníku úřadu. Výše žádné z plateb nepřesáhne úroveň, která je nezbytná k pokrytí nákladů na poskytování dané služby úřadem.

2. Poplatky a platby, jejichž doba splatnosti není stanovena tímto nařízením, jsou splatné ke dni obdržení žádosti o poskytnutí služby, u níž vzniká povinnost poplatek nebo platbu uhradit.

Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel rozhodnout, které služby podle prvního pododstavce nemají být závislé na zálohové platbě příslušných poplatků nebo plateb.“

124) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 144a

Placení poplatků a plateb

1. Poplatky a platby, které mají být zaplaceny úřadu, se hradí platbou nebo převodem na bankovní účet úřadu.

Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel stanovit, které konkrétní způsoby platby kromě těch uvedených v prvním pododstavci, zejména platby formou vkladů na běžné účty úřadu, mohou být použity.

Rozhodnutí přijatá podle druhého pododstavce se zveřejní v Úředním věstníku úřadu.

Veškeré platby, včetně jakéhokoli jiného způsobu platby podle druhého pododstavce, se provádějí v eurech.

2. Každá platba uvádí jméno plátce a obsahuje nezbytné údaje umožňující úřadu okamžitě poznat účel platby. Poskytnou se zejména tyto informace:

a) při platbě poplatku za přihlášku se uvede účel platby, tj. ‚poplatek za přihlášku';

b) při platbě poplatku za podání námitek se uvede spisová značka přihlášky a jméno přihlašovatele ochranné známky EU, proti jejímuž zápisu jsou podávány námitky, a účel platby, tj. ‚poplatek za podání námitek';

c) při platbě poplatku za návrh na zrušení a za návrh na prohlášení neplatnosti se uvede číslo zápisu a jméno majitele ochranné známky EU, proti níž je návrh namířen, a účel platby tj. ‚poplatek za návrh na zrušení' nebo ‚poplatek za návrh na prohlášení neplatnosti'.

3. Pokud nelze účel platby uvedený v odstavci 2 okamžitě poznat, vyzve úřad plátce, aby účel platby oznámil písemně ve lhůtě stanovené úřadem. Pokud plátce nevyhoví této výzvě v uvedené lhůtě, považuje se platba za neuskutečněnou. Zaplacená částka se vrátí.

Článek 144b

Den, kdy se platba považuje za uskutečněnou

1. V případech uvedených v čl. 144a odst. 1 prvním pododstavci se za den uskutečnění platby ve prospěch úřadu považuje den, kdy je částka platby nebo převodu skutečně zúčtována ve prospěch bankovního účtu úřadu.

2. Mohou-li se použít způsoby platby uvedené v čl. 144a odst. 1 druhém pododstavci, stanoví výkonný ředitel den, k němuž se příslušné platby považují za uskutečněné.

3. Pokud se podle odstavců 1 a 2 nepovažuje platba poplatků za uskutečněnou do uplynutí lhůty splatnosti, má se za to, že tato lhůta byla dodržena, pokud se úřadu prokáže, že plátce, který učinil platbu v členském státě ve lhůtě, v níž měla být uskutečněna, dal bance řádný příkaz k převodu platební částky a zaplatil příplatek ve výši 10 % příslušného poplatku nebo poplatků, nejvýše však 200 EUR. Příplatek se neplatí, pokud byl příslušný příkaz dán bance nejpozději deset dnů před uplynutím lhůty splatnosti.

4. Úřad může vyzvat plátce, aby prokázal, ke kterému dni byl dán příkaz bance uvedený v odstavci 3, a aby popřípadě na požádání zaplatil příslušný příplatek ve lhůtě stanovené úřadem. Pokud plátce této výzvě nevyhoví nebo pokud vyžadované prokázání je nedostatečně nebo požadovaný příplatek není zaplacen včas, považuje se lhůta splatnosti za nedodrženou.

Článek 144c

Nedostatečné platby a vrácení zanedbatelných částek

1. Lhůta splatnosti se v zásadě považuje za dodrženou pouze tehdy, je-li poplatek zaplacen v plné výši a včas. Pokud není poplatek zaplacen v plné výši, vrátí se částka, která byla zaplacena, po uplynutí lhůty splatnosti.

2. Úřad však může, lze-li tak učinit před uplynutím lhůty, dát plátci možnost zaplatit zbývající částku nebo, pokládá-li to za odůvodněné, prominout zbývající zanedbatelnou částku, aniž jsou dotčena práva plátce.

3. Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel upustit od vymáhání dlužné částky v případě, že je vymáhaná částka minimální nebo její vymožení příliš nejisté.

4. Přeplatek zaplacený při platbě poplatků nebo plateb se nevrací, pokud je částka zanedbatelná a dotčená strana o navrácení výslovně nepožádala.

Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel stanovit minimální částku, pod jejíž úrovní se přeplatek při platbě poplatků nebo plateb nevrací.

Rozhodnutí přijatá podle druhého pododstavce se zveřejňují v Úředním věstníku úřadu."

125) V článku 145 se slova „všechna jeho prováděcí nařízení" nahrazují slovy „akty přijaté na základě tohoto nařízení".

126) Článek 147 se mění takto:

a) v odstavci 1 se za první větu vkládá nová věta, která zní:

„Úřad informuje přihlašovatele, který podává mezinárodní přihlášku, o dni obdržení dokumentů tvořících mezinárodní přihlášku.";

b) odstavce 3 až 6 se nahrazují tímto:

„3. Je-li mezinárodní přihláška podána v jiném jazyce, než je jeden z jazyků přípustných podle Madridského protokolu pro podání mezinárodní přihlášky, může přihlašovatel poskytnout překlad seznamu výrobků nebo služeb a jakéhokoli dalšího textu, který tvoří součást mezinárodní přihlášky, do jazyka, v němž má být podle odstavce 2 mezinárodní přihláška doručena Mezinárodnímu úřadu. Pokud není k přihlášce takový překlad přiložen, zmocní přihlašovatel úřad, aby tento překlad do mezinárodní přihlášky zahrnul. Nebyl-li překlad zhotoven v průběhu řízení o zápisu přihlášky ochranné známky EU, na které je založena mezinárodní přihláška, úřad tento překlad bezodkladně zajistí.;

4. Podání mezinárodní přihlášky podléhá zaplacení poplatku úřadu. Má-li být mezinárodní zápis založen na ochranné známce EU, která teprve bude zapsána, je poplatek splatný ke dni zápisu ochranné známky EU. Přihláška není považována za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek. Nebyl-li poplatek zaplacen, sdělí to úřad odpovídajícím způsobem přihlašovateli. V případě elektronického podání může úřad zmocnit Mezinárodní úřad, aby vybíral poplatek jeho jménem.

5. Vyjde-li při přezkumu mezinárodní přihlášky najevo některý z následujících nedostatků, vyzve úřad přihlašovatele, aby nedostatky odstranil ve lhůtě, kterou stanoví:

a) mezinárodní přihláška nebyla podána na formuláři uvedeném v odstavci 1 a neobsahuje všechny údaje a informace požadované tímto formulářem;

b) seznam výrobků a služeb uvedený v mezinárodní přihlášce není obsažen v seznamu výrobků a služeb v základní přihlášce ochranné známky EU nebo v základní ochranné známce EU;

c) známka, která je předmětem mezinárodní přihlášky, není totožná se známkou obsaženou v základní přihlášce ochranné známky EU nebo se základní ochrannou známkou EU;

d) veškeré údaje v mezinárodní přihlášce týkající se známky, s výjimkou oznámení vzdání se práv k prvkům, které nemají rozlišovací způsobilost nebo požadavku na barevné provedení, nejsou uvedeny ani v základní přihlášce ochranné známky EU nebo v základní ochranné známce EU;

e) je-li v mezinárodní přihlášce požadována barva jako rozlišovací znak známky, ale základní přihláška ochranné známky EU nebo základní ochranná známka EU není ve stejné barvě nebo barvách; nebo

f) podle údajů vyplněných na mezinárodním formuláři není přihlašovatel v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem ii) Madridského protokolu způsobilý podat mezinárodní přihlášku prostřednictvím úřadu.

6. Nezmocnil-li přihlašovatel úřad, aby zahrnul do přihlášky překlad, jak je stanoveno v odstavci 3, nebo pokud není jasné, na kterém seznamu výrobků a služeb má být mezinárodní přihláška založena, vyzve úřad přihlašovatele, aby sdělil požadované údaje ve lhůtě, kterou mu stanoví."

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„7. Nejsou-li nedostatky podle odstavce 5 odstraněny nebo údaje požadované podle odstavce 6 doplněny ve lhůtě stanovené úřadem, odmítne úřad předání mezinárodní přihlášky Mezinárodnímu úřadu.

8. Úřad předá mezinárodní přihlášku Mezinárodnímu úřadu spolu s potvrzením stanoveným v čl. 3 odst. 1 Madridského protokolu, jakmile mezinárodní přihláška splňuje požadavky stanovené v tomto článku, v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 9 tohoto článku a v článku 146 tohoto nařízení.

9. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví přesný formulář, včetně prvků, které mají být použity pro podání mezinárodní přihlášky podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2."

127) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 148a

Oznámení o neplatnosti základní přihlášky nebo zápisu

1. Ve lhůtě pěti let ode dne mezinárodního zápisu oznámí úřad Mezinárodnímu úřadu veškeré skutečnosti a rozhodnutí týkající se platnosti přihlášky ochranné známky EU nebo zápisu ochranné známky EU, na které byl mezinárodní zápis založen.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví jednotlivé skutečnosti a rozhodnutí, jež podléhají oznamovací povinnosti podle čl. 6 odst. 3 Madridského protokolu, jakož i rozhodný časový okamžik těchto oznámení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2 tohoto nařízení."

128) Článek 149 se nahrazuje tímto:

„Článek 149

Žádost o územní rozšíření ochrany následně po mezinárodním zápisu

1. Žádost o územní rozšíření ochrany vznesená následně po uskutečnění mezinárodního zápisu podle čl. 3b odst. 2 Madridského protokolu může být podána prostřednictvím úřadu. Žádost se podává v jazyce, v němž byla podána mezinárodní přihláška podle článku 147 tohoto nařízení. Obsahuje údaje dokládající oprávnění učinit vyznačení v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem ii) a čl. 3b odst. 2 Madridského protokolu. Úřad informuje přihlašovatele, který žádá o územní rozšíření ochrany, o dni, kdy obdržel žádost o územní rozšíření ochrany.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti žádosti o územní rozšíření ochrany uvedenou v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.

3. Pokud žádost o územní rozšíření ochrany předložená po uskutečnění mezinárodního zápisu nevyhovuje požadavkům stanoveným v odstavci 1 a v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 2, vyzve úřad přihlašovatele, aby zjištěné nedostatky v úřadem stanovené lhůtě odstranil. Nejsou-li nedostatky v úřadem stanovené lhůtě odstraněny, úřad odmítne předat tuto žádost Mezinárodnímu úřadu. Úřad nesmí odmítnout předat žádost Mezinárodnímu úřadu dříve, než dostal přihlašovatel příležitost napravit případné nedostatky zjištěné v žádosti.

4. Úřad předá žádost o územní rozšíření ochrany učiněnou následně po uskutečnění mezinárodního zápisu Mezinárodnímu úřadu, jakmile jsou splněny požadavky uvedené v odstavci 3.“

129) Článek 153 se nahrazuje tímto:

„Článek 153

Seniorita uplatňovaná v mezinárodní přihlášce

1. Přihlašovatel mezinárodního zápisu s vyznačením Unie může v mezinárodní přihlášce uplatnit nárok na senioritu starší ochranné známky zapsané v některém členském státě, včetně ochranné známky zapsané pro území Beneluxu, nebo starší ochranné známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinkem pro některý členský stát, jak je stanoveno v článku 34.

2. Podpůrné doklady k nároku na senioritu, stanovené v prováděcím aktu přijatém podle čl. 34 odst. 5, se předloží do tří měsíců ode dne, kdy Mezinárodní úřad oznámí mezinárodní zápis úřadu. Použije se přitom čl. 34 odst. 6.

3. Má-li majitel mezinárodního zápisu povinnost být zastoupen v řízení před úřadem podle čl. 92 odst. 2, sdělí úřadu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku písemně jmenování zástupce ve smyslu čl. 93 odst. 1.

4. Zjistí-li úřad, že nárok na senioritu podle odstavce 1 tohoto článku není v souladu s článkem 34 nebo nesplňuje ostatní požadavky stanovené v tomto článku, vyzve přihlašovatele, aby tyto nedostatky odstranil. Nejsou-li požadavky uvedené v první větě splněny ve lhůtě stanovené úřadem, právo seniority ve vztahu k tomuto mezinárodnímu zápisu zaniká. Týkají-li se dotčené nedostatky pouze některých výrobků a služeb, zaniká právo seniority, pouze pokud jde o tyto výrobky a služby.

5. Úřad informuje Mezinárodní úřad o každém prohlášení o zániku práva seniority podle odstavce 4. Také informuje Mezinárodní úřad o každém odnětí nebo omezení nároku na senioritu.

6. Článek 34 odst. 4 se použije, není-li právo seniority prohlášeno za zaniklé podle odstavce 4 tohoto článku.“

130) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 153a

Seniorita uplatňovaná před úřadem

1. Majitel mezinárodního zápisu s vyznačením Unie může, počínaje dnem zveřejnění účinků uvedeného zápisu podle čl. 152 odst. 2, uplatnit u úřadu nárok na senioritu starší ochranné známky zapsané v některém členském státě, včetně ochranné známky zapsané pro území Beneluxu, nebo starší ochranné známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinkem pro některý členský stát, jak je stanoveno v článku 35.

2. Je-li nárok na senioritu uplatněn přede dnem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, má se za to, že nárok na senioritu byl u úřadu uplatněn k danému dni.

3. Nárok na senioritu podle odstavce 1 musí splňovat požadavky uvedené v článku 35 a obsahovat informace, které umožní jeho přezkum podle těchto požadavků.

4. Pokud požadavky, kterými se řídí uplatňování seniority podle odstavce 3 a které jsou upřesněny v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 6, nejsou splněny, vyzve úřad majitele mezinárodního zápisu, aby tyto nedostatky odstranil. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad nárok zamítne.

5. Pokud úřad nárok na senioritu přijal, nebo pokud byl tento nárok vzat zpět či zrušen úřadem, úřad o tom vyrozumí Mezinárodní úřad.

6. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví podrobný obsah nároku na senioritu podle odstavce 1 tohoto článku a uvede podrobnosti ohledně informací, které mají být oznámeny podle odstavce 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

131) Článek 154 se nahrazuje tímto:

„Článek 154

Vyznačení výrobků a služeb a přezkum absolutních důvodů zamítnutí

1. Mezinárodní zápisy s vyznačením Unie podléhají přezkumu z hlediska jejich souladu s čl. 28 odst. 2 až 4 a z hlediska absolutních důvodů zamítnutí stejným způsobem jako přihlášky ochranných známek EU.

2. Je-li mezinárodní zápis s vyznačením Unie shledán nezpůsobilým podle čl. 28 odst. 4 nebo čl. 37 odst. 1 tohoto nařízení pro ochranu všech výrobků a služeb nebo části výrobků a služeb, pro něž byl Mezinárodním úřadem proveden, vydá úřad z moci úřední prozatímní oznámení o odmítnutí v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2 Madridského protokolu, určené Mezinárodnímu úřadu.

3. Má-li majitel mezinárodního zápisu povinnost být zastoupen v řízení před úřadem podle čl. 92 odst. 2, obsahuje oznámení uvedené v odstavci 2 tohoto článku výzvu ke jmenování zástupce ve smyslu čl. 93 odst. 1.

4. Oznámení o prozatímním odmítnutí obsahuje odůvodnění, z něhož vychází, a stanoví lhůtu, ve které majitel mezinárodního zápisu může předložit své vyjádření a případně jmenuje zástupce. Lhůta začíná běžet dnem vydání prozatímního odmítnutí úřadem.

5. Pokud úřad zjistí, že mezinárodní přihláška s vyznačením Unie neobsahuje údaj o druhém jazyku podle článku 161b tohoto nařízení, vydá moci úřední prozatímní oznámení o odmítnutí, v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2 Madridského protokolu, určené Mezinárodnímu úřadu.

6. Pokud majitel mezinárodního zápisu neodstraní důvod odmítnutí ochrany ve stanovené lhůtě nebo případně nejmenuje zástupce nebo neurčí druhý jazyk, úřad zamítne ochranu všech nebo části výrobků a služeb, pro které je učiněn mezinárodní zápis. Odmítnutí ochrany nahrazuje zamítnutí přihlášky ochranné známky EU. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání v souladu s články 58 až 65.

7. Pokud úřad k začátku lhůty pro podání námitek uvedené v čl. 156 odst. 2 nevydá prozatímní oznámení o odmítnutí z moci úřední podle odstavce 2 tohoto článku, vydá prohlášení o udělení ochrany Mezinárodnímu úřadu a uvede, že průzkum absolutních důvodů zamítnutí podle článku 37 nařízení byl dokončen, ale mezinárodní zápis je stále předmětem námitek nebo vyjádření třetích stran. Tímto předběžným prohlášením není dotčeno právo úřadu na znovuzahájení průzkumu absolutních důvodů zamítnutí z moci úřední, které lze uplatnit do vydání konečného rozhodnutí o udělení ochrany.

8. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti oznámení o prozatímním odmítnutí ochrany z moci úřední, jež má být zasláno Mezinárodnímu úřadu, a závěrečného sdělení, jež má být zasláno Mezinárodnímu úřadu ohledně konečného udělení nebo zamítnutí ochrany. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

132) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 154a

Kolektivní a certifikační ochranné známky

1. Je-li mezinárodní zápis založen na základní přihlášce nebo základním zápisu kolektivní ochranné známky, certifikační ochranné známky nebo garanční ochranné známky, nakládá se s mezinárodním zápisem s vyznačením Unie jako s kolektivní ochrannou známkou EU nebo případně certifikační ochrannou známkou EU.

2. Majitel mezinárodního zápisu předloží pravidla, kterými se řídí užívání ochranné známky, jak je stanoveno v článcích 67 a 74b, přímo úřadu do dvou měsíců ode dne, kdy Mezinárodní úřad oznámí mezinárodní zápis úřadu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s čl. 163a, kterými stanoví podrobnosti postupu týkajícího se mezinárodních zápisů založených na základní přihlášce nebo na základním zápisu kolektivní ochranné známky, certifikační ochranné známky nebo garanční ochranné známky.“

133) Článek 155 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují slova, která zní:

„za předpokladu, že žádost o rešeršní zprávu podle čl. 38 odst. 1 je k úřadu podána ve lhůtě jednoho měsíce ode dne oznámení.“;

b) v odstavci 2 se doplňují slova, která zní:

„za předpokladu, že žádost o rešeršní zprávu podle čl. 38 odst. 2 je k úřadu podána ve lhůtě jednoho měsíce ode dne oznámení a ve stejné lhůtě je uhrazen poplatek za rešerši.“;

c) v odstavci 4 se doplňuje nová věta, která zní:

„Uvedené ustanovení se použije bez ohledu na to, zda majitel mezinárodního zápisu požádal o to, aby mu byla rešeršní zpráva EU zaslána, ledaže majitel staršího zápisu nebo přihlášky požádal o to, aby mu takové oznámení nebylo zasláno.“

134) Článek 156 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Námitky se podávají ve lhůtě tří měsíců, která začíná běžet uplynutím jednoho měsíce ode dne zveřejnění podle čl. 152 odst. 1. Námitky se považují za řádně podané až po zaplacení poplatku za podání námitek.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163a, v nichž stanoví postup pro podávání a přezkum námitek, včetně příslušných oznámení Mezinárodnímu úřadu.“

135) V článku 158 se doplňují odstavce, které znějí:

„3. Pokud byly podle článku 57 nebo článku 100 tohoto nařízení a tohoto článku účinky mezinárodního zápisu s vyznačením Unie prohlášeny za neplatné na základě pravomocného rozhodnutí, oznámí to úřad Mezinárodnímu úřadu podle čl. 5 odst. 6 Madridského protokolu.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti oznámení, jež má být podle odstavce 3 tohoto článku učiněno Mezinárodnímu úřadu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

136) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 158a

Právní účinky zápisu převodů

Záznam o změně ve vlastnictví mezinárodního zápisu v mezinárodním rejstříku má stejný účinek jako zápis o převodu v rejstříku podle článku 17.

Článek 158b

Právní účinek zápisu licencí a dalších práv

Záznam o licenci nebo omezení dispozičního práva majitele ve vztahu k mezinárodnímu zápisu v mezinárodním rejstříku má stejný účinek jako zápis věcného práva, vykonávacího řízení, úpadkového řízení nebo licence, v rejstříku podle článků 19, 20, 21 a 22.

Článek 158c

Přezkum požadavků na zápis převodů, licencí nebo omezení dispozičního práva majitele

Úřad předá Mezinárodnímu úřadu žádosti o zápis změny vlastnictví, licence nebo omezení dispozičního práva majitele, změny nebo zrušení licence nebo zrušení omezení dispozičního práva majitele, které mu byly předloženy, pokud je k takové žádosti přiložen vhodný důkaz o daném převodu, licenci nebo omezení dispozičního práva nebo důkaz o tom, že licence již neexistuje nebo že byla pozměněna nebo že omezení dispozičního práva majitele bylo zrušeno.“

137) Článek 159 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) vyznačení členského státu, který je smluvní stranou Madridského protokolu, za předpokladu, že ke dni žádosti o převod bylo možné podle Madridského protokolu vyznačit uvedený členský stát přímo. Použijí se články 112, 113 a 114 tohoto nařízení.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. přihlášce národní ochranné známky nebo vyznačení členského státu, který je smluvní stranou Madridského protokolu, v důsledku převodu vyznačení Unie prostřednictvím mezinárodního zápisu, je přiznáno ve vztahu k dotčenému členskému státu datum mezinárodního zápisu podle čl. 3 odst. 4 Madridského protokolu, nebo datum územního rozšíření na Unii podle čl. 3b odst. 2 Madridského protokolu, bylo-li rozšíření provedeno až následně po mezinárodním zápisu, nebo datum vzniku práva přednosti uvedeného zápisu, a případně seniorita ochranné známky uvedeného státu uplatňovaná podle článku 153 tohoto nařízení.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Žádost o převod mezinárodního zápisu s vyznačením Unie na přihlášku národní ochranné známky musí obsahovat informace a údaje uvedené v čl. 113 odst. 1.

5. Je-li o převod požádáno podle tohoto článku a čl. 112 odst. 5 tohoto nařízení v návaznosti na neobnovení mezinárodního zápisu, musí žádost uvedená v odstavci 4 tohoto článku obsahovat zmínku v tomto smyslu a datum, k němuž skončila platnost ochrany. Tříměsíční lhůta stanovená v čl. 112 odst. 5 tohoto nařízení počíná běžet dnem následujícím po posledním dni, ve kterém může být ještě učiněna obnova podle čl. 7 odst. 4 Madridského protokolu.

6. Článek 113 odst. 3 a 5 se použije obdobně na žádost o převod uvedenou v odstavci 4 tohoto článku.

7. Žádost o převod mezinárodního zápisu s vyznačením Unie na vyznačení členského státu, který je smluvní stranou Madridského protokolu, musí obsahovat informace a údaje uvedené v odstavcích 4 a 5.

8. Článek 113 odst. 3 se použije obdobně na žádost o převod uvedenou v odstavci 7 tohoto článku. Úřad také zamítne žádost o převod, pokud nebyly splněny podmínky pro vyznačení členského státu, který je stranou Madridského protokolu nebo Madridské dohody, ani ke dni vyznačení Unie, ani ke dni, kdy byla žádost o převod u úřadu podána nebo kdy se podle čl. 113 odst. 1 poslední věty za podanou u úřadu považuje.

9. Splňuje-li žádost o převod podle odstavce 7 požadavky tohoto nařízení a pravidla podle tohoto nařízení přijatá, předá ji úřad neprodleně Mezinárodnímu úřadu. Úřad informuje majitele mezinárodního zápisu o dni předání.

10. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:

a) náležitosti žádostí o převod uvedených v odstavcích 4 a 7;

b) náležitosti zveřejnění žádostí o převod podle odstavce 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

138) V článku 161 se doplňují odstavce, které znějí:

„3. Aby byla přihláška ochranné známky EU považována za přeměnu mezinárodního zápisu, který byl vymazán na žádost úřadu původu Mezinárodním úřadem podle článku 9d Madridského protokolu, musí tato přihláška obsahovat zmínku v tomto smyslu. Tato zmínka musí být učiněna při podání přihlášky.

4. Shledá-li úřad při průzkumu přihlášky podle čl. 36 odst. 1 písm. b), že nebyla podána do tří měsíců ode dne, kdy byl mezinárodní zápis vymazán Mezinárodním úřadem, nebo že výrobky a služby, pro něž má být ochranná známka EU zapsána, nejsou obsaženy v seznamu výrobků a služeb, pro které byl mezinárodní zápis zapsán pro Unii, vyzve úřad přihlašovatele, aby tyto nedostatky odstranil.

5. Nejsou-li nedostatky uvedené v odstavci 4 odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, právo na datum mezinárodního zápisu nebo na datum územního rozšíření a případně na datum vzniku práva přednosti mezinárodního zápisu zaniká.

6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti žádosti o přeměnu podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 163 odst. 2.“

139) Vkládají se články, které znějí:

„Článek 161a

Komunikace s Mezinárodním úřadem

Komunikace s Mezinárodním úřadem probíhá způsobem a ve formátu dohodnutém mezi Mezinárodním úřadem a úřadem, a to nejlépe elektronickou cestou. Veškeré odkazy na formuláře se považují za odkazy zahrnující formuláře dostupné v elektronické podobě.

Článek 161b

Použití jazyků

Pro účely uplatňování tohoto nařízení a pravidel přijatých podle tohoto nařízení na mezinárodní zápisy s vyznačením Unie je jazykem podání mezinárodní přihlášky jazyk řízení ve smyslu čl. 119 odst. 4 a druhým jazykem uvedeným v mezinárodní přihlášce je druhý jazyk ve smyslu čl. 119 odst. 3.“

140) Článek 162 se zrušuje.

141) Článek 163 se nahrazuje tímto:

„Článek 163

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor pro prováděcí pravidla. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

142) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 163a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Přenesení pravomoci uvedené v článku 42a, čl. 43 odst. 3, článcích 57a a 65a, čl. 77 odst. 4, čl. 78 odst. 6, čl. 79 odst. 5, čl. 79b odst. 2, čl. 79c odst. 5, čl. 80 odst. 3, čl. 82a odst. 3, článcích 93a a 136b, čl. 154a odst. 3 a čl. 156 odst. 4 se svěřuje Komisi na dobu neurčitou počínaje 23. březnem 2016. Je obzvláště důležité, aby Komise před přijetím těchto aktů v přenesené pravomoci postupovala v souladu s obvyklou praxí a vedla konzultace s odborníky, včetně odborníků z členských států.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v odstavci 2 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 42a, čl. 43 odst. 3, článků 57a a 65a, čl. 77 odst. 4, čl. 78 odst. 6, čl. 79 odst. 5, čl. 79b odst. 2, čl. 79c odst. 5, čl. 80 odst. 3, čl. 82a odst. 3, článků 93a a 136b, čl. 154a odst. 3 a čl. 156 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

143) Článek 164 se zrušuje.

144) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 165a

Hodnocení a přezkum

1. Do 24. března 2021 a následně každých pět let Komise vyhodnotí provádění tohoto nařízení.

2. Hodnocení přezkoumá právní rámec pro spolupráci mezi úřadem a ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřadem Beneluxu pro ochranu duševního vlastnictví, se zvláštním důrazem na mechanismus financování. Hodnocení dále posoudí dopad, účinnost a účelnost úřadu a jeho pracovních postupů. Zejména se pak bude hodnocení zabývat případnou potřebou upravit mandát úřadu a finančními dopady jakékoli takové úpravy.

3. Komise předá hodnotící zprávu spolu se závěry z ní vyvozenými Evropskému parlamentu, Radě a správní radě. Závěry hodnocení se zveřejní.

4. Součástí každého druhého hodnocení bude posouzení výsledků, kterých úřad s ohledem na své cíle, mandát a úkoly dosáhl.“

(145) Vkládá se příloha uvedená v příloze I tohoto nařízení.

Článek 2

Nařízení (ES) č. 2868/95 se mění takto:

1) V pravidle 1 se zrušuje odstavec 3.

2) Pravidlo 2 se zrušuje

3) Pravidlo 4 se zrušuje.

4) Pravidlo 5 se zrušuje.

5) Pravidlo 5a se zrušuje.

6) V pravidle 9 se odstavec 3 mění takto:

a) v písmenu a) se slova „v pravidlech 1, 2 a 3“ nahrazují slovy „v pravidlech 1, a 3 a v článku 28 nařízení“;

b) v písmenu b) se slova „podle pravidla 4 písm. b)“ nahrazují slovy „podle čl. 26 odst. 2 nařízení“.

7) V pravidle 11 se zrušuje odstavec 2.

8) V pravidle 12 se zrušuje písmeno k).

9) Hlava IV se zrušuje.

10) V pravidle 62 odst. 2 se slova „usazeni ve Společenství“ nahrazují slovy „usazeni v Evropském hospodářském prostoru“.

11) V pravidle 71 odst. 1 se slova „usazen ve Společenství“ nahrazují slovy „usazen v Evropském hospodářském prostoru“.

12) V pravidle 76 se zrušuje odstavec 2.

13) Pravidlo 78 se mění takto:

a) v odst. 2 písm. c) se slova „ve Společenství“ nahrazují slovy „v Evropském hospodářském prostoru“.

b) v odst. 2 písm. b) a v odstavci 3 se slova „členského státu“ nahrazují slovy „členského státu Evropského hospodářského prostoru“ a v odstavci 5 se slova „členských států“ nahrazují slovy „členských států Evropského hospodářského prostoru“.

14) Pravidlo 84 se zrušuje.

15) Pravidlo 87 se zrušuje.

16) V hlavě XI se zrušuje část K.

17) V pravidle 112 se zrušuje odstavec 2.

Článek 3

Nařízení (ES) č. 2869/95 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na nařízení (ES) č. 207/2009 v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze II.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 23. března 2016.

V článku 1se body 8, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, bod 26 v rozsahu, v jakém se týká čl. 26 odst. 1 písm. d) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 29, bod 30 v rozsahu, v jakém se týká čl. 30 odst. 1 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 31 v rozsahu, v jakém se týká čl. 33 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 32 v rozsahu, v jakém se týká čl. 34 odst. 1a, 4 a 6 nařízení (ES) č. 207/2009, body 33 a 34, bod 35 v rozsahu, v jakém se týká čl. 37 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 37 v rozsahu, v jakém se týká čl. 39 odst. 1 druhé věty a odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 43 v rozsahu, v jakém se týká čl. 44 odst. 2, 3, 4a a 8 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 46 v rozsahu, v jakém se týká čl. 48 odst. 5 třetí věty nařízení (ES) č. 207/2009, bod 47 v rozsahu, v jakém se týká čl. 48a odst. 1

prvního pododstavce a odst. 2 až 5 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 48 v rozsahu, v jakém se týká čl. 49 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 49 v rozsahu, v jakém se týká čl. 50 odst. 2, 3 a 4 nařízení (ES) č. 207/2009, body 61, 62 a 63, bod 64 v rozsahu, v jakém se týká čl. 67odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 67 s výjimkou čl. 74b odst. 3, bod 68, bod 71 v rozsahu, v jakém se týká čl. 78 odst. 3 a 5 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 72 v rozsahu, v jakém se týká čl. 79 odst. 1 až 4 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 73, s výjimkou čl. 79b odst. 2 a čl. 79c odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 74 v rozsahu, v jakém se týká čl. 80 odst. 1, 2 a 4 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 75 v rozsahu, v jakém se týká čl. 82 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 76 v rozsahu, v jakém se týká čl. 82a odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 207/2009, body 77, 78 v rozsahu, v jakém se týká čl. 85 odst. 1, 6 a 7 nařízení (ES) č. 207/2009, bod, bod 80 v rozsahu, v jakém se týká čl. 87 odst. 2 písm. m) a odst. 3 písm. y) nařízení (ES) č. 207/2009, bod 84 v rozsahu, v jakém se týká čl. 89 odst. 1, 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 97 s výjimkou čl. 113 odst. 6 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 98, bod 102 v rozsahu, v jakém se týká čl. 119 odst. 5, 5a, 6, 8 a 9 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 103, bod 108 v rozsahu, v jakém se týká čl. 128 odst. 4 písm. o) nařízení (ES) č. 207/2009, bod 111 v rozsahu, v jakém se týká čl. 132 odst. 2 třetí věty nařízení (ES) č. 207/2009, body 113 a 125, bod 126 v rozsahu, v jakém se týká čl. 147 odst. 1 a odst. 3 až 8 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 127 v rozsahu, v jakém se týká čl. 148a odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 128 v rozsahu, v jakém se týká čl. 149 odst. 1, 3 a 4 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 129 v rozsahu, v jakém se týká článku 153 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 130 v rozsahu, v jakém se týká čl. 153a odst. 1 až 5 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 132, bod 135 v rozsahu, v jakém se týká čl. 158 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 136, bod 137 v rozsahu, v jakém se týká čl. 159 odst. 4 až 9 nařízení (ES) č. 207/2009, bod 138 v rozsahu, v jakém se týká čl. 161 odst. 3 až 5 nařízení (ES) č. 207/2009, a bod 139 použijí ode dne 1. října 2016.

Článek 1 bod 108 tohoto nařízení v rozsahu, v jakém se týká čl. 124 odst. 1 písm. f) a čl. 124 odst. 4 písm. n) nařízení (ES) č. 207/2009, se použije ode dne vstupu rozhodnutí uvedeného v čl. 124 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 v platnost nebo po uplynutí 12 měsíců ode dne uvedeného v druhém pododstavci 1 tohoto článku podle toho, co nastane dříve. Až do uvedeného data vykonává pravomoci uvedené v čl. 124 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 207/2009 výkonný ředitel.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2015.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	N. SCHMIT

PŘÍLOHA I

Vkládá se příloha, která zní:

„PŘÍLOHA -I

VÝŠE POPLATKŮ

A. Poplatky hrazené úřadu podle tohoto nařízení jsou stanoveny takto (v EUR):

1. základní poplatek za přihlášku individuální ochranné známky EU (čl. 26 odst. 2):

   1 000 EUR;

2. základní poplatek za přihlášku individuální ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 26 odst. 2):

   850 EUR;

3. poplatek za druhou třídu výrobků a služeb pro individuální ochrannou známku EU (čl. 26 odst. 2):

   50 EUR;

4. poplatek za každou další třídu výrobků a služeb převyšující dvě třídy pro individuální ochrannou známku EU (čl. 26 odst. 2):

   150 EUR;

5. základní poplatek za přihlášku kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU (čl. 26 odst. 2 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

   1 800 EUR;

6. základní poplatek za přihlášku kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 26 odst. 2 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

   1 500 EUR;

7. poplatek za druhou třídu výrobků a služeb pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU: (čl. 26 odst. 2 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

   50 EUR;

8. poplatek za každou další třídu výrobků a služeb převyšující dvě třídy pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU (čl. 26 odst. 2 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

   150 EUR;

9. poplatek za rešerši přihlášky ochranné známky EU (čl. 38 odst. 2) nebo mezinárodního zápisu s vyznačením Unie (čl. 38 odst. 2 a čl. 155 odst. 2): 12 EUR, vynásobený počtem ústředních úřadů průmyslového vlastnictví uvedených v čl. 38 odst. 2; tuto částku a její následné změny úřad zveřejní v Úředním věstníku úřadu;

10. poplatek za podání námitek (čl. 41 odst. 3):

    320 EUR;

11. základní poplatek za obnovu individuální ochranné známky EU (čl. 47 odst. 3):

    1 000 EUR;

12. základní poplatek za obnovu individuální ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 47 odst. 3):

    850 EUR;

13. poplatek za obnovu druhé třídy výrobků a služeb pro individuální ochrannou známku EU (čl. 47 odst. 3):

    50 EUR;

14. poplatek za obnovu každé další třídy výrobků a služeb převyšující dvě třídy pro individuální ochrannou známku EU (čl. 47 odst. 3):

    150 EUR;

15. základní poplatek za obnovu kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU (čl. 47 odst. 3 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

    1 800 EUR;

16. základní poplatek za obnovu kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 47 odst. 3 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

    1 500 EUR;

17. poplatek za obnovu druhé třídy výrobků a služeb pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU (čl. 47 odst. 3 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

    50 EUR;

18. poplatek za obnovu každé další třídy výrobků a služeb převyšující dvě třídy pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU (čl. 47 odst. 3 a čl. 66 odst. 3 nebo čl. 74a odst. 3):

    150 EUR;

19. příplatek za pozdní úhradu poplatku za obnovu zápisu či za pozdní podání žádosti o obnovu zápisu (čl. 47 odst. 3): 25 % ze zpožděného poplatku za obnovu, nejvýše však 1 500 EUR;

20. poplatek za návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti (čl. 56 odst. 2):

    630 EUR;

21. poplatek za odvolání (čl. 60 odst. 1):

    720 EUR;

22. poplatek za žádost o navrácení do původního stavu (čl. 81 odst. 3):

    200 EUR;

23. poplatek za žádost o převod přihlášky ochranné známky EU nebo ochranné známky EU (čl. 113 odst. 1, rovněž ve spojení s čl. 159 odst. 1):

    a) na přihlášku národní ochranné známky,

    b) na vyznačení členských států podle Madridského protokolu:

       200 EUR;

24. poplatek za pokračování v řízení (čl. 82 odst. 1):

    400 EUR;

25. poplatek za žádost o rozdělení zapsané ochranné známky EU (čl. 49 odst. 4) nebo přihlášky ochranné známky EU (čl. 44 odst. 4):

    250 EUR;

26. poplatek za žádost o zápis licence nebo jiného práva k zapsané ochranné známce EU (před 1. říjnem 2017, pravidlo 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 2868/95 a od tohoto dne čl. 22a odst. 2) nebo k přihlášce ochranné známky EU (před 1. říjnem 2017 pravidlo 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 2868/95 a od tohoto dne čl. 22a odst. 2):

    a) udělení licence

    b) převod licence

    c) vznik věcného práva

    d) převod věcného práva

    e) nucený výkon práva

    200 EUR za zápis, ale v případě podání několika žádostí v téže přihlášce nebo současně nesmí celková částka přesáhnout 1 000 EUR;

27. poplatek za výmaz zápisu licence nebo jiného práva (před 1. říjnem 2017 pravidlo 35 odst. 3 nařízení (ES) č. 2868/95 a od tohoto dne čl. 24a odst. 3): 200 EUR za výmaz, ale v případě podání několika žádostí v téže přihlášce nebo současně nesmí celková částka přesáhnout 1 000 EUR;

28. poplatek za změnu zapsané ochranné známky EU (čl. 48 odst. 4):

    200 EUR;

29. poplatek za vyhotovení kopie přihlášky ochranné známky EU (čl. 88 odst. 7), kopie osvědčení o zápisu (čl. 45 odst. 2), či výpisu z rejstříku (čl. 87 odst. 7):

    a) neověřená kopie či výpis:

    10 EUR

    b) ověřená kopie či výpis:

    30 EUR;

30. poplatek za nahlédnutí do spisu (čl. 88 odst. 6):

    30 EUR;

31. poplatek za vyhotovení kopie dokumentů ze spisu (čl. 88 odst. 7):

    a) neověřená kopie:

    10 EUR

    b) ověřená kopie:

    30 EUR

    navíc za každou stránku nad deset stránek

    1 EUR;

32. poplatek za sdělení údajů obsažených ve spisu (čl. 88 odst. 9):

    10 EUR;

33. poplatek za prověření výše nákladů řízení, které mají být uhrazeny (před 1. říjnem 2017 čl. 94 odst. 4 nařízení (ES) č. 2868/95 a od tohoto data čl. 85 odst. 7):

    100 EUR;

34. poplatek za podání mezinárodní přihlášky u úřadu (před 1. říjnem 2017 čl. 147 odst. 5 nařízení (ES) č. 2868/95 a od tohoto data čl. 147 odst. 4):

    300 EUR;

B. Poplatky hrazené Mezinárodnímu úřadu

I. Individuální poplatek za mezinárodní zápis s vyznačením Unie

1. Přihlašovatel mezinárodního zápisu s vyznačením Unie je povinen podle čl. 8 odst. 7 Madridského protokolu Mezinárodnímu úřadu uhradit individuální poplatek za vyznačení Unie.

2. Majitel mezinárodního zápisu, který po provedení mezinárodního zápisu podá žádost o územní rozšíření ochrany vyplývající ze zápisu s vyznačením Unie, je povinen podle čl. 8 odst. 7 Madridského protokolu Mezinárodnímu úřadu uhradit individuální poplatek za vyznačení Unie.

3. Výše poplatku uvedeného v části B oddílu B bodu 1 nebo 2 je ve švýcarských francích vyjádřený ekvivalent následujících částek stanovených generálním ředitelem Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) podle pravidla 35 odst. 2 Společného prováděcího řádu k Madridské dohodě a Madridskému protokolu:

    a) za individuální ochrannou známku: 820 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků a služeb, převyšující dvě třídy, obsaženou v mezinárodním zápisu;

    b) za kolektivní ochrannou známku nebo certifikační ochrannou známku: 1 400 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků nebo služeb převyšující dvě třídy.

II. Individuální poplatek za obnovu mezinárodního zápisu s vyznačením Unie

1. Majitel mezinárodního zápisu s vyznačením Unie je povinen podle čl. 8 odst. 7 Madridského protokolu Mezinárodnímu úřadu jako součást poplatků za obnovu mezinárodního zápisu uhradit individuální poplatek za vyznačení Unie.

2. Výše poplatku uvedeného v části B oddílu II bodu 1 je ve švýcarských francích vyjádřený ekvivalent následujících částek stanovených generálním ředitelem Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) podle pravidla 35 odst. 2 společného prováděcího nařízení k Madridské dohodě a Madridskému protokolu:

    a) pro individuální ochrannou známku: 820 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků a služeb, převyšující dvě třídy, obsaženou v mezinárodním zápisu;

    b) za kolektivní ochrannou známku nebo certifikační ochrannou známku: 1 400 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků a služeb, převyšující dvě třídy, obsaženou v mezinárodním zápisu.“

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 2869/95	Nařízení (ES) č. 207/2009
Článek 1	—
Článek 2	Příloha -I, část A body 1 až 34
Článek 3	Čl.144 odst. 1
Článek 4	Čl.144 odst. 2
Čl. 5 odst. 1	Čl.144a odst. 1 první pododstavec
Čl. 5 odst. 2	Čl.144a odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 3	Čl.144a odst. 1 třetí pododstavec
Článek 6	Čl.144a odst. 1 čtvrtý pododstavec
Čl. 7 odst. 1	Čl.144a odst. 2
Čl. 7 odst. 2	Čl.144a odst. 3
Článek 8	Článek 144b
Článek 9	Čl.144c odst. 1 a 2
Článek 10	Čl.144c odst. 4
Článek 11	Příloha -I, část B oddíl I body 1 až 3
Článek 12	Příloha -I, část B oddíl II body 1 a 2
Článek 13	—
Článek 14	—
Článek 15	—

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS